

Asif Ata (Inam Ata)

ASİF ATA (İNAM ATA)

ON QUTSAL BİTİQ
(Mütləqə İnam Fəlsəfəsi və Ruhaniyyəti)

Onuncu Bitiq:

HÜQUQDAN HAQQA

Atakənd-36
B-Print-2014

**Türkün (İlk) Ruhaniyyat Ocağı –
Asif Atanın (İnam Atanın)
Mütləqə İnam Ocağı**

**Tərtibatçısı və ön sözlün yazarı: Soylu Atalı
Bilgisayar işi: Göylü və Nurtəkin Atalılar**

ASİF ATA

On Qutsal Bitiq (On Müqəddəs Kitab) külliyyatının Onuncu Bitiqi
– Hüquqdan Haqqa. 96 səh. Atakənd-36.

Asif Atanın “Onluğu” Türk xalqından başlayan Yeni Bəşər İnamının nəzəri əsaslarını və fəlsəfəsini özündə daşıyır. Ona görə də dünyabaxış özüllü bu kitabı təkə yurdumuzun oxucularına deyil, bütövlükdə İnsanlığa təqdim edirik.

Onuncu Bitiq – “Hüquqdan Haqqa” – İnamın altı Müqəddəs Kitabını özündə birləşdirir: İqtisadiyyat İnsansızlığı – İqtisadiyyat İnsaniliyi; Həqiqət Azadlığı – Cəfəngiyyat Əsarəti; Siyasətdən Üstün; Ölçü; Haqq – Haqsızlıq; Haqq.

Özgürlük – İnsan Haqqıdır

Bəşər övladı birgəyaşayışın zəruriliyini anladıqca bu birgəyaşayışı təmin edən məsələləri zaman-zaman düşünüb yoluna qoydu. Ancaq birgə yaşamağın maddi ölçüsünü yaradıb ortaya gətirdi. Halbuki burada birgə yaşamağın mənəvi özülü bərqərar olunmalı idi. Sivilizasiyada dəyişikliklər, deyək ki, Quruluş dəyişilmələri iqtisadi prinsiplər üzərində baş verdi. Bir-birini əvəz edən Quldarlıq, Feodalizm, Kapitalizm, Sosializm – iqtisadi inkişafın hər cür yollarını sınaqdan çıxardı. Ancaq heç vaxt insan xoşbəxt yaşamadı. Bu gün sonuncu minilliklərin sonuncu Quruluşu Kapitalizm mərhələsidir. Heç kim bunun adına kapitalizm demir, Demokratik Quruluş deyir. İnanmıram ki, pulçuluğu həyatın qarşılıqsız meyarı saymağı ayıb hesab eləyirlər deyə belə adlandıırırlar. Sadəcə olaraq, humanizm görüntüsü yaradırlar ki, ayıblı əməllərin ağırlığı altından milyonların fəryadı aşkara çıxmasın. Kapitalizm həyatı bütünlüklə bazara çevirib. Gizlin alıb-aldatmaq yoxdur, açıq şəkildə dövlət strukturlarının verdiyi imkanlardan yararlanaraq insanlara qarşı zorakılıq həyata keçirilir.

Belə görünürdü ki, Quldarlıqdan üzü bu yana daim müsbət dəyişikliklər olmalı idi. Bu müsbət dəyişikliklər də insana münasibətdə özünü göstərməli idi. Ancaq təəssüf ki, tərəqqi təbəqələrin mənafə fərqiə yaradı, insani münasibətlərin sağlmasına yol açmadı. Heç bir inkişaf cəmiyyətin təbəqələşməsini aradan qaldırmır. Təbəqələşmə isə heç vaxt indiki qədər müxtəlifləşməyib. Yəni təbəqələşmə xarakterik olaraq ikiləşmir, başqa sözlə, pis münasibət təkə varlı ilə yoxsul arasında deyil. Belə olsaydı, yoxsul varlımı çoxdan devirərdi. Pis münasibət varlı ilə varlı, yoxsul ilə yoxsul arasında da eyni qaydadadır. Yəni pis münasibət insanlar arasında mövcuddur. Cəmiyyətdə İnsanlığın olmaması – pis münasibətlər “ahəngi” yaradır. Paxıllıq, xudbinlik, mənəmlilik, rəqabətçilik kimi xarakterik cəhətlər təbəqəyə bölünür ki. Təbəqəyə bölünənlər də bu keyfiyyətləri başqa təbəqəyə buraxmır, özüylə gəzdirir. Asif Ata deyir “cəmiyyət insanın adamlıq səviyyəsindən yaranıb”. Adam da özündə antiinsani keyfiyyətlər yaşadır. Yəni özünə qarşı yaşayır. İqtisadiyat da Adamlıq keyfiyyətləri əsasında tənzimlənir, inkişaf edir, – mahiyyətə insana qarşı inkişaf edir. İnsana qarşı inkişaf isə təkə insanın varlı və yoxsul olmasında özünü göstərmir, həm də təbiətə dəhşətli zərbə vurulur. Bu isə özlüyündə insanın fiziki sağlamlığını da təhdid edir. Deməli, Adamlıq niyyətlərinin gerçəkləşməsi əsasında iqtisadiyyatın

inkişaf etməsi təbii fəlakətlər bolluğu deməkdir. Həyat getdikcə faciəviləşir. İnsanın insan üzərində ağılığı, eqoizmi ictimai, iqtisadi, siyasi problemlər adıyla yaşayır. Ancaq məsələ Adamın təbiətə qarşı tamahında, insana qarşı ağılığındadır. Təbiətin xilasının da bir yolu var – sənayeləşmə minimuma enməlidir. Sənayeləşmə təbiətsizləşmə deməkdir. Asif Ata da vurğulayır ki, bundan xilas olmaq üçün Adam İnsanlaşmalıdır. İctimai dəyişikliklər iqtisadi yürüş əsasında yox, İnsanilik əsasında olmalıdır. Onda hər kəs başqasından qazanc götürmək yox, başqasına xeyir vermək haqqında düşünər. Başqasına xeyir vermək istəyən təbiətə zərər vurmaz.

Əməl qarşılıqlıdır, – başqasını özün üçün qazanc vasitəsinə çevirən, o da səni çevirəcək. Başqasına xeyir vermək istəsən, o da sənə xeyir verəcək...

Bütün bunları “İqtisadiyyat İnsansızlığı – İqtisadiyyat İnsaniliyi” kitabından öyrənmək olar.

“X Bitiq”in ikinci kitabı “Həqiqət Azadlığı – Cəfəngiyyat Əsarəti” adlanır. Asif Ata bu kitabında insanı cəfəngiyyat əsarətindən qurtarmağın tələbini irəli sürür. Əslində cəmiyyət din vasitəsiylə ruhani əsarətə düşüb. Bu əsarət həm də iqtisadi təbəqələşməyə qulluq edir. Din deyir ki, Allah dünyanı idarə edir. Bu fikir Mənaya çatmır, gerçəklikdən gəlir və adillikdə qalır. Cəmiyyəti – ağılıq səviyyəsində yaşayan bir zümrə idarə edir. İnsanlaşma olmadığı üçün cəmiyyəti ağılığın idarə eləməsi əmələndən fərqli bir əməl ortalığa çıxmayıb. Deməli, ağanın, ağılığın cəmiyyəti idarə eləməsi “qaçılmazlığı” şüurlara işləyib.

İnsanın insan üzərində ağılığını Allahın insan üzərində ağılığı ilə əvəz edən din dünyada ortaqsız Allah hakimiyyəti bərqərar etmək istədi. Bu, Don Kixotluq idi. Olmayan bir hakimiyyət, olmayanın idarəçiliyi. Nəzəri bir boşluq.

Ümumiyyətlə isə, dünyada Allah hakimiyyətini bərqərar etmək niyyətində ikiüzlülük vardı. Axı dinə görə dünyanın hakimiyyəti bünövrədən İblisə tapşırılıb. Cəmiyyətin varlığında Allahın deyil, İblisin yaşaması qərarlaşdırılıb. Bütün yer əməlləri də Allah məzmununa deyil, İblis məzmununa uyğundur...

Bir sözlə, bəşəriyyətin şüuruna hakim kəsilən cəfəngiyyat dünyanı qaranlığa bürüdü. Qaranlıq Yalandan törəyir, Yalan xeyirxahlıq doğmur, zülm doğur, istibdad yaradır. Yalan dünyanın ölümünə qərar verir, xilasına yox. Dünyanı Həqiqət xilas edir. Çünki Həqiqət insana

azadlıq gətirir. Dünya insani münasibətlərin saflığından müqəddəs nizam tapır.

Cəfəngiyyət azadlığı əvəz edəndə insanın idrakı qaranlığa düşür. İnsan öz növündən olanın aqalığını rədd eləmək üçün öz üzərində Göydəki Allahın aqalığını yaradır. Bəndənin aqalığındansa Allahın aqalığı yaxşıdır deyər düşünür. Özünə mənasız təsəlli verir ki, yerdəkinin aqalığı-filan boşdur, hamı Allahın quludur. Əslində aqalığı rədd eləmək üçün insandan öz İnsani mahiyyətinə bərabər yaşamaq tələb olunur. Bu olmayanda insan özü üçün ağanın yerini dəyişməklə qul psixologiyasından azad olmur.

İnsanlığın geniş, sonsuz Məna olduğunu bəşəriyyət dərk eləsəydi, uzaqlarda Allah-ağa axtarmazdı.

Dünyanın mənaca geniş, sonsuz olduğunu dərk eləsəydi, axirət dünyasına ümid bəsləməzdi...

“Siyasətdə Dünyanı Nizamlamaq onu Buxovlamaq deməkdir əslində” – (Asif Ata).

Bu fikir Asif Atanın “Siyasətdən Üstün” kitabındadır. Asif Atanın Dünyabaxışına görə siyasət adamın İnsanlaşmasının qarşısını alan əməldir. Dövlət xalqa qulluq eləmir, ona görə də siyasət yaranır. Yəni cəmiyyəti yalanlarla, zorakılıqla idarə etməyin adı siyasətdir.

İç siyasət – xalq mənasından ayırır, cəmiyyətə (sürüyə) çevirir və idarə edir. Şəxsiyyəti olmayan, böyükləri olmayan cəmiyyəti idarə eləmək asandır. Ona görə də hakimiyyət xalqın içindən çıxan şəxsiyyətələri xalqdan ayırır, titullaşdırır, vəsiqələşdirir, məmurlaşdırır – cəmiyyətin bir ünsürünə çevirir. Şəxsiyyətsizləşdirilən xalq başsız qalır və cəmiyyətə çevrilir. Hakimiyyət xalqa qulluq göstərməkdən “azad” olur və cəmiyyəti özünə qulluq etdirərək idarə edir.

Dış siyasət – başqa ölkələri kiçildir və idarə edir. Öz xalqına aqallıq eləyən dünyaya da aqallıq eləmək istəyir. Bunun üçün başqa ölkələrin iç işinə, idarəçiliyinə nüfuz edir və onun milli prinsipləri əsasında yaşamasını aradan qaldırır. Ancaq balaca dövlətlərin dünya aqalığında qatqısı olmur. Ona görə də onlar öz içində aqalığını qorumaq üçün beynəlmiləçilik prinsipi ilə yaşamağa üstünlük verir. Çünki milli prinsiplərlə yaşasa, xalqa aqallıq edə bilməz.

Beynəlmiləçilik əsasında yaşamaq davamlı şəkildə xariciləşmək (özgüləşmək) əməlidir, başqa sözlə, daim xarici təsirlərdən asılı olmaqdır. Xariciliyin təsirində yaşayan dövlət heç vaxt xalqına qulluq göstərməz, göstərə bilməz. Ona görə də dış siyasət iç siyasətin üzərində təşəkkül tapır.

Dövlətin xalqı qoruması və ona qulluq eləməsi üçün dövlətin başında şəxsiyyət durmalıdır. Bunun üçün dövlət idarəçiliyinin xarakteri dəyişməli, – siyasilikdən çıxmalı, ruhaniləşməlidir. Asif Atanın tələbi, Yolu budur.

Asif Ata “Haqq – Haqsızlıq”, yaxud “Haqq” kitablarında ardıcıl şəkildə hüququn haqq olmadığını və insana yaramadığını sübut edir. Hüquq qıraqdan (dövlətdən, siyasətdən) insana verilən imtiyazdır. Haqq – insanın daxili məziyyətidir – İnsanlığın tələbidir. Hüquq adamı içindəki naqisliklərlə bir yerdə qoruyur, yaxud adamı cəzalandıranda onun içi naqisliklərdən təmizlənmir.

Hüquq canini cəza evinə salır, ancaq cinayəti canidən ayırmır, – cani canilik dərdindən sağalmır. O, cəza evindən çıxanda içindəki cinayət imkanı ilə birlikdə azad olur. Cani qorxudulur, ancaq onun içindəki cinayət qorxmur, gizlənilir. Fərsət düşəndə yenidən əmələ qayır. Beləliklə, cani-hüquq münasibəti əslində dərin mənada heç nəyi həll eləmir.

Hamı qanun qarşısında bərabərdir deyirlər. Axı qanun qarşısında bərabərliyin təminatı nə deməkdir? Varlı ilə yoxsul, ağa ilə qul, pullu ilə pulsuz nə vaxt qanun qarşısında bərabər olubdur? Hansı cəmiyyətdə, hansı dövrdə? Bütün bunlar ritorik yalanlardır. İnsanlaşma yoxdursa, bərabərlik də yoxdur. Adamın içindəki əyrini, canini öldürmək üçün onu İnsanlaşdırmaq gərəkdir. Adam İnsana yüksəldikcə Hüquq da Haqla əvəz olunur. Budur Asif Atanın çağırışı.

Beləliklə, Ata Yaşamın yeni ölçüsünü müəyyən edir – Mütəqilik ölçüsünü.

Yalana Dəyişməzlik statusu verəndə o, ehkama çevrilir. Həqiqətin Dəyişməzliyi isə ona verilən status deyil, özümlükdür...

Bununla da, biz, Asif Atanın “Hüquqdan Haqqa” Qutsal Bitiyi haqqında yığcam bir mənzərə yaratmağa çalışdıq. Lap doğrusu isə Asif Atanın kəlamlarını öz kitablarından oxumaqda və düşünməkdədir.

Atamız Var olsun!

Soylu Atalı

Mütəqə İnam Ocağının Yüklümlüsü

6 Ata Ayı, 36-il. Atakənd.

İNSANLAŞMAQ

Zəmanə İnamını – İnamsızlıq saydım.
İnam yaratdım.

Zəmanə İdrakını – İdraksızlıq saydım.
İdrak yaratdım.

Zəmanə Mənəviyyatını – Mənəviyyatsızlıq saydım.
Mənəviyyat yaratdım.

Zəmanə İradəsini – İradəsizlik saydım.
İradə yaratdım.

Zəmanə Amalını – Amalsızlıq saydım.
Amal yaratdım.

Zəmanə Əməlini – Əməlsizlik saydım.
Ocaq qaladım.
Təqiblərə yüksəldim. Ata çağırıldım.

Bəşərin nicatı – İnsanlaşmaqdadır.
İnsanlaşın – İnsanlaşdırın...

*Şölə Aylı, 7-ci il. Bakı.
(İyun, 1985-ci il).*

**ԻԿՈՒՅՎՆՆԵՐՆԻ ԻԿՏՎԿՏՅՎԲՆԻ –
ԻԿՈՒՅՎՆՆԵՐՆԻ ԻԿՏՎԿԻՎԻՅԵ
(ՆԻՆՅԷԿԷՆ ԲԿՆՆՆՆՆՆՆՆ ԶԻՆԻՔ)**

**İQTİSADİYYAT İNSANSIZLIĞI –
İQTİSADİYYAT İNSANİLİYİ
(Otuzuncu Müqəddəs Kitab)**

I. İNSANSIZLIQ YÖNÜ

Natural İqtisadiyyatdan fərqli olaraq Sivilizasiyalı İqtisadiyyat ***Qazanc Tələbindən*** yaranıb, Adam Smitin təbirincə desək, Xudbinlikdən yaranıb – ***Ağalığ Tələbindən*** yaranıb.

Onu hərəkətə gətirən, inkişaf etdirən – Rəqabət Duyğusu olub, – İnsana xidmət etməli olan İqtisadiyyat əslində İnsansızlığa xidmət eləyib. ***İnsan, İqtisadiyyatı yaradıb – İqtisadiyyat İnsanı əsarətə salıb, onun Vaxtına, Ömrünə, Həyatına ağır yük kimi düşüb.***

İqtisadiyyat İnsana yox, İnsan İqtisadiyyata tabe olub əslində: İnsanın İqtisadiyyatdan əzablı Asılılığı yaranıb.

İqtisadiyyat İnsanı arxasınca aparıb; İqtisadiyyat İnsaniləşməyib, İnsan İqtisadiləşib; İqtisadi Zülm – İctimai zülmün əsaslarından biri olub; İctimai-İqtisadi zülm bərqərar olub İnsan üzərində.

İqtisadiyyat – İnsanı yeyib.

II. ANTIİNSANİ MÜLKİYYƏT

Mülkiyyət İnsanın ***maddi Tələblərini*** ödəmək üçün yaranmayıb – Ağalığ Tələblərini ödəmək üçün yaranıb.

Mülkiyyətə Ağalar sahib olub – Əməkçi sahib olmayıb. Mülkiyyət vasitəsiylə Ağalar özgə əməyinə sahib olublar; özgə əməyi vasitəsiylə Qazanc əldə ediblər; Qazanc vasitəsiylə öz xudbin Ağalığ Tələblərini ödəyiblər.

İqtisadiyyatın üç əsasında biri olan ***Mülkiyyət*** (digərləri İstehsalat və Ticarətdir) – İnsaniliyi inkar edib, İnsansızlığı Təsdiq edib.

Quldarlıqda Əməkçi özü də Mülkiyyətə daxil idi: həm İqtisadiyyat, həm də İqtisadiyyatı yaradan İnsan Ağaya mənsub idilər.

İqtisadiyyat, Ağalığı hərtərəfli təmin edirdi. İqtisadiyyat artdıqca, Ağalığ da, Kələlik də artırdı.

İqtisadi İnkişaf, İnsansızlığı artırır.

Maddi nemətlər artdıqca – ədalətsizlik də artırdı.

Feodallar – Mülk Ağalarıydılar; Mülkə Ağalıq edirdilər; Ağalıq-dan qazanc götürürdülər; Qazanc vasitəsiylə Ağalıqlarını artırurdılar; ***İqtisadiyyat Zülmə xidmət edirdi.***

Zülmkar Mülkiyyət yaranırdı.

Kapitalizm – Varçılıq, Pulçuluq Mülkiyyəti yaratdı – Pulla yaranan və Pul yaradan; Pul Hakimiyyətini, Pulçu Hakimiyyətini Təsdiq edən, Vardan Zülm yaradan, İnsan əməyini satın alan Mülkiyyətçilik yaratdı.

Sosializm – Dövlət Mülkiyyəti yaratdı; Mülkiyyət, Dövlətin Fərd üzərində Ağalığına, Dövlət Zülmünə xidmət etdi; İqtisadiyyat artdıqca Dövlətin İnsan üzərində Ağalığı artdı; Əməkçinin Dövlətdə itməsi İqtisadiyyatdan başladı; İqtisadiyyat – Dövləti yüksəltdi, İnsanı əksilti. İnsanın yaratdığı – İnsanın başına bəla oldu.

İnsanın yaratdığı – İnsansızlığa yaradı.

III. ANTIİNSANİ İSTEHSALAT

İstehsalat əslində maddi zənginlik məqsədi güdmür – gəlir zənginliyi məqsədi güdür; yəni gəlir zənginliyi dərəcəsində maddi zənginlik yaradır; əməkçini gəlir alətinə çevirir.

Gəlir – istehsalatı inkişaf elətdirir; onu hərəkətə gətirir, tərəqqiyə çatdırır.

Əməkçi – gəlir alətinə çevrilir. Sahibkar Var qazanır – Var vasitəsiylə Əməkçiyə sahib olur – onu İstehsalat Ünsürünə çevirir. Əslində Sahibkar – Əməkçi–İstehsalat əlaqələri yox, Sahibkar–İstehsalat əlaqəsi yaranır, çünki Əməkçi istehsalata pərçimlənir, orada itir; istehsalatdan fərqlənir; onun İnsani Mahiyyəti görünür, bilinmir – yalnız istehsal xassəsi, funksiyası bilinir, görünür.

Əmək mənasızlaşır, öz cəzbini itirir, əməkçi dolanmaq üçün işləyir; özgə üçün işləyir – əmək özgələşir, istehsalat artdıqca – Sahibkarın Əməkçi üzərində hakimiyyəti artır. Zəhmət məbləği artdıqca Sahibkar, Ağalığını azaltmır, artırır; Əməkçini istehsalata daha çox bağlayır, onun Alətləşməsinə, Ünsürləşməsinə, Gəlirçiliyini möhkəmlədir; Sahibkar Əməkçini əlində daha möhkəm saxlayır, ondan daha

səmərəli istifadə edir – zəhmət məbləği artdıqca Əməkçinin Sahibkardan Asılılığı artır.

İstehsalat – gəlir mənbəyinə, Əməkçi – gəlir vasitəsinə çevrilir.

Əməkçi – istehsalat yaradır, istehsalat vasitəsi ilə Sahibkar varlanır; ***Sahibkar varlandıqca Əməkçi – İstehsallaşır.***

İstehsalat İnsaniliyə qarşı çevrilir.

Bu təməl halını süni surətdə – menecerlik vasitəsi ilə – idarəçinin əməkçi ilə insaflı rəftarı, davranışı, mərhəməliyi, “dostluğu”, qılığı ilə – yumşaltmaq cəhdi – mahiyyəti dəyişmir, daha da qabardır, çünki məqsəd əməkçinin İstehsallığını azaltmaq yox, əksinə – artırmaqdır; yəni menecerin səyi əməkçinin İstehsal Alətliyini, Ünsürlüyünü aradan qaldırmaq yox, daha da möhkəmləndirməkdir.

İstehsalat dəyişir – təkmilləşir; ancaq istehsalat Antiinsaniliyi yox olmur; o da təkmilləşir. Quldarlıq istehsalatında Qul – insan ayrılmırdı – açıq şəkildə istehsalatla bərabərləşirdi; onun Alətliyi, Ünsürlüyü bəyan edilirdi.

Antiinsanilikdən ürəkən, utanan Quldar yox idi.

Feodallar Kəndlidə torpaq əkən, məhsul becərən Alət görürdülər; Kəndlinin taleyi bütünlüklə Feodaldan asılı idi; kəndli feodal üçün yaşayırdı əslində – feodal kəndliyə kəndli ömrünü pay verirdi – Kotançının Kotandan fərqi az idi – feodalın gözündə.

Kapitalizmdə fəhlə – istehsalatın hissəsi idi, istehsal alətləri ilə bir alınıb-satılırdı; istehsal vasitələrindən biri idi.

Sosializm sözdə, ayrı-ayrı hallarda, mükafatlarda, təltiflərdə əməkçini vəsf edirdi; ancaq İstehsalatın özündə sosializmin kapitalizmdən fərqi yox idi, fəhlə burada da istehsalat Alətiydi, Ünsürüydü; fərq yalnız Sahibkardaydı: kapitalizm istehsalatı Şəxsi Sahibkarın əlindəydi – sosialist istehsalatı – Dövlətin.

Hər ikisində İstehsalat Antiinsaniliyi hökm sürürdü.

İstehsalatda təkcə maddi nemətlər istehsal olunmur, həm də İnsansızlıq istehsal olunur.

IV. ANTIİNSANI TİCARƏT

Ticarətin əsil məqsədi – maddiyyat bolluğu yaratmaq deyil, daha çox və daha baha qiymətə mal satmaq, *daha çox Qazanc əldə etməkdir.*

Ticarətdə İnsani münasibətlər rədd edilir – ticarətçi üçün İnsan – yalnız Qazanc mənbəyidir. *İnsanın dəyəri burada Alıcılıq, Satıcılıq qabiliyyətiylə ölçülür.*

Ticarətdə, Bazarçılıqda Qazanca hörmət İnsaniliyə hörməti rədd edir; İnsan – İnsana yalnız bir keyfiyyətdə – Qazanc götürmək keyfiyyətində görünür, bilinir.

Ticarət – Bazar – Qazanc meydanıdır; Bazarın Ağası – Puldur.

Bazarda İnsana hörmət əvəzinə – Pula hörmət təsdiq olunur – Pul Qüdrəti, Pul Üstünlüyü, Pul Hökmü bilinir, görünür.

Bazar – Pula xidmət eləyir; Pulçuluğa xidmət eləyir, Pulçunu böyüdür, Pulçuluğu böyüdür;

Ticarət artdıqca Pulçuluq artır.

Pulun qiyməti artdıqca – İnsanın qiyməti azalır.

Ticarət, Varın – Varlıq üzərində Ağalığıdır.

Burada İnsanilik qayğısına qalan, İnam qayğısına qalan, Ruh qayğısına qalan olmur.

Ticarət qəti Təmənnəçılıqdır.

Burada İnsani münasibətlər Əmtələşir, hörmət, izzət, duyğu, mərhəmət itir.

Ticarət – yadlıq meydanıdır.

Satıcı – Alıcı münasibətləri – yad münasibətlərdir.

Ticarətin inkişafı – Yadlığı artırır.

Ticarət dəyişir, onun İnsansızlığı yox olmur – təkmilləşir.

Quldarlıqda Qul satılırdı – Qul bazarları quldarlıqdan çox yaşadı.

Burada Ticarət İnsansızlığı bütün çılpacılığıyla üzə çıxırdı.

İnsan pula satılırdı, Pul İnsandan Üstün olurdu.

Feodalizm – Kəndlini Əmtəəyə çevirmişdi.

Kapitalizm – Fəhləni satın alırdı.

Sosializm Xalqı Əmtələşdirmişdi.

Ticarətdə Varidatçılıqla İnsansızlıq qoşalaşır.

Ticarət – İnsanilik satıb – Varidat almaqdır.

V. ANTIİNSANİ İQTİSADİYYAT – CƏMIYYƏT

Antiinsani İqtisadiyyat – cəmiyyətdən yaranıb; – Cəmiyyətdə hökm sürən Ağalığ Antiinsaniliyindən, Təbəqəlik Antiinsaniliyindən, Özgəçilik Antiinsaniliyindən yaranıb.

Cəmiyyətdə hökm sürən Ağalığ – **Mülkiyyət Ağalığını yaradıb, İstehsalat Gəlirçiliyini yaradıb, Ticarət qazanclığını yaradıb.**

Cəmiyyət – Xudbinliyi yaşadıb; Xudbinlik – Antiinsani İqtisadiyyatı yaradıb.

Cəmiyyət Antiinsaniliyi – İqtisadiyyat Antiinsaniliyini yaradıb.

Cəmiyyətdə hökm sürən Antiinsani münasibətlər – Antiinsani Mülkiyyət, Antiinsani İstehsalat, Antiinsani Ticarət yaradıb.

Cəmiyyət – Adama xas olan Antiinsaniliyi yaşadıb – Ağalığı, Xudbinliyi, Rəqabətçiliyi, Qazanclığı; İqtisadiyyat – Cəmiyyət halına uyğun yaranıb.

Cəmiyyətə xas olan **Təbəqəlik** – Mülkiyyət Zəbtçiliyini, Qəsdçiliyini Yaradıb.

İqtisadiyyat Cəmiyyətdən yaranıb, Cəmiyyəti Təmsil eləyib – cəmiyyət İnsanın adamlıq səviyyəsindən yaranıb.

Cəmiyyətə xas olan özgəçilik – İqtisadiyyat özgəliyi – Mülkiyyət özgəliyi, İstehsalat özgəliyi, Ticarət özgəliyi – Yadlığı yaradıb. **İqtisadiyyat Cəmiyyətə yarayıb, cəmiyyəti yaşadıb.**

Adam İnsan olmayıb, Ağalığı, Xudbinliyi, Rəqabətçiliyi, Qazanclığı yaşadıb.

İqtisadiyyat – cəmiyyətçilik əsasında – Ağalığ, Xudbinlik, Rəqabət, Qazanclıq əsasında inkişaf edib.

İqtisadiyyat – cəmiyyəti əks etdirib.

Cəmiyyət – səthi dəyişilib, mahiyyətə dəyişməyib – **cəmiyyət Antiinsaniliyi dəyişməyib.**

Bütün Quruluşlarda Ağalığ yaşayıb; – bütün İqtisadiyyatlarda Ağalığ yaşayıb.

Bütün Quruluşlarda Təbəqəlik yaşayıb; – bütün İqtisadiyyatlarda Təbəqəlik yaşayıb.

Bütün Quruluşlarda Özgəlik yaşayıb; – bütün İqtisadiyyatlarda Özgəlik yaşayıb.

Antiinsani İqtisadiyyatı – Antiinsani cəmiyyət yaradıb.

Cəmiyyətin İqtisadiyyatdan yaranması fikri – uydurmadır.

“Adam əvvəl yeyib, sonra cəmiyyət yaradıb” iddiası – yalançı sübutdur.

Cəmiyyət yaranandan sonra – Adam, cəmiyyət istədiyi kimi yeyib.

İqtisadiyyat bütün çeşidlərdə cəmiyyətçidir – cəmiyyət ifadəçisidir.

VI. ANTIİNSANİ İQTİSADİYYAT – TƏBİƏT

Antiinsani İqtisadiyyat – Təbiəti yeyir: – onun Ahəngini pozur, havasını zəhərləyir, meşələrini qırır; dənizlərini, okeanlarını çirkəbə qərq edir; Təbiətə zülm eləyir; *Burada Adam Təbiətlə Doğmalığını, Qohumluğunu, daxili Birliyini unudur.*

İqtisadiyyat böyüdükcə, Təbiətin ölüm təhlükəsi də böyüyür.

Antiinsani İqtisadiyyat, İnsanın Təbiətlə Ülvi Təmasına – Heyrətinə, Məhəbbətinə, Vəcdinə Yad olur.

Antiinsani İqtisadiyyat – Adamı Təbiətsizləşdirir.

Təbiət üzərində Ağalığın artması – son nəticədə İnsanın məğlubiyətini hazırlayır.

Antiinsani İqtisadiyyat – Adamın Təbiətə xudbin münasibətini təsdiq edir.

Həyat mənbəyi olan Təbiət – İqtisadiyyatda Qazanc mənbəyinə çevrilir; Adam Təbiətdən gəlir götürür – Təbiət əmtəələşir.

Şiddətli sənayeləşmə – şiddətli təbiətsizləşmə təhlükəsi yaradır.

Təbiəti istehsalatdan qorumaq lazım olur.

Xudbinlik, Ağalığ, Qazanclıq, Rəqabət – Adamı Təbiətə qarşı qoyur: *İnsanı yaşadan Təbiəti – Adam yaşamaqdan məhrum edir.*

İqtisadiyyat – Təbiətə yırtıcı münasibəti gücləndirir və özünün tənəzzülünü hazırlayır.

Antiinsani İqtisadiyyat – Antitəbiətçilik yaradır – daim artan, güclənən, – fəlakətli təhlükəyə çevrilən.

VII. İNSANILIK YÖNÜ

Adam Xudbinlikdən, Ağalıqdan, Rəqabətdən ayrılında – İnsani iqtisadiyyat yaranacaq – İqtisadiyyat İnsaniliyə xidmət edəcək.

İnama Yetən İnsan – Xudbinliyi rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

İdraka Yetən İnsan – Xudbinliyi rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

Mənəviyyata Yetən İnsan – Xudbinliyi rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

İradəyə Yetən İnsan – Xudbinliyi rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

İnama Yetən İnsan – Ağalığı rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

İdraka Yetən İnsan – Ağalığı rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

Mənəviyyata Yetən İnsan – Ağalığı rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

İradəyə Yetən İnsan – Ağalığı rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat insaniləşəcək.

İnama Yetən İnsan – Rəqabəti rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

İdraka Yetən İnsan – Rəqabəti rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

Mənəviyyata Yetən İnsan – Rəqabəti rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

İradəyə Yetən İnsan – Rəqabəti rədd edəcək, İqtisadiyyatın Yönü dəyişiləcək, İqtisadiyyat İnsaniləşəcək.

***Adam İnsaniliyə Yetəcək və İnsani İqtisadiyyat Yaradacaq.
İnsani İqtisadiyyat İnsanlaşmadan başlayacaq.***

VIII. İNSANİ MÜLKİYYƏT

Adam Ağalıqdan Ayrılanda – Əməkçinin Mülkiyyətdən Ayrılığı aradan qalxacaq – Əməkçi Mülkiyyəti yaranacaq.

Əməkçi üzərində Mülkiyyətçi Ağalığına son qoyulacaq – Əməkçilik – Mülkiyyətçilik Birliyi Təsdiq olunacaq – Mülkiyyətə Əməkçi sahib olacaq.

İnəmə Yetən İnsan – Mülkiyyət Ağasını, Mülkiyyətçilik Ağalığını rədd edəcək; – Mülkiyyət Əməkçisini, Əməkçi Mülkiyyətini Təsdiq edəcək.

İdrakə Yetən İnsan – Mülkiyyət Ağasını, Mülkiyyətçilik Ağalığını rədd edəcək; – Mülkiyyət Əməkçisini, Əməkçi Mülkiyyətini Təsdiq edəcək.

Mənəviyyata Yetən İnsan – Mülkiyyət Ağasını, Mülkiyyətçilik Ağalığını rədd edəcək; – Mülkiyyət Əməkçisini, Əməkçi Mülkiyyətini Təsdiq edəcək.

İradəyə Yetən İnsan – Mülkiyyət Ağasını, Mülkiyyətçilik Ağalığını rədd edəcək; – Mülkiyyət Əməkçisini, Əməkçi Mülkiyyətini Təsdiq edəcək.

İnsani Mülkiyyət yaranacaq.

Ağa Mülkiyyəti, Mülkiyyət Ağalığı – **İnamsızlığı** – aradan qalxacaq.

Ağa Mülkiyyəti, Mülkiyyət Ağalığı – **İdraksızlığı** – aradan qalxacaq.

Ağa Mülkiyyəti, Mülkiyyət Ağalığı – **Mənəviyyatsızlığı** – aradan qalxacaq.

Ağa Mülkiyyəti, Mülkiyyət Ağalığı – **İradəsizliyi** – aradan qalxacaq.

Ağalığı daxilində öldürən İnsan İnsani Mülkiyyət yaradacaq.

IX. İNSANİ İSTEHSALAT

İnsan Xudbinlikdən Ayrılanda, istehsalatın məqsədi – **Gəlirçilik yox – Xeyirçilik olur – İnsani İstehsalat yaranır.**

İstehsalat İnsana yox, İnsan istehsalata sahib olur; İnsan – İstehsalat Aləti yox, İstehsalat sahibi olur. İnsan – istehsallaşmır, İstehsalat – İnsaniləşir.

Əməkçi İstehsalata yox, İstehsalat əməkçiyə tabe olur. İnama Yetən İnsan – İstehsalatı **Gəlirçilikdən** xilas edir, **Xeyirçiliyə** yüksəldir.

İdraka Yetən İnsan – İstehsalatı **Gəlirçilikdən** xilas edir, **Xeyirçiliyə** yüksəldir.

Mənəviyyata Yetən İnsan – İstehsalatı **Gəlirçilikdən** xilas edir, **Xeyirçiliyə** yüksəldir.

İradəyə Yetən İnsan – İstehsalatı **Gəlirçilikdən** xilas edir, **Xeyirçiliyə** yüksəldir.

Gəlir İstehsalatı – **İnamsızlığı** aradan qalxır.

Gəlir İstehsalatı – **İdraksızlığı** aradan qalxır.

Gəlir İstehsalatı – **Mənəviyyatsızlığı** aradan qalxır.

Gəlir İstehsalatı – **İradəsizliyi** aradan qalxır.

Əməyin əmtəələşməsi aradan qalxır.

Əməkçinin əmtəələşməsi aradan qalxır.

İnsanlaşma – İnsani İstehsalat yaradır.

X. İNSANİ MÜBADİLƏ

Xudbinlikdən, Ağalıqdan, Rəqabətdən Ayrılan İnsanda Mübadilənin Məqsədi Varidat yox, Rifah olacaq; Mübadilə Adamları Özgələşdirməyəcək, Yadlaşdırmayacaq, bir-birinə Yaxınlaşdıracaq.

Mübadilə – Pul Ağalığı yaratmayacaq – Maddi nemət Zənginliyi yaradacaq.

Mübadilə – Oyunçuluğunu itirəcək: Udan-Uduzan, Qazanan-İtirən Adamlar əvəzinə bir-birindən bəhrələnən İnsanlar münasibəti yaranacaq.

Adamların bir-birinə Xeyir vermək niyyəti bir-birindən Qazanc götürmək cəhdini üstələyəcək.

Ticarət əvəzinə İnsani Münasibətlərə xidmət eləyən **zəruri Mübadilə** yaranacaq.

Həmin Mübadilənin ən böyük Qazancı – İnsani münasibətlər olacaq.

İnsan Natural İqtisadiyyata qayıtmayacaq; ancaq Varidatçılıq Rifahçılıqla əvəz olunacaq.

İnama Yetən İnsan – Varidatçılığı qəbul etməz, Varidatın İnsan üzərində Ağalığını qəbul etməz, Varidat Xudbinliyini, Rəqabətini, Yadlığını, Yağılığını qəbul etməz – Rifah Zənginliyini – maddi tələblərin tam ödənilməsini qəbul edər.

İdraka Yetən İnsan – Varidatçılığı qəbul etməz, Varidatın İnsan üzərində Ağalığını qəbul etməz, Varidatın Xudbinliyini, Rəqabətini, Yadlığını, Yağılığını qəbul etməz – Rifah Zənginliyini – maddi tələblərin tam ödənilməsini qəbul edər.

Mənəviyyata Yetən İnsan – Varidatçılığı qəbul etməz, Varidatın İnsan üzərində Ağalığını qəbul etməz, Varidatın Xudbinliyini, Rəqabətini, Yadlığını, Yağılığını qəbul etməz – Rifah Zənginliyini – maddi tələblərin tam ödənilməsini qəbul edər.

İradəyə Yetən İnsan – Varidatçılığı qəbul etməz, Varidatın İnsan üzərində Ağalığını qəbul etməz, Varidatın Xudbinliyini, Rəqabətini, Yadlığını, Yağılığını qəbul etməz – Rifah Zənginliyini – maddi tələblərin tam ödənilməsini qəbul edər.

Varidatçılığın yaratdığı Rifah – mahiyyətə Rifahsızlıqdır – çünki İnsansızlıqdır.

İnsaniliyi rədd edən Rifah – Zülmür.

İnsani Mübadilə Varidatçılıq İnsansızlığını rədd edir.

Varidatçılıq İnamsızlığını rədd edir.

Varidatçılıq Mənəviyyatsızlığını rədd edir.

Varidatçılıq İradəsizliyini rədd edir.

İnsani İqtisadiyyat – Ticarət İnsansızlığını İnsani Mübadiləylə əvəz edir.

XI. İNSANI İQTİSADİYYAT – CƏMIYYƏT

Ağalıqdan Ayrılan cəmiyyət – İnsani İqtisadiyyat yaradacaq.

İnsani İqtisadiyyat Ruhani Cəmiyyəti təmsil edəcək.

Təbəqəlikdən Ayrılan cəmiyyət – İnsani iqtisadiyyat yaradacaq.

Özgəçilikdən Ayrılan cəmiyyət – İnsani iqtisadiyyat yaradacaq.

İnsani İqtisadiyyat Ruhani Cəmiyyəti təmsil edəcək.

İnama Yetən Cəmiyyət İnsani İqtisadiyyat yaradacaq.

İnam İqtisadiyyatı İnsaniləşdirəcək.

İdraka Yetən Cəmiyyət İnsani İqtisadiyyat yaradacaq.
İdrak İqtisadiyyatı İnsaniləşdirəcək.
Mənəviyyata Yetən Cəmiyyət İnsani İqtisadiyyat yaradacaq.
Mənəviyyat İqtisadiyyatı İnsaniləşdirəcək.
İradəyə Yetən Cəmiyyət İnsani İqtisadiyyat yaradacaq.
İradə İqtisadiyyatı İnsaniləşdirəcək.
İnsaniləşən Cəmiyyət – İnsani İqtisadiyyat yaradacaq.

XII. İNSANİ İQTİSADİYYAT – TƏBİƏT

İnsani İqtisadiyyat, Təbiətlə Əzəli Ahəngini bərpa edəcək;
Təbiətlə İqtisadiyyat arasında Yadlıq, Yağılıq aradan qalxacaq;
İnsan, Təbiəti öldürməyəcək – Yaşadacaq; Təbiətsizləsmə Təhlükəsi
yox olacaq; İqtisadiyyat, Təbiətin Qəniməti yox – Davamı olacaq.

İnama Yetən İnsan – Təbiətlə Doğmalaşacaq.
İnam – Təbiətlə Doğmalığ yaradacaq.
İdraka Yetən İnsan – Təbiətlə Doğmalaşacaq.
İdrak – Təbiətlə Doğmalığ yaradacaq.
Mənəviyyata Yetən İnsan – Təbiətlə Doğmalaşacaq.
Mənəviyyat – Təbiətlə Doğmalığ yaradacaq.
İradəyə Yetən İnsan – Təbiətlə Doğmalaşacaq.
İradə – Təbiətlə Doğmalığ yaradacaq.
İnsan – Təbiət Ayrılığına son qoyulacaq.
İnsan – Təbiət Birliyi Yaranacaq.

XIII. ZƏRURƏT

İqtisadiyyatın İnsaniləşməsi üçün –
Adamın İnsanlaşması gərək.

*16 Ümid günü, Qar Ayı, 17-ci il. Bakı.
(Yanvar, 1996-cı il).*

**ԿՅԻՆԿՅԻ ՆՅՆՋԻՆՆԵՐ –
ԼՅՆՅԿՆԻՉՉՆԻ ՔՅՆԻՅԻՆ**
(ԿԻՄԽԻԿԼԻ ԺԿԿՔՔՔՔՅ ԶԻՆՆՁ)

**HƏQİQƏT AZADLIĞI –
CƏFƏNGİYYAT ƏSARƏTİ**
(Qırxıncı Mükəddəs Kitab)

1. ƏLAQƏ

Həqiqət – Azadlıqdır,

Cəfəngiyyət – Əsarət.

Bəşər Həqiqət Azadlığına Yetməyib,
çünki Cəfəngiyyət Əsarətindən çıxmayıb.

2. ƏSARƏT – AZADLIQ

Xurafatda – İnsan Allahdan asılı olur,
Ulduzlardan asılı olur,
Saylardan asılı olur.

İnamda – İnsan İnsanilikdən asılı olur –
İdrakdan, Mənəviyyətdən, İradədən.

Xurafat – Cəfəngiyyətdir,

İnam – Həqiqət.

Cəfəngiyyət – Əsarətdir,

Həqiqət – Azadlıq.

3. BİRLİK

İnsanın Özündən Yaranması – onun Dünyadan, Təbiətdən Yaranmasıdır əslində, çünki *İnsanın, Dünyanın, Təbiətin Mahiyyəti Birdir.*

4. ÖZÜNDƏN YARANMAQ

Dünyalıq – Dünyanın Yaranmaq, Yaşamaq, Yaşatmaq Tələbi, İmkani, Qüdrətidir.

Həyatlıq – Həyatın Yaranmaq, Yaşamaq, Yaşatmaq Tələbi, İmkani, Qüdrətidir.

İnsanilik – İnsanın Yaranmaq, Yaşamaq, Yaşatmaq Tələbi, İmkani, Qüdrətidir.

HƏQİQƏT – MÜQƏDDƏSLİK

Dünyanın Müqəddəsliyi – *Dünyalıqdır.*

Həyatın Müqəddəsliyi – *Həyatlıqdır.*

İnsanın Müqəddəsliyi – *İnsanılıqdır.*

Həqiqət – Mahiyyəti ifadə edir.

Bu səbəbdən də Həqiqət özü Müqəddəsdir.

5. HƏQİQƏT AQİBƏTİ

Dinin Həqiqəti – *Cəfəngiyyətdir.*

Din – Həqiqəti cəfəngləşdirir.

Elmin Həqiqəti – *Gerçəklikdir.*

Elm – Həqiqəti gerçəkləşdirir.

İnamın Həqiqəti – *Mütləqilikdir.*

İnam – Həqiqəti Mütləqləşdirir.

6. TƏSADÜFÇÜLÜK – ZƏRURİYYƏTÇİLİK

Xurafat – Təsadüfləri Zəruriyyətləşdirir –

bu səbəbdən də o, Zəruriyyət tanımır əslində.

Din – Təsadüflər “Zərurətidir”.

Qismətçilik – Zəruriyyətsizlikdir əslində,

burda heç nə İnsandan asılı deyil.

7. ULDUZ AĞALIĞI

Xurafatda Dünyaüstü Allahla yanaşı İnsanlıqüstü Təbiət də yaşayır.

Ulduzların İnsan Aqibətini müəyyən etməsi iddiası (Astrologiya) İnsanı Əksildir və Ulduzları Böyütmür.

İdarəçi Ulduzlar – Ağalaşırırlar və İnsandan daha da uzaqlaşırırlar.

Ağalıqda Böyüklük yoxdur, İnsana Yaxınlıq yoxdur.

Astrologiyada İnsan üzərində Yer Ağalığına Göy Ağalığı əlavə olunur.

Yerdəki Cəmiyyətdən asılı olan İnsan – Göydəki Ulduzlardan asılı olur.

Astrologiyanı yaşadan Ümitsizlikdir.

Özünə Ümid eləməyən İnsan Ümidini Ulduzlara bağlayır.

Gözəl Ulduzlardan özünə Ağa düzəldir –

Ulduzları eybəcərləşdirir.

8. XURAFAT ASILILIĞI

Xurafatda İnsan Özgəyə yaxınlaşdıqca

Özündən Uzaq düşür.

Burda o, hətta Saydan asılı olur (Pifaqorçuluq), ancaq özündən asılı olmur.

9. SAYLANMAQ – SAYILMAQ

Hadisə – *Saylananda – Sayılmır, –*

Sayılanda – Saylanmır.

Say Hadisənin İnsani Cəhətini nəzərə almır,

Riyaziyyat Dünyanı saylandırır, ***Məqsəd isə Dünyanı saymaqdır – sevməkdir.***

Dünya cismaniliyini Saymaqda Riyaziyyatın rolu misilsizdir.

Ancaq Dünya – İnsan Birliyini saymaqda, Təsdiq etməkdə rolu Yox dərəcəsidədir.

Saylanmaq – Sayılmaq deyil,

Say – Mahiyyətə Yetmir.

Say – Zəruridir, Faydalıdır, Gərəklidir, – ancaq Mahiyyətdən kənardadır.

Dünyanı saylamaq – Saya almaq – Dünyadakı İnsaniliyi – İnsandakı Dünyalığı saymaq deyil.

Dünya neçə əsrdir ki, Saylanır, saya alınır, ölçülür, biçilir, ancaq hələ də Sayılmır, Dəyərləndirilmir, çünki İnsan – Dünya Birliyi Bilinmir – Dünya İnsani, İnsan Dünyalı sayılmır.

10. RİYAZİ XÜLYA

Kəmiyyətin Keyfiyyətə keçməsi Qanunu – Fəlsəfi Həqiqət deyil – Riyazi Xülyadır.

Say – “Kəmiyyət artdıqca keyfiyyət də artır” – fikri Mahiyyətçi – Fəlsəfi fikir deyil, Təzahürçü – Riyazi fikirdir.

11. CƏMİYYƏTLƏŞƏN AĞIL

“Dünyanı Allah idarə edir” iddiası Ağıla sığır.

“Dünyanı Dünya özü idarə edir” Həqiqəti Ağıla sığmır.

Adamlar *Allaha* inanırlar, ancaq

Dünyalığa inanmırlar,

çünki Bəsit Ağıl – cəmiyyətləşmiş Ağıldır –

cəmiyyəti *Ağa* idarə edir – deməli

Dünyanı da *Allah* idarə edir;

Ağasız cəmiyyət olmur – deməli

Allahsız da Dünya olmaz.

12. CƏFƏNGİYYAT ZÜLMÜ

Xristianlar – Dünyada Allah Hakimiyyəti istəyirdilər – əslində isə o, artıq kilsələrdə qurulmuşdu və Dünyada Zülm azalmadı, artdı.

İslamçılar – Dünyada Allah Hakimiyyətini qurdular və Zülm arşə qalxdı.

Cəfəngiyyat – Zülmdür, Zülmkardır, Zülm artırandır.

13. ÖLÜMCÜL XILAS

Xristianlıq Dünyanın xilasını Dünyanın sona çatmasında (Esxatologiya) görür.

Dünya ölməlidir ki, təzələnsin deyirlər.

Dünyanı xilas etmək üçün – onu öldürürlər.

Cəfəngiyyat Ölüm saçır.

14. İNSAN – MƏNA

İnsanın Mənasına Yetməyən Adama
İnsan Dar gəlir, – o, özünə Allah axtarır.
İnsanın Mənasına Yetən İnsana
İnsan Gen gəlir, – o, İnsaniliyə Yüksəlir.

15. DÜNYA – MƏNA

Dünyanın Mənasına Yetməyən Adama Dünya Dar gəlir, – o,
İkinci Dünya – o Dünya axtarır.

Dünyanın Mənasına Yetən İnsana Dünya Gen gəlir, –
o, Dünyanı Mənasına Yetirir.

16. XÜLYA FƏLAKƏTİ

Dünyanın Mənası Dünyadan Üstündür, ancaq *Dünyaüstü*
(Transcendental) deyil.

Dünyaüstüliyə (Transcendental) İnam – Dünyaya İnamsızlıqdır
əslində.

*Bu Fəlakətli Xülya Dünyanı İnsanın Gözündən salır və son
nəticədə İnsanı öz gözündən salır.*

17. AĞALIQ – ALLAHLIQ

Dini Yaşadan – Ağalıqdır.

Yerdə Ağa Yaşadıqca –

Göydə Allah Yaşayacaq.

18. CƏMIYYƏTLƏŞƏN MİFOLOGIYA

Din – Cəmiyyətləşən Mifologiyadır,
o, Ağalıq – Rəiyyətlik əsasında qurulur:

Ağa – Allah,

Rəiyyət – İnsan.

19. İNAM ƏMƏLİ

Dünya *Elmdə* Dolğun və Düzgün təsvir olunur,
amma Dünyanın *Nədənliyi və Niyəliyi* açılır.

Çünki Din olub – İnam olmayıb, –

Fəlsəfə də İnama Yüksəlməyib.

Mütləqçilikdə – Dünyanın, *Nədənliyi-Niyəliyi* açılır,
çünki İnam Yaranıb və Fəlsəfə İnama Yüksəlib.

21. GERÇƏKLİK – ŞÜUR – ŞÜURSUZLUQ

Bəsit Şüur – Gerçəkliyə uyğunlaşan Şüurdur.

Bu baxımdan *Siyasət* Bəsit Şüura aiddir.

Ali Şüur – Gerçəkliyi Ötən Şüurdur.

Bu baxımdan

Elm – Ali Şüurla Bəsit Şüur arasındadır;

Fəlsəfə – Ali Şüura meyllidir;

İnam – Ali Şüur əməlinin Təsdiqi, Ömürləşməsi, Aqibətləşməsi,
Müqəddəsləşməsidir;

Din – ardıcıl, aramsız Şüursuzluqdur – gerçəkliyi əksildən.

22. SƏBƏB – NƏTİCƏ

Adamlar Təməlsiz ictimai Həyat Qururlar,
bu səbəbdən də Qurduqları başlarına uçur.

23. TƏMƏLSİZLİK

Cəmiyyətin Təməli – İnsanilik olmalıydı, ancaq İnsansızlıq oldu.

Cəmiyyət əslində Təməlsizdir.

Bu səbəbdən də o, daim dəyişir, ancaq təzələnmir.

Təzələnmək üçün Təməl gərək.

24. ŞÜUR – İNSANİLİK

Cəmiyyət – Şüuru müəyyən eləmir –
Şüursuzluğu müəyyən eləyir.

Şüuru İnsanilik müəyyən eləyir.

Adam İnsan olmur, bu səbəbdən də
Şüursuzluq Şüuru üstələyir.

25. ALLAHI YAŞATMAQ

Ateizm – Allahı inkar edir və onun
Atributlarını, Xassələrini cəmiyyətə şamil edir.

Allah cəmiyyət biçimində Yaşayır.

Ateizm Allahı inkar edir və onu ictimai biçimdə Yaşadır.

Ateizmi Allah Yaşadan da adlandırmaq olar.

26. FƏLSƏFİ AQİBƏT

İdealizm Fəlsəfəsi – Göy mifologiyasına əsaslanır əslində. *Burda Dünya Göydən Yaranır.*

İdeyalar Aləmi – Mahiyyətə Göydür.

Materializm Fəlsəfəsi – Yer Mifologiyasına əsaslanır əslində.

Burda Dünya Yerdəki cismanilikdən Yaranır.

Hər iki cərəyan – Mifoloji Təxəyyülün məhsuludur – Fəlsəfə Mifoloji Təxəyyül Dairəsindən indiyədək çıxıb bilməyib, bu səbəbdən Həqiqətə Əfsanə qarışmış, Həqiqətlə Əfsanə arasında qalıb.

Pozitivistlər – çıxış yolunu Fəlsəfənin Elmləşməsində gördülər və Fəlsəfəni Özündən ayırdılar.

Mütləqçilikdə – Fəlsəfə Mifologiyadan Ayrıılır və Pozitivizmə enmir.

27. MƏRHƏLƏLƏR

1. *Təbiət* uzun müddət Təxəyyüldə, Təfəkkürdə İnsaniləşib. Sonradan *Elm* onu Müstəqil Varlıq kimi dərk edib, İnsaniləşmədən Ayırıb.

Təbiətə İnsani Münasibət Yaranmalıdır –

Bilinməlidir ki, *Təbiət Dünyanın Təməlidir* –

Təbiət dağlısa – Dünya Dağular, Təbiət İnsana yalnız Mənfəət gətirmir, həm də Səadət gətirir, Təbiətsiz İnsan bədbəxt olar.

Təbiətlə İnsan arasında Daxili Doğmalığı var – *Təbiətsiz İnsan Yetim qalar.*

2. İnsan uzun müddət Cəmiyyətsiz Yaşayıb.

Sonra o, İnsaniliyə yaramayan Cəmiyyətlərdə Yaşamağa başlayıb və Yaşayır.

İnsani Cəmiyyət Yaranmalıdır: Ağasız, Nökərsiz, Təbəqəsiz, Yağuluqsız – yəni əslində Cəmiyyətçilik – Xalqçılıqla əvəz olunmalıdır.

3. İnsanı Din – Bəndə sayıb, –

Bədiyyat – Təbiətin Əsrəfi.

Əslində isə İnsan – Kamilləşməyə qadir olan Ruhani Varlıqdır.

Dünyada Kamil İnsan Yaranmalıdır,

İnsan öz Kamilliyini Yaratmalıdır.

4. FƏRQ

Mifologiyanı Dinlə Eyniləşdirirlər.

Əslində Din – Mifologiyanın Tam, Qəti,

Bütöv cəfəngləşməsidir.

Mifologiyada Həqiqət də var, Əfsanə də.

Dində Yalnız Əfsanə var.

5. TƏXƏYYÜL – İDRAK

*Təxəyyül – həm Həqiqətə Yarayır,
həm də Cəfəngiyyat Yaradır.*

İdrakla Qoşalaşanda Həqiqətə Yarayır, –
İdrakdan Ayrılanda – Cəfəngiyyat Yaradır.

*İdraksız Təxəyyüldən Azad olmaq gərək –
İdraklı Təxəyyülü Yaşatmaq gərək.*

6. XURAFATIN MAHİYYƏTİ

Ekzistensialistlər Cəfəngiyyatı Dünyanın Mahiyyətində görürlər.
Əslində onu Xurafatın Mahiyyətində görmək gərək.

7. RUHANİ TƏLƏB

Din – Cəfəngiyyatçılıqdır.

Elm – Gerçəkçilikdir.

İnam – Həqiqətçilikdir.

Cəfəngiyyatçılıq – Əsarətdir.

Gerçəkçilik – Zərurətdir.

Həqiqətçilik – Azadlıqdır.

Cəfəngiyyatdan çıxmaq gərək,

Gerçəkliyi ötmək gərək,

Həqiqətə çatmaq gərək.

Günəş Ayı, 19-cu il. Bakı.

(Mart, 1997-ci il).

1. CƏMIYYƏT – SİYASİ DÜNYA

Siyasi Dünya – Cəmiyyətin Davamıdır.

Cəmiyyətdə Ağalığ hökm sürür.

Ölkələr arasında münasibətdə Ağalığ hökm sürür.

Böyük ölkələr kiçik ölkələr üzərində Ağalığ eləyir. Ağalığ üsulu dəyişir, Ağalığ dəyişmir; Ağalıqdan məhrum olan ölkə – Böyük ölkə sayılmır; ölkələrə təsir etməyən, ölkələri özündən asılı etməyən ölkə Böyüklüyünü itirir.

Kiçik ölkələri dirçəldən ölkələr əslində özlərini zənginləşdirirlər; mahiyyətcə Böyük ölkələr Kiçik ölkələrin kiçikliyini qoruyurlar.

Fövqəlölkələr varsa, ölkələr kiçikliyi də var, ölkələr kiçikliyi ölkələrin böyüklüyünü qoruyur.

Dünya Böyüklərə və Kiçiklərə bölünürsə – kiçiklərin kiçikliyi daim yaşayacaq, kiçik ölkələr nə qədər inkişaf etsələr də, böyük ölkələrə çatmazlar. Böyük ölkələr kiçik ölkələri nə qədər inkişaf etdirsələr də özlərinə çatdırmazlar, onlardan üstünlüklərini əksiltməzlər, əslində artırarlar.

Fövqəlölkə elə bu deməkdir əslində.

Cəmiyyətdə Rəiyyətlik hökm sürür – Böyük ölkələrə Kiçik ölkələrin rəiyyətliyi gərəkdir.

Rəiyyəti olmayan Ağa Ağa olmur.

Rəiyyətlərini itirən Ağalığını itirir.

Bu səbəbdən də Böyük ölkələr Kiçik ölkələrin rəiyyətliyini qoruyur, onları rəiyyətlikdən çıxmağa qoymur, onlara elə səxavət göstərir ki, rəiyyətliyə xələl gəlməsin, – rəiyyətlik möhkəmlənsin, zəifləməsin. Rəiyyətlik yaşadığı dərəcədə Ağalığ da yaşayır – Ağalığ rəiyyətlik üstə yaşayır. Bu səbəbdən də Ağalığ rəiyyətliyi bəsləyir, böyüdür, qoruyur.

Cəmiyyətdə Təbəqəlik hökm sürür.

Böyük ölkələr Dünyanın Yüksək Təbəqəsi sayılır. Onlar Yüksək Təbəqəliklərini inadla, ardıcıl şəkildə, müxtəlif üsullarla, gedişlərlə qoruyurlar.

Əgər Dünyada Yüksək Təbəqə varsa, deməli, Aşağı Təbəqə də var. Aşağı Təbəqəyə mənsub olan ölkələr olmasa, Yuxarı Təbəqəyə

mənsub olan ölkələr də olmaz. Bu səbəbdən də Təbəqə Yuxarılığı Təbəqə Aşağılığını qoruyur, bəsləyir, böyüdür.

Cəmiyyətdə Yadlıq hökm sürür.

Ölkələr arası münasibətdə müxtəlif çeşiddə, aşkar, ya gizli Yadlıq hökm sürür.

Ən sıx siyasi yaxınlıqda belə, uzaqlıq yaşayır, ən sıx siyasi dostluqda belə, düşmənçilik yaşayır. Siyasi münasibətlər Yaxınlıq – Uzaqlıq, Dostluq – Düşmənçilik cəmidir əslində.

Siyasi Dünya cəmiyyətin davamıdır, bu səbəbdən də İnsanilikdən Uzaqdır.

2. BÖYÜK ÖLKƏLƏR – KİÇİK ÖLKƏLƏR

Böyük ölkələr – Ağalığ eləmək üçün Böyük olurlar.

Böyük ölkələrin Böyüklüyünü Ağalığ müəyyən edir.

Siyasi Dünyada Böyüklük məntiqi Ağalığ məntiqidir.

Kiçik ölkələr Böyüklərin Rəiyyəti olduqları üçün kiçik sayılırlar.

Kiçik ölkələrin kiçikliyi Rəiyyətlik müəyyən edir.

Siyasi Dünyada kiçiklik məntiqi – Rəiyyətlik məntiqidir.

Böyük ölkələr Yüksək Təbəqəyə çevrilmək üçün Böyük olur.

Böyük ölkələrin Böyüklüyünü Yüksək Təbəqəlik müəyyən edir.

Siyasi Dünyada Böyüklük Məntiqi – Yüksək Təbəqə Məntiqidir.

Kiçik ölkələr Aşağı Təbəqəyə çevrildikləri üçün kiçik ölkə sayılır.

Kiçik ölkələrin Kiçikliyi Aşağı Təbəqəlik müəyyən edir.

Siyasi Dünyada Kiçiklik Məntiqi – Aşağı Təbəqə Məntiqidir.

Böyük ölkələr Böyük olmaq üçün Dünya ölkələri arasında Yadlıq törətməlidir. Yadlıq törətməmək onların “Böyüklüyünə” xələl gətirər. “Böyüklük” Yadlıqsız ötürür, Doğma Siyasi “Böyüklük” olmur, siyasi “Böyüklük” özündə Yadlıq gəzdirir, Yamanlıq gəzdirir.

Kiçik ölkələr Böyük ölkələr tərəfindən yadlığa məruz qalırlar, məruz qalmaya bilmirlər.

Siyasi Dünyada Böyüklüyün Məntiqi Yadlıq Məntiqidir.

Siyasi Dünyada Kiçikliyin Məntiqi Yadlığa məruz qalmaq məntiqidir.

Böyük ölkə – Ağalığını gizlədə bilər. Böyüklüyünü Ağalığından süni surətdə ayıra bilər, ancaq Ağalıqsız yaşaya bilməz, Böyük qala bilməz.

Kiçik ölkə Rəiyyətliyini gizlədə bilər, ancaq onsuz Böyüklərə gərək ola bilməz, “kiçikliyi” qoruya bilməz.

Böyük ölkə Yüksək Təbəqəliyini gizlədə bilər, ancaq ondan əl çəkməz, çünki onsuz “böyüklüyünü” itirər.

Kiçik ölkə Aşağı Təbəqəliyini gizlədə bilər, ancaq onsuz Böyük ölkəyə gərək olmaz, öz “kiçikliyi” qoruya bilməz.

Böyük ölkə Yadlığını gizlədə bilər, ancaq Yadlığından əl çəkməz, Yadlıq onun ölkələrə təsir biçimidir – müxtəlif adda, müxtəlif üsulda. Onsuz o, keçinə bilməz.

Kiçik ölkə Yadlığa məruz qaldığını gizlədə bilər, ancaq onsuz o, Böyük ölkəyə gərək olmaz. Yadlığa məruz qalmaq onun “kiçikliyi” qoruyur.

“Böyük ölkələr” kiçik ölkələrin “kiçikliyi” qoruyurlar, Kiçik ölkələr Böyüklərin “böyüklüyünü”.

3. MƏRKƏZLƏR – ƏYALƏTLƏR

Böyük ölkələr birləşib Böyüklər Mərkəzi yaradırlar.

Böyüklər Mərkəzi Əyalət ölkələrinə Ağalıq edir.

Mərkəzin özünün də Ağası olur.

Həmin Ağ Mərkəz Ağalığını idarə edir.

Ağalar Mərkəz Ağasına tabe olurlar ki, əyalət ölkələrinin tabeliyinə nail olsunlar.

Əyalət ölkələr Mərkəz ölkələrin rəiyyətləridir.

Siyasi Dünya Mərkəzlərə və Əyalətlərə bölünür.

Mərkəzlər Əyalətləri yaşadır, Əyalətlər mərkəzləri bəsləyir, yəni əslində Əyalətlərini bəsləyir.

Mərkəzlər Əyalətliyi aradan qaldıran görünür, əslində isə o, Əyalətliyi gücləndirir, möhkəmləndirir.

Mərkəzlər İnkişaf, Tərəqqi Rəmzi sayılır. Həmin İnkişaf, Tərəqqi ölkələri Əyalətlərdən qurtarmır, Əyalətliyin Biçimini dəyişir: onu müasirləşdirir.

Müasir Siyasi Dünya – müasir Mərkəzlər və müasirləşmiş Əyalətlər Dünyasıdır.

Böyük Mərkəzi Yüksək Təbəqəyə çevrilir, Əyalət ölkələri Aşağı Təbəqəyə.

Mərkəz Aşağıdakıları Yuxarıya qaldırmaq adı altında onların Aşağılığını təkmilləşdirir, Aşağıdakını müəyyən sədd, hədd daxilində, səviyyəsində inkişaf etdirir, tərəqqiyə çatdırır.

Mərkəz Əyalətləri Mərkəzin Yuxarılığına xələl gətirmədiyi dərəcədə inkişaf elətdirir, elə inkişaf elətdirir ki, Mərkəz Mərkəzliyində, Əyalət Əyalətliyində qalsın, Təbəqəlik qaydası pozulmasın. Dünya nə qədər dəyişsə-dəyişsin, Mərkəz öz Yuxarılığını göz bəbəyi kimi qorumalıdır. Mərkəz başqa dünya tanımır, tanımaq istəmir.

Bu baxımdan Mərkəzçilik nə qədər Radikal – Dəyişiklikçi görün-sə də, – o, mahiyyətcə – konservatordur, mühafizəçidir, – Dünya köhnəliyini saxlayandır; onun Təzələnməsini istəməyəndir, yeniliyin qabağını yeni-yeni üsullarla kəsəndir.

Bu məntiq əsasən Aşağı Təbəqəyə Tərəqqidən, İnkişafdan pay düşə bilər, ancaq onun Yuxarı Təbəqəyə çevrilməsinə yol vermək olmaz, onda Dünya pozular – Yuxarı Təbəqə Yuxarılığını itirər; Yuxarı Təbəqəyə xidmət eləyən Aşağı Təbəqə qalmaz.

Mərkəz Düşüncəsi Dünyadakılar Fərqindən, hətta onlar arasındakı Təzaddan danışmağı sevir: – həmin Fərq, Təzad Həmin Düşüncədə ölkələrdən keçir; Böyük ölkələrin Yuxarılığı, Kiçik ölkələrin Aşağılığı labüddür, toxunulmazdır.

Mərkəz Əyalət ölkələrə Yadlıq gətirir, gətirməlidir.

Əyalət Əyalətliyində qalmalıdır: bu, Yadlıq Tələb edir; Mərkəz Yadlıq Tələbatı yaradır.

Doğma Əyalət olmur.

Əyalətlərdə Yadlıq yaşayır.

Mərkəz və Əyalətlərə bölünən Dünya ayrılığında qalır, – düzəlmir. Mərkəz ayrılığa yiyə durur.

4. İNKİŞAF ETMİŞLƏR – İNKİŞAFDAN QALMIŞLAR

İnkışaf etmiş ölkələr – Ağa olurlar, Ağa olmaq üçün inkışaf edirlər, Ağa olmaq üçün imkan tapırlar; inkışaf etdikcə Ağalılıqlarını artırırlar.

İnkışafdan qalmışlar – Rəiyyət olurlar – inkışafdan qalma onları rəiyyətləşdirir; İnkışafdan qaldıqca onlar Ağalığa gərək olurlar. Bu səbəbdən də İnkışaf etmişlər onları elə inkışaf elətdirirlər ki, inkışafdan qalmaları tam aradan qalxmasın: onların inkışaf etmişlərdən fərqləri qalsın, yoxsa Ağalara rəiyyətlik eləməzlər.

Güclü ölkələr üçün İnkışaf Ağalıq Yoludur,

Zəif ölkələr üçün Rəiyyət yolu.

Güclü ölkələr inkışaf etdikcə Ağalaşirlar.

Zəif ölkələri elə inkışaf elətdirirlər ki, rəiyyətləşmədən çıxmasınlar.

Dünyəvi inkışafdan danışırlar, ancaq əslində Dünya deyəndə – əsil Dünya deyəndə – inkışaf etmiş ölkələr nəzərdə tutulur. İnkışafdan qalmış ölkələr isə Dünyanın kölgəsində bilinir və bu vəziyyət qorunur, möhkəmlənir. Ağalıq İnkışaf edir əslində, Rəiyyətlik inkışaf edir; inkışaf etmişlər inkışaf edir, inkışafdan qalanlar inkışafdan qalır.

İnkışaf etmiş Ağalara müəyyən həddə inkışaf etmiş Rəiyyət gərəkdir.

İnkışaf etmiş ölkələr Yuxarı Təbəqə olur, – inkışafdan qalmış ölkələr – Aşağı Təbəqə.

Yuxarı Təbəqə Aşağı Təbəqəni inkışaf elətdirir, ona müasir don geyindirir.

İnkışafdan qalanlar – inkışafa qatılırlar ki, inkışaf etmişlərə yarasınlar.

Aşağı Təbəqəni Yeniləşdirirlər ki, həmişələndirsinlər.

Nə qədər Aşağı Təbəqə varsa, bir o qədər Yuxarı Təbəqə var.

Aşağı Təbəqə olmasa – Yuxarı Təbəqə olmaz.

Müasir İnkışaf Təbəqəliyi azaltmır, artırır.

Yuxarı Təbəqə Aşağı Təbəqənin əlindən tutur ki, onu əlində saxlasın.

Aşağı Təbəqə inkişaf edib Yuxarı Təbəqəyə çevrilmir, Aşağıda qalır.

İnkişaf Aşağı Təbəqənin Aşağılığını saxlayır. İnkişaf etmiş ölkələr inkişafdan qalmış ölkələrə Yadlıq gətirirlər.

İnkişafdan qalma – Yadlıqdır əslində. İnkişafda Gerilik arasında Yadlıq.

Bu Yadlığın aradan qalxması üçün İnkişafdan qalan ölkələr İnkişaf etmiş ölkələrə çevrilməlidirlər.

Bu, Siyasi Qaydanın Ahəngini pozur.

Siyasət belə Dünya yaratmır.

Siyasətin özü haradasa Yadlıqdır.

Siyasət – Doğmalaşsa – Ölər.

Siyasət səviyyəsində İnkişaf – ölkələri bir-birinə yaxınlaşdıran görünür, əslində isə onları bir-birindən uzaqlaşdırır.

Siyasət Yaxınlığı – Zahiri Yaxınlıqdır, Daxili Uzaqlıqdır; Uzaqlığı Yaşadan Yaxınlıqdır; Uzaq Yaxınlıqdır – İnkişaf etmiş Uzaqlıqdır.

5. ƏMƏKDAŞLIQ – ASILILIQ

Siyasi Əməkdaşlıq – Asılılıq yaradır – Asılılıq üçün yaranıb əslində – Böyüklər Kiçiklərlə əməkdaşlıq edirlər ki, onları özlərindən asılı etsinlər, – əməkdaşlıq vasitədir. Məqsəd Asılılıqdır.

Siyasətləmiş Dünyada Böyüklər Kiçikləri özlərindən asılı etmədən yaşaya bilmirlər.

Asılılıq – Siyasi həyat üsuludur əslində.

Başqasını özündən asılı eləyən ölkə – Böyük sayılır, Başqasından asılı olan ölkə kiçik sayılır.

Əməkdaşlıq Asılılıq yaradır, – Asılılığa yararır.

Siyasi münasibətlər Əməkdaşlıq Ağalığı yaradır; – Əməkdaşlıq vasitəsilə Ağa ölkələr yaranır, – Asılılıq Yaradan.

Əməkdaşlıq vasitəsilə Rəiyyət ölkələr yaranır – Asılılığa məruz qalan.

Əməkdaşlıq artdıqca Ağalığı artır, Rəiyyətlik artır.

Siyasi münasibətlər – Əməkdaşlıq Təbəqəliyi yaradır.

Asılılıq yaradan ölkələr Yüksək Təbəqə sayılır, Asılılığa məruz qalan ölkələr Aşağı Təbəqə sayılır.

Əməkdaşlıq artdıqca – Təbəqəlik artır.

Siyasi münasibətlər Əməkdaşlıq Yadlığı yaradır.

Əməkdaşlıq Yadlığı aradan qaldırılmayıb – onun üsullarını təzələyib, Yad əməkdaşlıq yaranıb.

Doğma Asılılıq olmur; Əməkdaşlıq artdıqca – Yadlıq Donunu dəyişir – mahiyyətini möhkəmləndirir.

Siyasət ölkələri bir-birlərinə bağlamır, bir-birlərinə qarşı qoyur.

Siyasi Əməkdaşlıq Asılılıq yaradır – Asılılıq ölkələri qarşı-qarşıya qoyur.

Ölkələr arasında əməkdaşlıq artır, – Yadlıq azalmır, – Asılılıq Yadlığı Yaşadır.

6. BİRLİKLƏR – HAKİMLİKLƏR

Dünya (yaxud Kontinent) Birliyini Təmsil eləyən Təşkilatlar (BMT, Avropa Birliyi və s.) əslində Dünya Birliksizliyini Təmsil eləyir.

Çünki Dünya Birliyi yoxdur, hələ yaranmalıdır.

Dünya Birliyi yaranmadan Dünya Birliyi Təşkilatları yaranıb – əslində isə ***Dünya Təşkilatları Dünya üzərində hakimliklərdir, – Dünya Ağalığıdır, Dünyanın Ağalığı altda nizamlanmasıdır – Dünyaüstü Ağalıqdır, Dünyaüstü Təbəqəlikdir, Dünyaüstü Yadlıqdır.***

Birliklərdə ölkələr Ağalığı ətrafında Birləşirlər, Rəiyyətlik ətrafında Birləşirlər, Yadlıq ətrafında Birləşirlər; Siyasət Dünyanı idarə etməyin Ağalıqdan başqa Yolunu bilmir, Rəiyyətlikdən başqa Yolunu bilmir, Təbəqəlikdən başqa yolunu bilmir, Yadlıqdan başqa Yolunu bilmir.

Dünya birliklərində bütün ölkələr bərabər elan edilir; əslində isə Ağa Ağalığından, Rəiyyət Rəiyyətiyindən ayrılır; Yuxarı Yuxarılığından, Aşağı Aşağılığından ayrılır; Yağı Yağılığından ayrılır.

Burada həm də Təşkilat Ağalığı Yönü yaranır.

Təşkilat Təbəqəliyi Yönü yaranır.

Təşkilat Yadlığı Yönü yaranır.

Təşkilat Rəiyyətliliyi Yönü yaranır.

Dünya Birlikləri Dünyanın Siyasi Ahəngini qoruyur – bu Ahəngdə isə Birlik yoxdur.

Birliklərin elan etdikləri Ümumbəşəri dəyərlər Ağalıqdan yan keçmir, Rəiyyətlikdən yan keçmir, Təbəqəlikdən yan keçmir. Onlar əslində siyasi dəyərlərdir.

Dünya Birlikləri Bəşər Birlikləri Yaratmırlar – Bəşər Birliksizliyini qoruyurlar – Ağalığı, Rəiyyətliliyi, Təbəqəliyi, Yadlığı.

7. TƏSİR DAİRƏLƏRİ – SİYASİ BUXOVLUQ

Siyasət Dünyanı Təsir Dairələrinə bölür – ölkələri Buxovlayır.

Təsir Ağalığı yaranır.

Böyük ölkələr kiçik ölkələri öz təsirlərinə salmaq uğrunda rəqabət aparırlar; Təsir ağalığı uğrunda siyasi döyüş gedir; Bir ölkəni təsirə salmaq üçün bir neçə ölkə vuruşur; Rəiyyət ölkə Ağa ölkələrin təsiri altında parçalanır – Təsir Dairəsi Buxov Dairəsi olur əslində.

Yüksək Təbəqə Aşağı Təbəqəni buxovlayır.

Təsir Yadlığı Yaranır.

Ölkələrin Varlığı tapdalanır, bunu siyasi fəallıq adlandırırırlar; xudbinlik qüdrət sayılır; Təsir Dairəsindən məhrum olmaq – Böyük-lükdən məhrum olmaq bilinir; Təsirə məruz qalmaq adi hal sayılır, siyasi ləyaqət onu qəbul eləyir. Təsir Dairəsi Böyüklük yaradır. Kiçikliyə təsir etmək yoluyla Böyüklük yaranır; Siyasət Birinin kiçilməsi sayəsində digərinin Böyüməsini mənfi hal saymır, çünki siyasət Böyüklüyün tərəfindədir, kiçikləri təciddə saxlamaq siyasətdə məqbuldur.

Siyasətdə Dünyanı Nizamlamaq onu Buxovlamaq deməkdir əslində.

Siyasət Təsir Dairəsindən azad olmuş kiçik ölkə tanımır. Siyasət kiçik ölkəni öz təsir Dairəsinə salmayan Böyük ölkə tanımır. Böyük ölkələr kiçik ölkələri Təsir Dairələrinə salmaqda azaddırlar.

Təsir Dairəsinə düşən ölkələr – Müstəqilliyini itirən ölkə sayılmır.

Əslində Təsir Dairəsində olmayan Müstəqil kiçik ölkələr Yoxdur.

Əslində Dünyada Asılı Müstəqillik hökm sürür.

Kiçik ölkələr həm Müstəqil olurlar, həm asılı; həm dövlət müstəqilliyi elan edilir, onun Atributları təsdiq olunur; həm də Təsir Buxovları qalır, saxlanılır.

Müstəqilliklə Qeyri-Müstəqillik birgə, qoşa yaşayır.

“Mütləq Müstəqillik yoxdur” – deyir siyasətçilər. Siyasətdə mütləq heç nə yoxdur. Bu səbəbdən də Siyasət əslində Müstəqillik tanımır, ancaq onu tanıyan bilinir.

8. DÜNYAÇILIQ – TƏCRİDÇİLİK

Dünyaçılıq (Qlobalçılıq) – Təcridçiliyi (Separatizmi) yaradır.

Dünyaçılıq – Dünya Ağalığına xidmət eləyir.

Dünya deyəndə Dünya Ağaları nəzərdə tutulur.

Dünyaçılıq (Qlobalçılıq) Ağaçılıq olur əslində – Ağaçı Əməli, Ağaçı Düşüncəsi olur; bu səbəbdən də ölkələrdə Təcridə meyil yaranır. Təcrid xilas sayılır – Geniş Dünyaçılıqdan Dar Təcridçilik törəyir.

Yuxarı Təbəqə Dünyaçılığından Aşağı Təbəqə Təcridçiliyi törəyir.

Dünya Yadlığından Təcridçilik Yadlığı törəyir.

Dünya kiçik ölkələrdən üz çevirəndə kiçik ölkələr Təcridə üz tuturlar.

Dünya Böyüklərə qalanda kiçiklər Təcridə sarılırlar.

Dünyaçılar “Dünya mənəm” deyəndə – Təcridçilər öz Dünyalarını Dünyadan kənarında görməlidirlər.

Dünyaçılar Dünya ölkələrinə Xaricilik Təlqin edirlər; xariciliyə qarşı Özümçülük Təcridi baş qaldırır.

Qlobal Düşüncə, Kosmopolitizm “Dünya Vətənimdir” İdeyası Vətənsizlik əhvali-ruhiyyəsi yaradır, həmin hal Dünyaçılığa qarşı etirazla müşayiət olunur, həmin etiraz Dünyaya qarşı inkarçılıq Duyğusu oyadır.

“Əgər Dünya – Vətənsizlikdirsə, – o, Vətənçiyə lazım deyil, ondan Ayrılmaq, ona qarşı durmaq gərək, Vətən özü elə Dünyadır, bu Dünya Vətənçiyə bəsdir”.

Dünyaçılığı Siyasət yaradıb, Təcridçiliyi Siyasətdən hiddətlənənlər.

Əslində isə Dünya – Müxtəlif ölkələrdən ibarətdir və hamıya mənsub olmalıdır – ancaq siyasətə ziddir, çünki Ağalığa, Rəiyyətliyə, Yadlığa ziddir.

9. VAHİDLƏŞMƏ (İNTEQRASIYA) – ƏKSİLMƏ

Vahidləşmə (İnteqrasiya) kiçik ölkələri Artırmır, Əksildir; Böyük ölkələri Böyüdür, *Vahid İqtisadiyyat* Böyük ölkələrin iqtisadi Ağalığını təmin edir, *Vahid Siyasət* Böyük ölkələrin siyasi Ağalığını təmin edir; *Vahid Mədəniyyət* Böyük ölkələrin mədəni Ağalığını təmin edir; Vahidləşmə Təbəqələşməni aradan qaldırmır, Təsdiq edir; Yadlığı aradan qaldırmır – Təzələyir. Vahidləşmə (İnteqrasiya) iqtisadi İnkişafın qarşısında sədd çəkir, onu Ağalıq-Rəiyyətlik çərçivəsində saxlayır. Vahid iqtisadiyyata qatılan əslində öz Vahidliyini itirir. İqtisadiyyatlar Vahidləşdikcə öz Müstəqilliklərini itirirlər – Ağalıq möhkəmlənir, Rəiyyətlik artır, Asılılıq çoxalır; son nəticədə Vahidlikdən (İnteqrasiyadan) qurtarmaq, azad olmaq meyli yaranır, yaranmalıdır.

Vahidləşmək (İnteqrasiya) Siyasi inkişafın qarşısında Sədd çəkir, onu hazır, standart qəliblərə salır; qurumlara, qaydalara yönəldir, tərəqqini sxemlərə tabe edir, onun üfüqlərini daraldır, Vahidlik Buxovu yaranır, son nəticədə Vahidləşməyə (İnteqrasiyaya) qatılanlar ondan çıxmağa can atırlar, atmalıdırlar.

Zahiri monolitlik daxili pərakəndəliyi gizlədə bilmir.

“Vahidləşmə” Vahidlik yaratmır, çünki Müxtəlifliyə qarşıdır.

Ağalıq – Müxtəlifliyə qarşıdır.

Təbəqəlik – Müxtəlifliyə qarşıdır.

Yadlıq – Müxtəlifliyə qarşıdır.

Müxtəliflik olmayan yerdə Vahidlik yoxdur. Vahidləşmə (İnteqrasiya) Vahidlik yaratmır. Ağalığın Artması Vahidliyin Azalmasıdır. Təbəqəçiliyin Artması – Vahidliyin Azalmasıdır. Vahidliyin Artması Yadlığın Artmasıdır.

Son nəticədə inteqrasiya Yadlığı artırır.

Vahidləşmə (İnteqrasiya) Mədəni İnkişafı məhdudlaşdırır, onun yaradıcı imkanlarını əksildir, onu şablonlaşdırır; bənzərsizlik, əvəzsizlik cəzbindən ayırır. Ağa Mədəniyyətlərə tabe olan Rəiyyət mədəniyyətləri, Yuxarı mədəniyyətlərə tabe olan Aşağı mədəniyyətlər törəyir.

Mədəniyyətlər Vahidləşdikcə onların arasında Yadlıq artır.

İnteqrasiya son nəticədə Yadlıq yaradır – yaratmalıdır.

Əsil Vahidlik – İnsanilik Tələb edir.

Müasir Vahidləşmədə (İnteqrasiyada) o, yoxdur.

10. ÜMUMBƏŞƏRİLİK – MİLLİLİK

Ümumbəşərilik – Milliliyin daxilində olmalıdır.

Ümumbəşərilik Milliliyin xaricində olanda – üstündə olanda o, Ağalığa çevrilir;

Ümumbəşərilik vasitəsilə Böyük ölkələr kiçik ölkələr üzərində Ağalıq eləyirlər; – əksilən Millilik artan Təbəqəlik yaradır – Təbəqəlik Yadlıq törədir.

İnsanın Yaşamaq haqqı – Millətlərin Yaşamaq haqqından ayrılanda Yadlaşır.

Əgər Millətlər yaşamağa haqlı deyillərsə, əgər onlar labüd şəkildə aradan qalxmalıdırsa, Millətlərsiz bəşər yaranmalıdırsa, onda insan da yaşamamalıdır, yaşamağa qadir deyil.

Millətlərsiz Bəşər ideyası İnsanın yaşamaq haqqına qarşıdır əslində.

İnsan Azadlığı haqqı Millətlər Azadlığı haqqından Ayrılırsa, – Yadlaşar.

Əgər Millətlər Azadlığı yoxsa, İnsan Azadlığı Yoxdur; əgər Millətlər Ağalara və Rəiyyətlərə bölünərsə, İnsanlar da Ağalara və Rəiyyətlərə bölünürlər, – Ağalar və Rəiyyətlər olan yerdə Azadlıq yoxdur.

Azadlıq olmayan yerdə Yadlıq hökm sürür. Əgər İnsanların Bərabərlik haqqı Millətlərin bərabərlik haqqından Ayrılırsa – Yadlaşar. Millətlər Yuxarı və Aşağı təbəqələrə bölünən Yerdə – Bərabərlik Yoxdur.

Millətdən kənarında, millətə qarşı yaradılan Ümumbəşərilik mahiyətə Bəşərə qarşındır – çünki millətsiz Bəşər yoxdur. Bəşəri millətdən məhrum eləmək – Xalqı şəxsiyyətdən, fərddən məhrum eləməkdir.

Bəşər haqq olduğu dərəcədə – Millət də haqdır.

Siyasət son nəticədə Bəşəri millətsizləşdirmək istəyir. Bəşəri millətə qarşı qoymaq – onu özünə qarşı qoymaqdır əslində.

11. OYUN – OYUNÇULUQ

Siyasət Oyundur. Oyunda Udan – Uduzan olur.

Siyasətdə udan Böyük sayılır, – Uduzan kiçik.

Siyasət həqiqət axtarışı deyil; Uduş axtarışdır.

Siyasətdə Udan Ağa olur, Uduzan Rəiyyət. Udan Yuxarı Təbəqə olur, Uduzan Aşağı Təbəqə.

Oyun – Yadlıqdır.

Siyasət Seçki Oyunu Yaradır.

Seçilən Udur – Seçilməyən Uduzur.

Siyasət seçiciləri seçki oyununda oynadır, seçilənlər seçdirilir, seçdirilmək oyunu oynadılır; seçdirilənlər udur, – seçdirilməyən uduzur.

Siyasət Xalq hakimiyyəti – Demokratiya oyunu oynayır. Xalq üzərində hakimiyyət Xalq hakimiyyəti kimi qələmə verilir, xalq oynadılır, hakimiyyət udur.

Bu oyunda Xalqın udan vaxtı olmayıb; oynadan həmişə udub – oynadılan uduzub.

Siyasət Rəqabət Oyunu yaradıb, Rəqabətin Səxavəti Yadlıqdır, Rəqabət – Bolluca Yadlıq Səxavəti paylayır, Rəqabətdə Udan Ağa olur, Uduzan – Rəiyyət; Udan Yüksək Təbəqə sayılır, Uduzan Aşağı Təbəqə.

Siyasət Ticarət Oyunu yaradır.

Satan – satılan oyunu.

Ağalar satır, Rəiyyət – satılır; Yuxarı Təbəqə satır; Aşağı Təbəqə satılır.

Ticarət Oyunu Yadlıq yaradır. Yadlıqdan Yağlıq törəyir, – Ağa udur, Rəiyyət uduzur. Yuxarı Təbəqə udur – Aşağı Təbəqə uduzur.

Siyasət İdarəçilik Oyunu yaradır.

İdarəçilər camaatı oynadır, hakimlər udur – Tabeçilər uduzur.

Siyasi Dünya – Oyunlar meydanıdır – Oynadanlar və oynayanlar tamaşasıdır.

12. SİYASİ FƏALLIQ – AZAD XUDBİNLİK

Siyasət – Xudbinlik Azadlığıdır əslində.

Ağalığ Azadlığıdır.

Təbəqəlik Azadlığıdır.

Yadlıq Azadlığıdır.

Siyasi Fəallıq Xudbinliyə xidmət edir.

Ağalığ Azadlığından – Əsarət törəyir.

Təbəqəlik Azadlığından – Əsarət törəyir.

Yadlıq Azadlığından – Əsarət törəyir.

Xudbinlik Azadlığı – Əsarət Azadlığı olur.

Siyasətdə indiyə qədər ən çox Xudbinlik Azadlığı gerçəkləşib.

Bərabərlik Adıyla Xudbinlik.

Qardaşlıq Adıyla Xudbinlik.

Ədalət Adıyla Xudbinlik.

Həqiqət Adıyla Xudbinlik.

Siyasət – Xudbinlik Daşıyıcısı olub.

Ağalığ – Daşıyıcısı.

Təbəqəlik – Daşıyıcısı.

Yadlıq – Daşıyıcısı.

Bütün Azadlıqlar Ağalıqla nəticələnib.

Təbəqəliklə nəticələnib.

Yadlıqla nəticələnib.

Siyasi Fəallıq – Xudbinlik fəallığı olub əslində.

Ağaların Rəiyyətlərə münasibəti olub.

Yuxarı Təbəqənin Aşağı Təbəqəyə münasibəti olub.

Yadların bir-birinə münasibəti olub.

Bütün Əsarətlər Xudbinlik Azadlığından yaranıb – Xudbinlik Azadlığı yaradıb.

13. SİYASƏT POZĞUNLUĞU

Siyasət adamları pozur, Yağılıqla Birləşən Dostluq Təlqin edir, Yalanla Birləşən Həqiqət Təlqin edir, Əxlaqsızlıqla Birləşən Əxlaq Təlqin edir; *Ağalığı Doğrultmağa səy göstərir, – Yağılığını Doğrultmağa səy göstərir.*

Siyasət Ahəngi Həqiqət Ahənginə qarşıdır. Ədalət Ahənginə qarşıdır.

Siyasət İnanı – İnamsızlıqdır.

Dünyaya İnanan – Ağaya İnanmaz.

Həyata İnanan – Ağaya İnanmaz.

İnsana İnanan – Ağaya İnanmaz.

Dünyaya İnanan – Təbəqəliyə İnanmaz.

Həyata İnanan – Təbəqəliyə İnanmaz.

İnsana İnanan – Təbəqəliyə İnanmaz.

Dünyaya İnanan – Rəiyyətliliyə İnanmaz.

Həyata İnanan – Rəiyyətliliyə İnanmaz.

İnsana İnanan – Rəiyyətliliyə İnanmaz.

Dünyaya İnanan – Yağılığa İnanmaz.

Həyata İnanan – Yağılığa İnanmaz.

İnsana İnanan – Yağılığa İnanmaz.

Siyasi İdrak – Ruhani İdraka qarşıdır.

İnsandakı Mütləqiliyi dərk edən – *Ağalığı* rədd etməlidir.

Rəiyyətliliyi rədd etməlidir.

Təbəqəliyi rədd etməlidir.

Yağılığını rədd etməlidir.

Siyasi Əxlaq – Mənəviyyəyə qarşıdır.

Vicdan hakimliyi – Ağalığı qəbul etməz.

Rəiyyətliliyi qəbul etməz.

Təbəqəliyi qəbul etməz.

Yağılığını qəbul etməz.

Təmənnəsizlik – Ağalığı qəbul etməz.

Rəiyyətliliyi qəbul etməz.

Təbəqəliyi qəbul etməz.

Yağılığını qəbul etməz.

Fədakarlıq – Ağalığı qəbul etməz.

Rəiyyətliyi qəbul etməz.

Təbəqəliyi qəbul etməz.

Yağılığы qəbul etməz.

Siyasi İradə Ruhani İradəyə qarşıdır.

Ruhani İradə – Ağalığı qəbul etməz.

Rəiyyətliyi qəbul etməz.

Təbəqəliyi qəbul etməz.

Yağılığы qəbul etməz.

Siyasət – Mahiyyətə Ruhaniliyə qarşıdır – İnsaniliyə qarşıdır.

14. SİYASƏTDƏN ÇIXMAQ

Ağalıqdan İmtina etmək – Siyasətdən çıxmaqdır.

Rəiyyətlikdən İmtina etmək – Siyasətdən çıxmaqdır.

Təbəqəlikdən İmtina etmək – Siyasətdən çıxmaqdır.

Yağılıqdan İmtina etmək – Siyasətdən çıxmaqdır.

Bunun üçün İnsaniliyə Yetmək gərək.

İnama çatmaq gərək.

Dünyanın, Həyatın, İnsanın Mütləq – Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil Mahiyyətinə İnanmaq gərək.

İdraka çatmaq gərək.

İnsanın Şəraitdən, Mühitdən, Zamandan, Cəmiyyətdən Üstünlüyünü dərk etmək gərək.

Mənəviyyətə çatmaq gərək.

Vicdan Hakimliyinə, Təmənnəsizliyə, Fədakarlığa Yüksəlmək gərək.

İradəyə çatmaq gərək.

Zəmanəyə, Şəraitə, Mühitə, Cəmiyyətə qarşı durmaq gərək.

Siyasətdən çıxmaq üçün İnsanlaşmaq gərək.

Siyasi Dünya Ruhani Dünyayla əvəz olunmalıdır.

16 Dözümlük günü, Qar ayı, 18-ci il. Bakı.

(Yanvar, 1997-ci il).

ገገገ

(ገገገገ ገገገገ ገገገገገገ ገገገገ)

ÖLÇÜ

(İyirmi ikinci Müqəddəs Kitab)

DƏYİŞMƏZLİK

Dünyada hər şey dəyişir, ancaq Dünyanın Mənası Dəyişmir.

İdrakın Məqsədi Dünyanın Dəyişməz Mənasına çatmaqdır.

Hadisələr dəyişkəndir, ancaq hadisələrin Mahiyyəti dəyişmir.

İdrakın Məqsədi Hadisələrin Dəyişməz Mahiyyətinə çatmaqdır.

Dəyişkənliyi zahiri gözlə görmək olur, Dəyişməzliyi görmək üçün daxili göz gərək.

İdrak – Daxili Gözdür.

Dəyişkən Zaman olur, Mühit olur, Şərait olur, dəyişkən həqiqət olmur; yəni Zaman, Mühit, Şərait dairəsində həqiqət olmur; Həqiqət Zamandan, Şəraitdən, Mühitdən Üstündür.

Zaman Həqiqəti Yalandır – çünki Zaman dəyişir, Həqiqət dəyişmir.

Mühit Həqiqəti Yalandır – Mühit dəyişir, Həqiqət dəyişmir.

Şərait Həqiqəti Yalandır – Şərait dəyişir, Həqiqət dəyişmir.

Zamançılıq – əslində Həqiqəti Əzəlilikdən, Əbədilikdən, Sonsuzluqdan Təcrid etməkdir; – nəşilər bunu Konkretlik adlandırırlar; əslində isə o, Yoxsulluqdur; Yoxsul Həqiqət olmur – Həqiqət həmişə Zəngindir.

Mühitçilik – əslində Həqiqəti Əzəlilikdən, Əbədilikdən, Sonsuzluqdan Təcrid etməkdir; – nəşilər bunu Konkretlik adlandırırlar; əslində isə o, Yoxsulluqdur; Yoxsul Həqiqət olmur – Həqiqət həmişə Zəngindir.

Şəraitçilik – əslində Həqiqəti Əzəlilikdən, Əbədilikdən, Sonsuzluqdan Təcrid etməkdir; – nəşilər bunu Konkretlik adlandırırlar; əslində isə o, Yoxsulluqdur; Yoxsul Həqiqət olmur – Həqiqət həmişə Zəngindir.

Bir Dövrün Həqiqəti olmur, bütün Dövrələrin Həqiqəti olur; çünki heç bir Dövr Əbədi deyil, Əbədi olmayan Həqiqət yoxdur.

Dəyişkənlik – Yoxluq Yoludur.

Gerçəklikdə Hadisələr Yoxluq Yoluna düşürlər, Yox olurlar.

Mahiyyət, Məna Yox olmur; Hadisələr ölür – Hadisələrin Mənası qalır.

Dəyişən ölür, Dəyişməz qalır.

Varlıq – Dəyişməz Məna və Dəyişən Hadisələr Birliyidir.

İdrakın Məqsədi Dəyişən Hadisələrin Dəyişməz Mənasına çatmaqdır; Dəyişkənliyin Dəyişməzliyini dərk etməkdir; Yoxa çıxanın Varlığını dərk etməkdir; Gözün görmədiyini görməkdir; Dünyaya daxili gözlə baxmaqdır.

Yoxluğa aparan Dəyişkənlik Dünyanı Təməmindən qopara bilmir; Təməl – sarsılmaz, dəyişmir; Dünyadakılar Çay kimi axırlar; Dünyanın Mahiyyəti Dağ kimi möhkəm dayanır.

İdrak Təmələ – Mənaya çatır; Dəyişkən Dünyada Dəyişməz Məna tapmaq – İdrakın Məqsədi budur.

Dəyişkən nə varsa – əslində Qeyri-həqiqidir.

Dəyişkən Məhəbbət – əslində qeyri-həqiqi Məhəbbətdir.

Dəyişkən Dostluq – əslində qeyri-həqiqi Dostluqdur.

Dəyişkən Etiqad – əslində qeyri-həqiqi Etiqaddır.

Dəyişkən Xeyir – əslində qeyri-həqiqi Xeyirdir.

Dəyişkən Ədalət – əslində qeyri-həqiqi Ədalətdir.

Kamilliyə çatana qədər Adam dəyişir, ancaq Kamillik Dəyişməzdir; Kamillik dəyişərsə – Naqisləşər.

Qeyri-Kamillik Dəyişkəndir, Kamillik – Dəyişməz.

Adam Dəyişkəndir – İnsan Dəyişməz.

Adam Məhəbbəti Dəyişkəndir; İnsan Məhəbbəti – Dəyişməz.

Adam Dostluğu Dəyişkəndir; İnsan Dostluğu – Dəyişməz.

Adam Etiqadı Dəyişkəndir; İnsan Etiqadı – Dəyişməz.

Adam Xeyiri Dəyişkəndir; İnsan Xeyiri – Dəyişməz.

Adam Ədaləti Dəyişkəndir; İnsan Ədaləti – Dəyişməz.

“Eyni çaya iki dəfə girmək olmaz” – deyirlər; ancaq sabit, müəyyən özünəbənzərliyi olmayan çay – çay deyil – Yoxluqdur.

Dəyişkənlik Fəlsəfəsi (Dialektika) – Dünyaya səthi, zahiri münasibətdir, üzdəkini görməkdir; ***zahiri göz əməlidir – daxili göz əməli deyil***; Mənadan, Mahiyyətdən ayrılmaqdır, ***təməlsizlikdir***.

Həqiqət Dəyişməzliyi Ehkamçılığa qarşıdır; çünki Ehkam – Dəyişilməz Yalan deməkdir; – Yalan Dəyişilməzliyidir, Həqiqət Dəyişilməzliyi deyil.

Həqiqət – Ehkama qarşıdır, çünki Yalana qarşıdır.

Ehkam – İdrakı buxovlayır; Həqiqət – Ehkam Buxovunu qırır.

Dəyişməz Həqiqət – Dəyişməz Ehkamı aradan qaldırır.

Həqiqət – Dəyişməzlik dərkidir və bu səbəbdən də Dəyişməzdir.

2. BÜTÖVLÜK

Həyatda hər şey Ziddiyyətlidir, Həyatın Mahiyyəti isə Bütövdür.

İdrakın Məqsədi – Həyatın Bütöv Mahiyyətinə çatmaqdır.

Hadisələr Ziddiyyətlidir, Məna – Bütövdür.

İdrakın Məqsədi – Hadisələrin Bütöv Mənasına çatmaqdır.

Ziddiyyətli nə varsa – Qeyri-həqiqidir.

Ziddiyyətli Xeyir – Qeyri-həqiqi Xeyirdir.

Ziddiyyətli Ədalət – Qeyri-həqiqi Ədalətdir.

Ziddiyyətli İnam – Qeyri-həqiqi İnamdır.

Ziddiyyətli İdrak – Qeyri-həqiqi İdrakdır.

Ziddiyyətli Mənəviyyət – Qeyri-həqiqi Mənəviyyətdir.

Ziddiyyətli İradə – Qeyri-həqiqi İradədir.

Gerçəklik – Ziddiyyətlidir, Gerçəkliyin Mənası Bütövdür.

Bu səbəbdən də Həqiqət Gerçəklikdən Üstündür.

Gerçəklik – Ziddiyyətlidir, Həqiqət – Bütöv.

Keçici Ziddiyyətlidir; Əbədi – Bütöv.

Ötəri Ziddiyyətlidir; Əzəli – Bütöv.

Sonlu Ziddiyyətlidir; Sonsuz – Bütöv.

Qeyri-Kamil Ziddiyyətlidir; Kamil – Bütöv.

Keçici Həqiqət olmur, Ötəri Həqiqət olmur, Sonlu Həqiqət olmur,
Qeyri-Kamil Həqiqət olmur.

Dünya Ziddiyyətlidir; Həqiqət – Bütöv.

İdrak Ziddiyyəti görür, bilir; – ancaq Ziddiyyətdə dayanmır –
Bütövə çatır.

***Ziddiyyətdə Dünyanın Mənadən Aşağı olması görünür, bilinir;
Həqiqətdə – Dünyanın Mənası.***

Mahiyyətlə Təzahür arasında Ziddiyyət var: Mahiyyət Bütövdür;
Təzahür – Ziddiyyətli.

İdrak Təzahürü görür, bilir; – ancaq Təzahürdə dayanmır, ondan
Yüksəkdə olan Mahiyyətə çatır.

Dünyadakı – Ziddiyyətlidir, Mənadakı – Bütöv.

Dünyada Xeyir-Şər Ziddiyyəti var – Mütləq Xeyir Bütövdür, Ziddiyyətsizdir.

İdrak Xeyir-Şər Ziddiyyətini görür, bilir; – ancaq onda dayanmır, Mütləq Xeyirə Yüksəlir.

Dünyada Ədalət-Ədalətsizlik Ziddiyyəti var – Mütləq Ədalət Bütövdür, Ziddiyyətsizdir.

İdrak həmin Ziddiyyəti görür, bilir; – ancaq onda dayanmır, Mütləq Ədalətə Yüksəlir.

Dünyada İnam-İnamsızlıq Ziddiyyəti var; İdrak bu Ziddiyyəti görür, bilir; – ancaq onda dayanmır – Mütləq İnama çatır.

Dünyada Mənəviyyət-Mənəviyyətsizlik Ziddiyyəti var; İdrak bu Ziddiyyəti görür, bilir; ancaq onda dayanmır, Mütləq Mənəviyyətə çatır.

Dünyada İradə-İradəsizlik Ziddiyyəti var; İdrak bu Ziddiyyəti görür, bilir; – ancaq onda dayanmır, Mütləq İradəyə çatır.

Cəmiyyət Ziddiyyətlidir – Həqiqət Bütöv, bu səbəbdən də Həqiqət Cəmiyyəti ötür.

Din – Həqiqətə Ziddir.

Dünya – Mahiyyətdən Aşağıdır, bu səbəbdən də Ziddiyyətlidir.

İdrakın Məqsədi – Mahiyyətin Dərkidir, – yəni Bütövlüyün Dərkidir.

Ziddiyyətdə dayanıb qalan İdrak – nisbidir, naqisdir.

Ziddiyyəti görmək asandır – Ziddiyyətlərin arxasındakı Bütövlüyü görmək çətindir.

Ziddiyyət Fəlsəfəsi (Dialektika) Gerçəkliyi görür – Mahiyyəti görmür; Hadisəni görür – Mənanı görmür; bu səbəbdən də Həqiqətə çatmır.

Ziddiyyət – Dünyanın Mənadən əskik olmasıdır.

Həqiqət – Dünyadan Artıq olan Bütöv Mənaya çatır.

3. MÜSTƏQİLLİK

Hadisələr Biri-birindən asılıdır; Mahiyyət – Müstəqildir.

Hadisələrin heç biri tam özü olmur, başqasına keçir; onların müəyyənliyi, özünəməxsusluğu nisbi səciyyə daşıyır.

Məna – Mütləq dərəcədə müəyyəndir.

Gerçəklikdə Xeyir Şərə keçir, Şər Xeyirə; bu səbəbdən də Xeyirin Müəyyənliyi Nisbidir – haradasa Xeyir elə Şərdir, Xeyir Şərdən asılıdır; Şərə qarşı olan Xeyir həm də Şərdən bəhrələnir; Şərdən ayrı Xeyir tanımır Gerçəklik – Bu səbəbdən də Xeyirin Müstəqilliyi tam olmur.

İdrakın Məqsədi – ***Mütləq Xeyiri*** dərk etməkdir; bu səbəbdən də o, Gerçəklik səviyyəsində Xeyiri ötməli, Məna səviyyəsində Xeyirə çatmalıdır.

Gerçəklikdə ***Ədalətlə Ədalətsizlik*** arasında möhkəm Sədd olmur: Ədalət Ədalətsizliyə keçir; Ədalətsizlik – Ədalət bilinir, Ədalətsizləşir.

İdrakın Məqsədi – ***Mütləq Ədaləti*** dərk etməkdir; bu səbəbdən də o, Gerçəklik səviyyəsində Ədaləti ötməli, Məna səviyyəsində Ədalətə çatmalıdır.

Gerçəklikdə ***Həqiqətlə Yalan*** arasında möhkəm Sədd olmur: Həqiqət Yalanlaşır; Yalan – Həqiqət bilinir, Həqiqət Yalanla birgə yaşayır.

İdrakın Məqsədi – ***Mütləq Həqiqəti*** dərk etməkdir; bu səbəbdən də o, Gerçək Həqiqəti ötməli, Məna səviyyəsində Həqiqətə çatmalıdır.

Həyatda ***İnamla İnamsızlıq*** arasında möhkəm Sədd olmur: İnam İnamsızlığa keçir; İnamsızlıq – İnam bilinir, İnam İnamsızlıqla birgə yaşayır.

İdrakın Məqsədi – ***Mütləq İnamı*** dərk etməkdir; Gerçək İnam səviyyəsini ötmək, Məna səviyyəsində İnam səviyyəsinə çatmaqdır.

Həyatda ***Mənəviyyatla Mənəviyyatsızlıq*** arasında möhkəm Sədd olmur: Mənəviyyat Mənəviyyatsızlığa keçir; Mənəviyyatsızlıq – Mənəviyyat bilinir, Mənəviyyat Mənəviyyatsızlıqla birgə yaşayır.

İdrakın Məqsədi – **Mütləq Mənəviyyatı** dərk etməkdir; bu səbəbdən də Gerçək Mənəviyyatı ötmək, Məna səviyyəsində Mənəviyyata çatmaqdır.

Həyatda **İradəylə İradəsizlik** arasında möhkəm Sədd olmur: İradə İradəsizliyə keçir; İradəsizlik – İradə bilindir, İradəylə İradəsizlik birgə yaşayır.

İdrakın Məqsədi – **Mütləq İradəni** dərk etməkdir; bu səbəbdən də Gerçək İradəni ötmək, Məna səviyyəsində İradəyə çatmaqdır.

Həyatda Ağ – tam Ağ olmur – həm də Qara olur; Təzə – tam Təzə olmur – həm də Köhnə olur; Bugün – tam Bugün olmur – həm də Dünən olur; Ləyaqət – tam Ləyaqət olmur – həm də Qəbahət olur; Cəsarətlə Qorxu qoşalaşır, Mərhəmətlə Nifrət qoşalaşır, Müdrikliklə Naşılıq qoşalaşır.

Asılılıq Fəlsəfəsinin (Dialektikanın) əksliklərin vəhdəti adlandırdığı hal – Gerçəklik halıdır; İdrak onu duyur, görür, bilir; ancaq onda dayanmır, qalmır; Məna halına – **Əsillik, Xalislik, Müstəqillik halına çatır.**

İdrakda – Əsillik, Xalislik, Müəyyənlik dərk olunur.

Qeyri-Müəyyən Həqiqət olmur.

Şərə keçən Xeyir – Qeyri-Həqiqi Xeyirdir.

Ədalətsizliyə keçən Ədalət – Qeyri-həqiqi Ədalətdir.

İnamsızlığa keçən İnam – Qeyri-həqiqi İnamdır.

İdraksızlığa keçən İdrak – Qeyri-həqiqi İdrakdır.

Mənəviyyatsızlığa keçən Mənəviyyat – Qeyri-həqiqi Mənəviyyatdır.

İradəsizliyə keçən İradə – Qeyri-həqiqi İradədir.

Gerçəklik səviyyəsində Həqiqət olmur, Məna səviyyəsində Həqiqət olur.

Dünya Xeyiri Şərə, Ədaləti Ədalətsizliyə, Həqiqəti Yalana, İnamı İnamsızlığa, İdrakı İdraksızlığa, Mənəviyyatı Mənəviyyatsızlığa, İradəni İradəsizliyə, Ağı Qaraya, Ləyaqəti Qəbahətə, Müdrikliyi Naşılığa bağlayır.

İdrak bu Mahiyyətə zidd Bağı qırır: Əsilliyi, Müəyyənliyi, Xalisliyi təsdiq edir.

4. MÜTLƏQİLİK

Həyatda hər şey Nisbidir, Məna – Mütləqdir.

İdrakın Məqsədi – Mənaya çatmaqdır.

Nisbilik – Natamlıq deməkdir.

Həyatdakı *Xeyir* – natamdır; İdrakın Məqsədi – natam Xeyiri ötmək, Tam Xeyirə çatmaqdır.

Həyatdakı *Ədalət* – natamdır; İdrakın Məqsədi – natam Ədaləti ötmək, Tam Ədalətə çatmaqdır.

Həyatdakı *Həqiqət* – natamdır; İdrakın Məqsədi – natam Həqiqəti ötmək, Tam Həqiqətə çatmaqdır.

Həyatdakı *İnam* – natamdır; İdrakın Məqsədi – natam İnamı ötmək, Tam İnama çatmaqdır.

Həyatdakı *Mənəviyyat* – natamdır; İdrakın Məqsədi – natam Mənəviyyatı ötmək, Tam Mənəviyyata çatmaqdır.

Həyatdakı *İradə* – natamdır; İdrakın Məqsədi – natam İradəni ötmək, tam İradəyə çatmaqdır.

Həyatdakı *Kamillik* – natamdır; İdrakın Məqsədi – natam Kamilliyi ötmək, Tam Kamilliyə çatmaqdır.

Həyatdakı *Müdrilik* – natamdır; İdrakın Məqsədi – natam Müdrikliyi ötmək, Tam Müdrikliyə çatmaqdır.

Nisbilik – keçicilik deməkdir.

Həyatdakı *Xeyir* – keçici Xeyirdir; İdrakın Məqsədi – keçici Xeyiri ötmək, Əbədi Xeyirə çatmaqdır.

Həyatdakı *Ədalət* – keçici Ədalətdir; İdrakın Məqsədi – keçici Ədaləti ötmək, Əbədi Ədalətə çatmaqdır.

Həyatdakı *Həqiqət* – keçici Həqiqətdir; İdrakın Məqsədi – keçici Həqiqəti ötmək, Əbədi Həqiqətə çatmaqdır.

Həyatdakı *İnam* – keçici İnamdır; İdrakın Məqsədi – keçici İnamı ötmək, Əbədi İnama çatmaqdır.

Həyatdakı *Mənəviyyat* – keçici Mənəviyyatdır; İdrakın Məqsədi – keçici Mənəviyyatı ötmək, Əbədi Mənəviyyata çatmaqdır.

Həyatdakı *İradə* – keçici İradədir; İdrakın Məqsədi – keçici İradəni ötmək, Əbədi İradəyə çatmaqdır.

Həyatdakı **Kamillik** – keçici Kamillikdir; İdrakın Məqsədi – keçici Kamilliyi ötmək, Əbədi Kamilliyə çatmaqdır.

Həyatdakı **Müdriliklik** – keçicidir; İdrakın Məqsədi – keçici Müdrikliyi ötmək, Əbədi Müdrikliyə çatmaqdır.

Nisbilik – sonluluq deməkdir.

Həyatdakı **Xeyir** – sonlu Xeyirdir; İdrakın Məqsədi – sonlu Xeyiri ötmək, Sonsuz Xeyirə çatmaqdır.

Həyatdakı **Ədalət** – sonlu Ədalətdir; İdrakın Məqsədi – sonlu Ədaləti ötmək, Sonsuz Ədalətə çatmaqdır.

Həyatdakı **Həqiqət** – sonlu Həqiqətdir; İdrakın Məqsədi – sonlu Həqiqəti ötmək, Sonsuz Həqiqətə çatmaqdır.

Həyatdakı **İnam** – sonlu İnamdır; İdrakın Məqsədi – sonlu İnamı ötmək, Sonsuz İnama çatmaqdır.

Həyatdakı **Mənəviyyat** – sonlu Mənəviyyatdır; İdrakın Məqsədi – sonlu Mənəviyyatı ötmək, Sonsuz Mənəviyyata çatmaqdır.

Həyatdakı **İradə** – sonlu İradədir; İdrakın Məqsədi – sonlu İradəni ötmək, Sonsuz İradəyə çatmaqdır.

Həyatdakı **Kamillik** – sonlu Kamillikdir; İdrakın Məqsədi – sonlu Kamilliyi ötmək, Sonsuz Kamilliyə çatmaqdır.

Həyatdakı **Müdriliklik** – sonlu Müdrilikdir; İdrakın Məqsədi – sonlu Müdrikliyi ötmək, Sonsuz Müdrikliyə çatmaqdır.

Nisbilik – qeyri-kamillik deməkdir.

Həyatdakı **Xeyir** – qeyri-kamil Xeyirdir; İdrakın Məqsədi – qeyri-kamil Xeyiri ötmək, Kamil Xeyirə çatmaqdır.

Həyatdakı **Ədalət** – qeyri-kamil Ədalətdir; İdrakın Məqsədi – qeyri-kamil Ədaləti ötmək, Kamil Ədalətə çatmaqdır.

Həyatdakı **Həqiqət** – qeyri-kamil Həqiqətdir; İdrakın Məqsədi – qeyri-kamil Həqiqəti ötmək, Kamil Həqiqətə çatmaqdır.

Həyatdakı **İnam** – qeyri-kamil İnamdır; İdrakın Məqsədi – qeyri-kamil İnamı ötmək, Kamil İnama çatmaqdır.

Həyatdakı **Mənəviyyat** – qeyri-kamil Mənəviyyatdır; İdrakın Məqsədi – qeyri-kamil Mənəviyyatı ötmək, Kamil Mənəviyyata çatmaqdır.

Həyatdakı **İradə** – qeyri-kamil İradədir; İdrakın Məqsədi – qeyri-kamil İradəni ötmək, Kamil İradəyə çatmaqdır.

Həyatdakı **Kamillik** – qeyri-kamillikdir; İdrakın Məqsədi – qeyri-kamilliyi ötmək, Kamilliyə çatmaqdır.

Həyatdakı **Müdrilik** – qeyri-kamil Müdrilikdir; İdrakın Məqsədi – qeyri-kamil Müdrikliyi ötmək, Kamil Müdrikliyə çatmaqdır.

Zaman – nisbi Vaxtdır əslində – keçici, sonlu, qeyri-kamil.

İdrak Zamanı ötür, Zaman səviyyəsində Xeyiri, Ədaləti, Həqiqəti, İnamı, Mənəviyyatı, İradəni, Kamilliyi, Müdrikliyi ötür.

Şərait – nisbi Amildir əslində – keçici, sonlu, qeyri-kamil.

İdrak – **Şərait** ötür, Şərait səviyyəsində Xeyiri, Ədaləti, Həqiqəti, İnamı, Mənəviyyatı, İradəni, Kamilliyi, Müdrikliyi ötür.

Mühit – nisbi Birlikdir əslində – keçici, sonlu, qeyri-kamil.

İdrak – **Mühiti** ötür, Mühit səviyyəsində Xeyiri, Ədaləti, Həqiqəti, İnamı, Mənəviyyatı, İradəni, Kamilliyi, Müdrikliyi ötür.

Cəmiyyət – nisbi Qurumdur əslində – keçici, sonlu, qeyri-kamil.

İdrak – **Cəmiyyəti** ötür, Cəmiyyət səviyyəsində Xeyiri, Ədaləti, Həqiqəti, İnamı, Mənəviyyatı, İradəni, Kamilliyi, Müdrikliyi ötür.

Həyat Mütləqə çatmır, İdrak – çatır.

Nisbilik Fəlsəfəsi (Dialektika) İdrakı Nisbiliyə pərçimləyir; onu Mahiyyətindən ayırır; Nisbiliyi Mütləqləşdirir, Mütləqi Nisbiləşdirir.

İdrak Nisbini görür, bilir; ancaq onda dayanmır, qalmır; Mütləqə Yüksəlir; İdrakilik – Mütləqilikdir əslində.

25 İnam günü, Od Aylı, 5-ci il. Bakı.
(İyul, 1993-cü il).

ԿՎԿԿ – ԿՎԿՅՖՅՎԿ
(ՆԻՆՅ ՕՏԿՐԿԿԿԿԿ ԺԿԿԿԿԿԿԿԿ ԶԻՆԿՕ)

HAQQ – HAQSIZLIQ
(Otuz beşinci Müqəddəs Kitab)

Fərəh Haqqı – Fərəh Borcu

İnsanın Fərəh Haqqı Var...

Fərəh Haqqı – Fərəh Borcu Tələb eləyir.

İnsaniliyə Yetmək – Fərəhə Yetməkdir.

İnsaniliyə Yetmək – Fərəh Borcunu Yerinə Yetirməkdir.

İnama Yetmək – Fərəhə Yetməkdir.

İnama Yetmək – Fərəh Borcunu Yerinə Yetirməkdir.

İdraka Yetmək – Fərəhə Yetməkdir.

İdraka Yetmək – Fərəh Borcunu Yerinə Yetirməkdir.

Mənəviyyata Yetmək – Fərəhə Yetməkdir.

Mənəviyyata Yetmək – Fərəh Borcunu Yerinə Yetirməkdir.

İradəyə Yetmək – Fərəhə Yetməkdir.

İradəyə Yetmək – Fərəh Borcunu Yerinə Yetirməkdir.

Bəşər Fərəhə Yetməyib – Fərəh Borcunu Yerinə Yetirməyib.

Bəşər Fərəh Haqqını Ödəməyib.

Bəşər Haqqa Borcunu Ödəməyib, – bu səbəbdən də Fərəhə Yetməyib.

Bəşər Fərəh Borcunu ödəyəndə Fərəhə Yetəcək.

Fərəh Borcu Fərəh Haqqını Yetirəcək.

Borc Haqqı – Ödəyəcək.

Qorxusuzluq Haqqı – Qorxu Haqsızlığı

İnsanda Qorxusuzluq Haqqı Var – Qorxunu Əyən.

İnsanda Qorxu Haqsızlığı Var.

Qorxu – Haqsızdır, çünki İnsanı əyir.

Qorxusuzluq – Haqdır, çünki Qorxunu əyir.

İnsan – Qorxuda – Haqsızdır; Qorxusuzluqda Haqlıdır.

Qorxu adlanan – İnsanilik Yoxdur.

Qorxusuzluq adlanan – İnsanilik Var.

Qorxu adlanan İnam Yoxdur; Qorxusuzluq adlanan İnam Var.

Qorxu adlanan İdrak Yoxdur; Qorxusuzluq adlanan İdrak Var.

Qorxu adlanan Mənəviyyat Yoxdur; Qorxusuzluq adlanan Mənəviyyat Var.

Qorxu adlanan İradə Yoxdur; Qorxusuzluq adlanan İradə Var.

Qorxunu əymək gərək ki, Qorxusuzluq əyilməsin.

Haqsızlığı əymək gərək ki, Haqq əyilməsin.

Qorxusuzluq Saflığı

Qorxu səbəbindən Günaha batmırlar.

Əslində Qorxu özü elə Günahdır.

Qorxu səbəbindən Çirkə bulaşmırlar.

Əslində Qorxu özü elə Çirkədir.

Qorxu səbəbindən Qəbahətə qatılmırlar.

Əslində Qorxu özü elə Qəbahətdir.

Qorxu Günahından çıxmaq gərək,

Qorxu Çirkindən təmizlənmək gərək,

Qorxu Qəbahətindən ayrılmaq gərək.

Qorxusuzluq Saflığına Yetmək gərək.

İnsanilik Haqqı

İnsanın İnsanilik Haqqı var.

İnsanın İnsansızlıq Haqsızlığı Var.

İnsanın İnam Haqqı Var.

İnamsızlıq Haqsızlığı Var.

İnsanın İdrak Haqqı Var.

İdraksızlıq Haqsızlığı Var.

İnsanın Mənəviyyat Haqqı Var.

Mənəviyyatsızlıq Haqsızlığı Var.

İnsanın İradə Haqqı Var.

İradəsizlik Haqsızlığı Var.

İnsan İnsansızlıq Haqsızlığından çıxma bilməyib.

İnsanilik Haqqına Yetmək üçün İnsansızlıq Haqsızlığından çıxmaq gərək.

Haqqa Yetmək üçün – Haqsızlıqdan çıxmaq gərək.

Özümlük Haqqı

İnsanın Yaşamaq Haqqından danışırlar.

Ancaq İnsanın əlindən İnsanilik haqqını al və o, Yaşamır.

İnsanın əlindən İnam Haqqını al və o, yaşamır.

İnsanın əlindən Mənəviyyat Haqqını al və o, yaşamır.

İnsanın əlindən İradə Haqqını al və o, yaşamır.

İnsanın Azadlıq haqqından danışırlar.

Ancaq İnsanın əlindən İnsanilik Haqqını al və o, əsarətə düşür.

İnsanın əlindən İnam Haqqını al və o, əsarətə düşür.

İnsanın əlindən İdrak Haqqını al və o, əsarətə düşür.

İnsanın əlindən Mənəviyyat Haqqını al və o, əsarətə düşür.

İnsanın əlindən İradə Haqqını al və o, əsarətə düşür.

İnsanın Səadət Haqqından danışırlar.

Nə qədər ki, İnsan İnsanilik Haqqına Yetməyib – o, xoşbəxt olmayacaq.

Nə qədər ki, İnsan İnam Haqqına Yetməyib – o, xoşbəxt olmayacaq.

Nə qədər ki, İnsan İdrak Haqqına Yetməyib – o, xoşbəxt olmayacaq.

Nə qədər ki, İnsan Mənəviyyat Haqqına Yetməyib – o, xoşbəxt olmayacaq.

Nə qədər ki, İnsan İradə Haqqına Yetməyib – o, xoşbəxt olmayacaq.

İnsan Özünə Yetməyincə – özünü Yetirməyəcək.

Haqsızlıqdan Çıxmaq

İnsan – Özünə Yetməyib, – Haqqına çatmayıb.

O, özünə Yetməli, – Haqqına çatmalıdır; Haqsızlıqdan çıxmalı, Özümlüyünü Yetirməlidir.

Dövlət qurğusu

Dövlət Qanunlar vasitəsiylə Adamları qurur – Adamlardan Qurğu düzəldir – və onu işə salır.

Adamlara xidmət adıyla adamlardan özünə xidmətçi düzəldir.

Haqsızlıq Haqqı

Dövlət Adamları Qurmaq Haqqına Yiyələnir.

Əslində bu Haqsızlıqdır.

Dövlət Haqsızlığa Yiyələnir və bunu haqq adlandırır.

Dövlət Haqsızlıq Haqqına Yiyələnir.

Doğruluq – Əyrilik

İctimai Doğruluq – bir çox hallarda – Gizli Əyrilikdir.

Cəmiyyət – Əyriliyin Gizlənmək Yeridir.

Əyrilik – ən çox zəif cəmiyyətlərdə ifşa olunur; güclü cəmiyyətlər Əyriliyi gizlədir.

Halallıq – Haramlıq

Əgər Həyatın Məqsədi – Varidatdırsa – onda Halallıqla Haramlıq arasında elə bir Fərq yoxdur.

Əgər Həyatın Məqsədi – Mənəviyyətdirsə – onda Halallıq Haramlığın Qənimidir.

Haram Varidat olur.

Haram Mənəviyyət olmur.

Hörmət – Xidmət

Adamların Hörmətini qazanmaq əvəzinə Adamların xidmətini qazanmaq istəyirlər.

Adamlardan Hörmət gözləmək əvəzinə – Adamlardan xidmət gözləyirlər.

Adamlardan Hörmətçi yaratmaq əvəzinə – Adamlardan xidmətçi yaradırlar.

Haqq – Özümlük

Haqq – Özümlükdür.

İnsan Dünyanın Özümlüyünə – Dünyalığına Yetməyib.

İnsan Həyatın Özümlüyünə – Həyatlığına Yetməyib.

İnsan İnsanın Özümlüyünə – İnsaniliyə Yetməyib.

İnsan – Haqqa Yetməyib.

Amansız Haqsızlıq

Nitşe Amansızlığı Haqq sayır.

Amansızlıq Haqsızlıq Təlqin eləyir.

Amansız Haqsızlıq Haqqı Təbliğ eləyir.

Haqsızlıq Tərənnümü

Nitşe Hakimiyyət Ehtirasını İnsanın əsas *Məziyyəti* sayır.

Əslində o, İnsan Haqsızlığını vəsf edir; Haqsızlıq Tərənnümçüsünə çevrilir.

Haqsızlığın Yaşadığı

İnsanın *Ağalığ Haqqı* Yoxdur.

Ancaq Hakimiyyəti Ağalığ Yaşadır.

Əslində Hakimiyyətin Yaşamağa Haqqı Yoxdur.

İnsanın *Nökərlik Haqqı* Yoxdur.

Ancaq Hakimiyyəti Nökərlik Yaşadır.
Əslində Hakimiyyətin Yaşamağa Haqqı Yoxdur.
İnsanın **Təbəqə Haqqı** Yoxdur.
Ancaq Hakimiyyəti Təbəqəlik Yaşadır.
Əslində Hakimiyyətin Yaşamağa Haqqı Yoxdur.
İnsanın **Yadlaşma Haqqı** Yoxdur.
Ancaq Hakimiyyəti Yadlaşma Yaşadır.
Əslində Hakimiyyətin Yaşamağa Haqqı Yoxdur.
Hakimiyyəti Haqsızlıq yaşadır.

Ümumilik Ağalığı

Marks Dövlət Ağalığını rədd edir, ancaq Ümumilik Ağalığını vəsf edir.

Əslində o, Dövlət Ağalığını vəsf edir, çünki Dövlət Ağalığı Ümumilik Ağalığı Donunda görünür.

Haqsızlıq – Halsızlıq

Ədalət – Haqdır.

Ancaq Ədalət Dünyaya Hakim olmayıb.

Bu səbəbdən də Dünya – Halsızdır.

Haqsızlıq Halsızlıq Yaradıb.

Xeyir – Haqdır.

Ancaq Xeyir Dünyaya Hakim olmayıb.

Bu səbəbdən də Dünya – Halsızdır.

Haqsızlıq Halsızlıq Yaradıb.

Həqiqət – Haqdır.

Ancaq Həqiqət Dünyaya Hakim olmayıb.

Bu səbəbdən də Dünya – Halsızdır.

Haqsızlıq Halsızlıq Yaradıb.

Dünya Yaranışından Halsızdır.

Çünki Haqqa – Yetməyib.

Həqiqət

Nə qədər ki, Dünyaya Haqq Hakim olmayıb – bütün Hakimiyyətlər – Haqsızdırlar.

Haqq – İnsanilik

İnsan Haqqı – İnsaniliktir.

İnsan İnama Yetəndə – Haqlı olur.

İdraka Yetəndə – Haqlı olur.

Mənəviyyata Yetəndə – Haqlı olur.

İradəyə Yetəndə – Haqlı olur.

İnsan hələ Haqqa Yetməyib...

İnsanın İnsaniliyi hələ Nisbidir.

İnsan İnsaniliyə Yetməlidir ki, Haqlı olsun.

ՀՆԿԻ

(Իշխման Գործընթացի Անհրաժեշտ)

HAQQ

(İyirminci Müqəddəs Kitab)

1. HAQQ – HÜQUQ

Haqq – İnsaniliyi Təsdiq edir. Hüquq Adamlığı qoruyur.

İnsanilik – Mütləq Xeyir deməkdir; Mütləq Ədalət, Mütləq Həqiqət, Mütləq İnam, Mütləq İdrak, Mütləq Mənəviyyat, Mütləq İradə...

Adamlıq – Cəmiyyətçilik deməkdir; Ağalıq – Nökərlik, Təbəqələşmə, Özgələşmə, Hamılaşma.

Haqq – Gerçəkliyi Amala Yüksəldir.

Hüquq – Gerçəkliyi Qoruyur.

Haqq – Mənanı İfadə eləyir; Hüquq – Təzahürü. Bu səbəbdən də Haqq – Nisbilik tanıyır, Hüquq – Mütləqilik.

Hüquq – Mütləq Ədalət tanıyır; Hüquq Ədalət – Nisbi Ədalətdir, Keçici Ədalətdir, Ötəri Ədalətdir, Sonlu Ədalətdir, Qeyri-Kamil Ədalətdir, yəni Gerçəklik səviyyəsində Ədalətdir.

Bəşərin gerçəklik səviyyəsi – Cəmiyyətdir.

Hüquq – ictimai ədalət tanıyır, ictimai həqiqət tanıyır, bu səbəbdən də əslində Ədalət tanıyır, həqiqət tanıyır.

Çünki Nisbi Ədalət – Ədalət deyil.

Keçici Ədalət – Ədalət deyil.

Ötəri Ədalət – Ədalət deyil.

Qeyri-Kamil Ədalət – Ədalət deyil.

Sonlu Ədalət – Ədalət deyil.

Nisbi Həqiqət – Həqiqət deyil.

Keçici Həqiqət – Həqiqət deyil.

Ötəri Həqiqət – Həqiqət deyil.

Qeyri-Kamil Həqiqət – Həqiqət deyil.

Sonlu Həqiqət – Həqiqət deyil.

Hüquq Gerçəkliyi qoruyur, bu səbəbdən də Həqiqətə çatmır, Ədalətə çatmır; yəni – Hüquq gerçəklik səviyyəsində Ədaləti qoruyur, Həqiqəti qoruyur; Gerçəklik səviyyəsində isə Ədalət yoxdur, Həqiqət yoxdur.

Hüquq – Gerçəklikdən üstün ola bilmir, bu səbəbdən də Ədalətə çata bilmir, Həqiqətə çata bilmir.

Bu səbəbdən də Hüquq Qanunları – nisbi Qanunlardır, natam Qanunlardır, ötəri Qanunlardır, keçici Qanunlardır, qeyri-kamil Qanunlardır, sonlu Qanunlardır.

Bu səbəbdən də hüquq cinayəti aradan qaldıra bilmir; cinayəti aradan qaldırmaq üçün gerçəklikdən üstün olmaq gərəkdir; çünki

gerçəklik cinayəti öldürmür, yaşadır; – əslində Şər Xeyir nisbiliyindən yaranır.

Haqq – İnsaniliyi Təsdiq edir, Mütləq Xeyiri Təsdiq edir; – Sonsuzu, Kamili, Əzəlini, Əbədini, Gerçəklikdən Üstün olanı – bu səbəbdən də Ədalətə çatır, Həqiqətə çatır.

Hüquq Adamlıq haqqını qoruyur, əslində isə Adamlıq haqqı yoxdur; çünki nisbi Haqq olmur, Mahiyyətə hüquq – olmayanı qoruyur.

Haqq – İnsanlıq Hüququnu qoruyur; əslində isə İnsanlıq Hüququ yoxdur, İnsanlıq Haqqı var – çünki Nisbi İnsanlıq olmur; mahiyyətə Haqq – Olanı qoruyur.

Gerçəklikdə Hüquq – Olan bilinir, Haqq – olmayan; – yəni gerçəklikdə Hüquq Olur, gerçəkliyin Üzərində Haqq Olur.

Bu səbəbdən də Hüquqi İnam – Nisbi İnamdır.

Hüquqi İdrak – Nisbi İdrakdır.

Hüquqi Mənəviyyət – Nisbi Mənəviyyətdir.

Hüquqi İradə – Nisbi İradədir.

Hüquqi İnam – İctimai İnamdır, Cəmiyyət İnamıdır; – Ağalığa əsaslanan, Nökərliyə əsaslanan, Təbəqələşməyə əsaslanan, Özgələşməyə əsaslanan.

Hüquqi İnam – özünü haqq kimi təqdim eləyir, əslində isə Nisbi – Mütləq ola bilməz, İctimai – Ruhani ola bilməz.

Hüquqi İdrak – İctimai İdrakdır, Cəmiyyət İdrakıdır – Ağalığa əsaslanan, Nökərliyə əsaslanan, Təbəqələşməyə əsaslanan, Özgələşməyə əsaslanan; Şərait, Zaman, Mühit səviyyəsində.

Hüquqi Mənəviyyət – İctimai Mənəviyyətdir, Cəmiyyət Mənəviyyətidir – Ağalığa əsaslanan, Nökərliyə əsaslanan, Təbəqələşməyə əsaslanan, Özgələşməyə əsaslanan; Şərait, Zaman, Mühit səviyyəsində.

Hüquqi İradə – İctimai İradədir, Cəmiyyət İradəsidir – Ağalığa əsaslanan, Nökərliyə əsaslanan, Təbəqələşməyə əsaslanan, Özgələşməyə əsaslanan; Şərait, Zaman, Mühit səviyyəsində.

Hüququn Məqsədi Gerçəkliyi qorumaqdır, ancaq Gerçəklik Dəyişkəndir, bu səbəbdən də Hüquq Gerçəkliyi qoruya bilmir, Dəyişən Gerçəkliklə birgə özü də dəyişməli olur.

Haqq İnamı – İnsanilik İnamıdır; yəni Mütləqlik İnamı; bu səbəbdən də o, Mütləq İnamdır – Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil – Cəmiyyətə qarşı duran – yəni Ağalığa, Nökərliyə, Təbəqələşməyə, Hamılaşmaya, Özgələşməyə qarşı duran.

Hüquq – Adamı cəmiyyətə tapşırır, Haqq – özünə. Nəticədə Hüquq Adamı Adamlıqda saxlayır, Haqq onu İnsaniliyə Yüksəldir.

Hüquq – Cəmiyyət alətidir, Haqq – Ruhaniyyət Tələbi.

Hüququn Haqqı – Cəzadır.

Haqqın Hüququ – İnam.

Hüququn Hakimi – Cəmiyyətdir, Haqqın Hakimi – İnsan özü.

Hüquqda Adamı Cəmiyyət mühakimə eləyir; Haqda Adam özü.

Hüquqda İnsana Cəmiyyət Sahib olur, Haqda İnsan özü.

Hüququn Məqsədi – canini cəzalandırmaqdır; Haqqın Məqsədi – cinayəti öldürmək.

Hüquq – Caniləri edam edə bilir, ancaq Cinayəti öldürə bilmir.

Haqqın Məqsədi Mütləqdir – Cinayəti yox etmək.

İnsan özünün hakimi olmayınca – cinayət ölməyəcək.

Özünə Sahib olmaq – Özünə Hakim olmaq deməkdir əslində.

Din – Haqdan uzaqdır, Hüquqa yaxındır: Göydəki Ağalığı – Allahlığı, Yerdəki Nökərliyi – Bəndəliyi qoruyur; Adamları cəhənnəmlə Qorxuzur, Cəzalandırır; Təbəqələşməni, Özgələşməni, Hamılaşmanı – Cəmiyyətçiliyi yaşadır.

Din – Haqdan uzaqdır, çünki Mütləqilik Yaradılmır – Özündən yaranır.

Din – İnsan tanımır, çünki İnsandakı Mütləqliyi tanımır, Dində İnsan Özünün Sahibi deyil – Quldur, Qismətə tabedir; Özündən asılı deyil, Allahdan asılıdır. *Din – İnsan üzərində Mənəvi hökmranlıqdır, ruhani cəmiyyətçilikdir.*

Hüquqla Din qoşadır – Hüquq Haqdan aşağı, Din Haqqa qarşıdır.

2. HƏYAT HAQQI

Hüquqda Həyat haqqı – Can haqqıdır; Haqda – İnsanilik Haqqı; yəni Hüquq – Canı qoruyur, Haqq – Bütöv İnsanı.

Hüquq Canı Canidən qoruyur, Haqq – İnsanı Adamlıqdan.

Hüquq – cismani ölüm tanıyır təkcə,

Haqq – Ruhani ölüm tanıyır həm də.

Hüquq İnsanı ondan kənardakı Canavardan qoruyur; Haqq ondakı Canavardan.

Hüquq İnsanı ondan kənardakı İlandan qoruyur; Haqq ondakı İlandan.

Hüquq İnsanı ondan kənardakı Tülküdən qoruyur; Haqq ondakı Tülküdən.

Haqq əmindir ki, Adam İnsan olmasa, Adamın həyatına Qəsd edəcək, Qatilliyin Kökü Adamın daxilindədir – Adam özündəki Canavarı öldürməyə – başqasını öldürəcək; özündəki İlanı öldürməyə – başqasını çalacaq; özündəki Tülkünü öldürməyə – başqasını aldadacaq.

Hüquq – nəticəni cəzalandırır, Haqq – səbəbi.

Hüquqda Həyat Haqqı Cəmiyyət Haqqıdır; Haqda Mənəvi Kamillik Haqqı.

Adam Kamil olmayınca, yəni İnsan olmayınca başqasının həyatına Qəsd edəcək; İnsan öz həyatına Sahib olmayınca, hakim olmayınca başqasının həyatına Qəsd edəcək.

Qəsdçilik – Adam İşidir, İnsan İş deyil. İnsan özündəki Qəsdçiliyi öldürməyə, Başqasına Qəsd edəcək.

Hüquq – Cəmiyyətçidir; Haqq – Ruhçu.

Haqq əmindir ki, Ağalıq – mahiyyətə Qəsdçilikdir, Nökərlik – mahiyyətə Qəsdçilikdir, Təbəqələşmə – mahiyyətə Qəsdçilikdir, Hamılaşma – mahiyyətə Qəsdçilikdir, Özgələşmə – mahiyyətə Qəsdçilikdir, Cəmiyyət – Qəsdçidir, İnsaniliyə Qəsd edəndir.

Haqq bilir ki, öldürmənin yüz əməli var, cana Qəsdlə bitmir öldürmə: – İnsanın Mənəvi Kamillik Haqqına Qəsd etmək də Öldürmədir; İnamsızlıq, İdraksızlıq, Mənəviyyətsizlik, İradəsizlik də – Öldürmədir.

Canı qorumaq və candakı Mütləqiliyi qorumamaq – Canı Qətl qarşısında qoymaqdır əslində – Candakı Canavar Canı öldürəcək.

Hüquq Zahiridə qalır – Daxilə enmir; *Qətl cəzalanır – Qətl yaşayır – çünki Qətlçilik ölmür.*

Həyat Haqqını qorumaq üçün – Qətlçiliyi öldürmək gərək, burada Cəzaçı Adam özü olmalıdır.

Adamdan kənardakı Cəzaçı – Adamdakı Canavarlığa qalib gələ bilməz, Adamdakı İlanlığa qalib gələ bilməz, Adamdakı Tülküyə qalib gələ bilməz.

Qəsdçiliklə Döyüş İnsanın öz Daxili İşidir olmalıdır; – Haqq İş Daxili İşdir əslində.

Bu səbəbdən də Hüquq əslində Canı da qoruya bilmir; Həyat Haqqı Cəmiyyətdə qorunmur; Qəsdçilik qadağan edilir, cəzalandırılır, ancaq ləğv olunmur; *çünki Qəsdçiliyin kökü Daxildədir, Zahiridə deyil;* Qəsdçiliyin ölümü də Daxili Əməldir, Zahiridə deyil.

Hüquq – Həyat Haqqını qoruya bilmir, çünki Həyat haqqı – İnsanilik Haqqıdır; *İnsan isə – özündə Mütləqilik gəzdirən, bu səbəbdən də Cəmiyyətdən, Şəraitdən, Mühitdən Üstün olan, Mütləqə can atan və Mütləqləşməyə qadir olan Ruhani Varlıqdır.*

Bu səbəbdən də Həyat Haqqı – əslində Ali Həyat Haqqı deməkdir.

Hüquq – Həyatı qoruyur, yəni İnsanın Adam səviyyəsini qoruyur, – yəni İnsanı nisbi mənada qoruyur – əslində qorumur, çünki Adam İnsan olmayınca – Qəsdçilik yaşayacaq – Qəsdçilik yaşadıqca – Qəsd olacaq.

Hüquq İnsanı *Cəmiyyət səviyyəsində* qoruyur – yəni əslində qorumur; çünki Cəmiyyət Adamlığa yararır – İnsanlığa yaramır. Adamlıqsa – Qəsdçiliyi yaşadır – Qəsdçilik yaşadıqca – Qəsd olacaq.

Hüquq İnsanı *Şərait səviyyəsində* qoruyur – yəni əslində qorumur, çünki Şərait Adamlığa yararır – İnsanlığa yaramır.

Adamlıqsa – Qəsdçiliyi yaşadır – Qəsdçilik yaşadıqca – Qəsd olacaq.

Hüquq İnsanı *Mühit səviyyəsində* qoruyur – yəni əslində qorumur, çünki Mühit Adamlığa yararır – İnsanlığa yaramır.

Adamlıqsa – Qəsdçiliyi yaşadır – Qəsdçilik yaşadıqca – Qəsd olacaq.

Haqq İnsanı İnsanilik səviyyəsində qoruyur: İnsanı dəyişdirir; Adamı İnsana Yüksəldir; Özüylə döyüşdürür, Özümləşdirir; Onu Qəsdçilikdən qurtarır – Qəsdçiliyin kökünü kəsir.

Hüquq – İnsan haqqını elan edir, ancaq Mühəribəni rədd edə bilmir. *Mühəribə – Ölüm həyatıdır, Öldürmək işidir.*

Mühəribəni Həyatdan silə bilməyən hüquq – Həyat haqqını qoruya bilmir əslində.

Mühəribəni həyatdan silmək üçün onu Mənəviyyatdan silmək gərək, bu isə Haqq İşidir, Hüquq İşisi deyil.

Həyat Haqqı – Hüquqa sığmır; Həyat Haqqını qorumaq üçün İnsanlaşmaq gərək.

Həyat Haqqı – İnsanlaşma Haqqı deməkdir əslində.

Dində Həyat İnsandan ayrılır; bütünlüklə Allaha tapşırılır; Mahiyyətə inkar edilir; *Din qatilliyi lənətləyir; ancaq dində İnsan Həyatı Allahın İradəsinə pərçimlənir;* Allah Haqqı əslində Həyat Haqqını rədd edir:

Hər şey Allahın əlindədir, o cümlədən İnsan Həyatı – istəsə verər, istəsə alar.

Din – fəlakətli Haqsızlıq yaradır; – dində İnsan öz həyatına Sahib ola bilmir, hakim ola bilmir.

3. AZADLIQ HAQQI

Hüquq – Azadlığı Həyat səviyyəsində qoruyur: – *İnsana Yüksəlməyən Adam özündə Canavarı yaşadır, İlanı yaşadır, Tülkünü yaşadır*: Azadlıq Haqqı – mahiyyətcə Canavarlıq Haqqı olur, İlanlıq Haqqı olur, Tülkölük Haqqı olur.

Hüquq – *Adamdan Mənəvi Kamillik Tələb etmir, Özüylə döyüş tələb etmir: bu səbəbdən də o, əslində Canavarlığı qoruyur, İlanlığı qoruyur, Tülkölüyü qoruyur.*

Hüququn Adama verdiyi Azadlıq – əslində Canavarlığa verilən Azadlıq olur; İlanlığa verilən Azadlıq olur; Tülkölüyə verilən Azadlıq olur.

Haqq – *Azadlığı İnsanilik səviyyəsində qoruyur – Mənəvi Kamillik Tələbi səviyyəsində, Adamın İnsana Yüksəlməsi Tələbi səviyyəsində.*

Haqda İnsan özündəki Canavardan, İlandan, Tülküdən xilas olur.

Haqq Adamdakı Canavar azadlığını, İlan azadlığını, Tülkü azadlığını rədd edir.

İnsan olmadan Azad olmaq – əslində Əsarətdir; Azad olmaq üçün – İnsan olmaq gərək.

Hüquq – Azadlığı **Cəmiyyət** səviyyəsində qoruyur – yəni Ağalığ-Nökərlik, Təbəqələşmə, Hamılaşma, Özgələşmə səviyyəsində.

Əslində isə Ağalığ – Nökərlik səviyyəsində Azadlıq – Əsarətdir.

Hüquq Azadlıq adı altında Əsarəti qoruyur.

Tarixi gedişatda Ağalığın-Nökərliyin adı dəyişir, biçimi dəyişir – Mahiyyəti dəyişmir.

Hüquq Azadlıq adı altında Ağalığ-Nökərliyi qoruyur.

Təbəqələşmə səviyyəsində Azadlıq – Əsarətdir.

Hüquq Azadlıq adı altında Əsarəti qoruyur.

Tarixi gedişatda Təbəqələşmənin adı dəyişir, biçimi dəyişir – Mahiyyəti dəyişmir.

Hüquq Azadlıq adı altında Təbəqələşməni qoruyur.

Hamılaşma səviyyəsində Azadlıq – Əsarətdir.

Hüquq Azadlıq adı altında Əsarəti qoruyur.

Tarixi gedişatda Hamılaşmanın adı dəyişir, biçimi dəyişir – Mahiyyəti dəyişmir.

Hüquq Azadlıq adı altında Hamılaşmanı qoruyur.

Özgələşmə səviyyəsində Azadlıq – Əsarətdir.

Hüquq Azadlıq adı altında Əsarəti qoruyur.

Tarixi gedişatda Özgələşmənin adı dəyişir, biçimi dəyişir – Mahiyyəti dəyişmir.

Hüquq Azadlıq adı altında Özgələşməni qoruyur.

Haqq – Azadlığı İnsanilik səviyyəsində qoruyur – yəni Ağalığı, Nökərliyi, Təbəqələşməni, Hamılaşmanı, Özgələşməni rədd edir.

Hüquq – Cəmiyyət qoruyucusudur; Haqq – İnsan yaradıcısı.

Din – Allahdan başqa Azad Varlıq tanımır; bütün digər Varlıqlar Dində Allahın əsarəti altındadırlar.

İnsan – Dində Bəndədir, Quldur. Bəndə, Qul – Azad ola bilməz.

Allah – Dünyanın Ağasıdır; Ağalığ olan yerdə Azadlıq ola bilməz.

Bu baxımdan, Din – Haqqa qarşıdır, Hüquqla qoşadır – Cəmiyyətçiliklə Allahçılıq bir-birinə Təndir.

4. BƏRABƏRLİK HAQQI

Hüquqda Adamlar ***Qanun*** qarşısında Bərabərdirlər; – bu, əslində Bərabərsizlikdir, çünki Qanun – Cəmiyyətçiliyi ifadə edir; Cəmiyyət – Ağalığ-Nökərlik deməkdir; Ağalığ-Nökərlik olan yerdə Bərabərlik yoxdur; Cəmiyyət – Təbəqələşmə deməkdir; Təbəqələşmə olan yerdə Bərabərlik yoxdur; Cəmiyyət – Hamılaşma deməkdir; Hamılaşma olan yerdə Bərabərlik yoxdur; Cəmiyyət – Özgələşmə deməkdir; Özgələşmə olan yerdə Bərabərlik yoxdur.

Qanun qarşısında Bərabər olmaq – əslində Bərabər olmamaqdır.

Hüquqi Bərabərlik – Bərabərsizliyi qoruyur.

Haqda İnsan – İnsanilik qarşısında Bərabərdir: bu səbəbdən də Haqq – Cəmiyyətçiliyə qarşıdır: Ağalığ-Nökərliyi, Təbəqələşməni, Hamılaşmanı, Özgələşməni rədd edir.

Haqq – Şəxsiyyətin Mütləqçiliyini, – Şərəitdən, Mühitdən, Cəmiyyətdən üstünlüyünü, Mütləqə meylini və Mütləqləşməyə qadirliyini təsdiq edir.

Haqq həm də Adamlardan Ruhani Kamillik Tələb edir və bu səbəbdən də Ruhani Bərabərliyi rədd edir: Haqda Naşı Kamilə, Xalis Naqisə Bərabər deyil.

Haqda Ruhaniyyatın Maddi ölçüsü, Maddi əvəzi olmur; Ruhaniyyatı Maddiyyatla ölçmək günahdır; Ruhaniyyatın qiyməti – Ruhaniyyatın özüdür; Ruhani Əməli – Maddiyyatla dəyərləndirmək – Ruhaniyyatı alçaltmaqdır; Ruhçuluğun Ruhani dəyəri var – Maddi dəyəri yoxdur: Maddiyyat Ruhaniyyata bərabər deyil, Ruhaniyyat öz işiğiylə işıqlanır, ***Maddiyyatı İşıqlandırır.***

Bəşərin böyük fəlakətlərindən biri – Ruhaniyyatı Maddiyyatla ölçmək, dəyərləndirməkdir: Kamil Şəxsiyyət – ***Varidatla, Mal-dövlətlə fərqlənmiş, Ruhani Qüdrətlə fərqlənir; Varidatla, Mal-dövlətlə, İmtiyazla fərqlənmək – Kamilliyə ziddir.*** Mahiyyətə cəmiyyət Ruhani Kamilliyə qarşıdır; çünki Maddiyyat, İmtiyaz fərqində Ruhaniyyat alçalır.

İnamçı Varidata, Mal-dövlətə, İmtiyaza xidmət eləmir – İnam xidmət eləyir; İnamın Var-dövlət, İmtiyaz adlı Qazancı olmur; ***İnamçının Qazancı – İnam özüdür.***

Bu səbəbdən də Cəmiyyət səviyyəsində İnamçılıq olmur və Hüquq Yalançı İnamçılığı qoruyur əslində.

İdrakçı Varidata, Mal-dövlətə, İmtiyaza xidmət eləmir – İdraka xidmət eləyir; İdrakın Var-dövlət, İmtiyaz adlı Qazancı olmur; ***İdrakçının Qazancı – İdrak özüdür.***

Bu səbəbdən də Cəmiyyət səviyyəsində İdrakçılıq olmur və Hüquq Yalançı İdrakçılığı qoruyur əslində.

Mənəviyyətçi Varidata, Mal-dövlətə, İmtiyaza xidmət eləmir – Mənəviyyata xidmət eləyir; Mənəviyyatın Var-dövlət, İmtiyaz adlı Qazancı olmur; Mənəviyyətçinin Qazancı – Mənəviyyət özüdür.

Bu səbəbdən də Cəmiyyət səviyyəsində Mənəviyyətçilik olmur və Hüquq Yalançı Mənəviyyətçiliği qoruyur əslində.

İradəçi Varidata, Mal-dövlətə, İmtiyaza xidmət eləmir – Ruhani Kamilliyə xidmət eləyir; İradənin Var-dövlət, İmtiyaz adlı Qazancı olmur; ***İradəçinin Qazancı – Ruhani Kamillikdir.***

Bu səbəbdən də Cəmiyyət səviyyəsində İradəçilik olmur və Hüquq Yalançı İradəçiliyi qoruyur əslində.

Ruhaniyyatı Maddiyyatla dəyərləndirirlər, endirirlər – Mənəvi pozğunluğun səbəblərindən biri budur.

Ruhaniyyat Maddiyyat vasitəsilə yox, Maddiyyat üzərində Yüksəlir.

Kommunizm – maddi bərabərlik əsasında İnsaniliyə çatmaq istəyir.

Cəmiyyətdə hökm sürən təzadlı maddi bərabərsizlik İnsaniliyə ziddir; **ancaq maddi bərabərsizliyin ləğviylə yaranan İnsanilik arzusu – Xülyadır.**

Çünki maddi bərabərlik özü-özlüyündə İnsan yaratmır: yəni Adamdakı Canavarı, İlanı, Tülkünü öldürmür; Cəmiyyətdəki Ağalığı-Nökərliyi, Təbəqəliyi, Hamılaşmanı, Özgələşməni aradan qaldırmır; – yəni Maddi bərabərlik özü-özlüyündə İnsanı dəyişmir; İnsan dəyişməsə – İnsanilik yaranmaz; Maddi bərabərliyin hökm sürdüüyü həyat Anti-İnsani ola bilər.

Maddi bərabərliyin İnsan həyatında rolu şəxsizdir, ancaq maddi bərabərliyin İnsani Həyat, yəni Ruhani Həyat yaradacağına İnam – Xülyadır.

Ruhani Varlıq olan İnsanı – maddiyyat dəyişdirə bilməz, onu yalnız İnsan özü dəyişdirə bilər; İnsan dəyişməsə – İnsani Həyat, Ali Həyat yaranmaz; İnsan özünü dəyişdirməsə – Dünya dəyişməyəcək, – İnsani Həyat, Ali Həyat yaranmayacaq; İnsani Həyat yaranmasa – İnsan həyatdan bezəcək, **Həyatla Ölüm arasında Fərq azalacaq.**

Bütün cəmiyyətlərə xas olan maddi bərabərsizlik – Ağalığı-Nökərliklə, Təbəqələşmə, Hamılaşma ilə, Özgələşməylə təndir: ancaq onun ləğvi – hələ İnsaniliyin təsdiqi deyil: Adam İnsan olmayınca – İnsanilik bərqərar olmaz.

Dində İnsanlar – Bəndələr – Qullar Allah qarşısında bərabərdirlər; ancaq bu bərabərlik gerçəkdəki, cəmiyyətdəki bərabərsizliyə qarşı deyil, onu rədd etmir; Allah qarşısındakı bərabərlik nə Ağalığı-Nökərliyi, nə Təbəqələşməni, nə Hamılaşmanı, nə də Özgələşməni inkar etmir; Din – Adamları Mənəvi Kamilliyə çağırır – ancaq Ağalılıq adlı Mənəvi naqisliyi inkar eləmir; Nökərlik adlı Mənəvi naqisliyi inkar eləmir; Hamılaşma adlı Mənəvi naqisliyi inkar eləmir; Təbəqələşmə adlı Mənəvi naqisliyi inkar eləmir; Özgələşmə adlı Mənəvi naqisliyi inkar eləmir; bu səbəbdən onun Mənəvi Kamillik çağırışında həqiqət yoxdur.

İnsanlar bir-birinə Mahiyyət baxımından bərabərdirlər: hər bir İnsan – Mütləqlik daşıyıcısıdır; öz daxili imkanı baxımından Cəmiyyətdən Üstündür, Şəraitdən Üstündür, Mühitdən Üstündür, Mütləqə – yəni Əzəliyə, Əbədiyə, Sonsuza, Kamilə meyl eləyən və Mütləqləşməyə qadir olandır.

İnsanlar bir-birindən Fərqlidirlər, həm də İnsanlıq adlanan Vahid Mənanın Təzahürüdürlər.

5. MÜSTƏQİLLİK HAQQI

Hüquq Cəmiyyət səviyyəsində Müstəqillik tanıyır, – bu səbəbdən də Müstəqillik tanımır əslində, çünki *Ağalıq-Nökərlik Dairəsində Fərdiyyət Müstəqilliyi* olmur, *Xalq Müstəqilliyi* olmur, *Dövlət Müstəqilliyi* olmur; *Təbəqəlik Dairəsində Fərdiyyət Müstəqilliyi* olmur, *Xalq Müstəqilliyi* olmur, *Dövlət Müstəqilliyi* olmur;

Hamılaşma Dairəsində Fərdiyyət Müstəqilliyi olmur, *Xalq Müstəqilliyi* olmur, *Dövlət Müstəqilliyi* olmur;

Özgələşmə Dairəsində Fərdiyyət Müstəqilliyi olmur, *Xalq Müstəqilliyi* olmur, *Dövlət Müstəqilliyi* olmur;

Fərdiyyət Müstəqilliyi – Özünəməxsusluğu – Ağalığa qarşıdır, Nökərliyə qarşıdır, Təbəqələşməyə, Hamılaşmağa, Özgələşməyə qarşıdır.

Hüquq *Fərdiyyət Müstəqilliyini elan edir*; ancaq onu Həyata keçirmir: Fərdiyyət Müstəqilliyinə qarşı Ağalıq dayanır Cəmiyyətdə, Nökərlik dayanır; Təbəqələşmə, Hamılaşma, Özgələşmə dayanır.

Hüquq Cəmiyyəti qoruyur; *bu səbəbdən də Fərdiyyət Müstəqilliyini qorumur* – Fərdi Qeyri-Müstəqilliyi qoruyur.

Hüquqda *Xalq Müstəqilliyinə qarşı* Ağalıq-Nökərlik dayanır; Təbəqələşmə, Hamılaşma, Özgələşmə dayanır.

Hüquqda Xalq Müstəqilliyi elan edilir, əslində isə Xalq Qeyri-Müstəqilliyi təsdiq olunur.

Hüquqda Dövlət Müstəqilliyinə qarşı Ağalıq-Nökərlik dayanır: Hüquq Ağa Dövlətlər – Rəiyyət Dövlətlər mövcudluğunu qoruyur. Aşağı Dövlətlərin Yüksək Dövlətlərdən Asılılığını təsdiq edir; Rəiyyət Dövlətlər, Aşağı Dövlətlər – Ağa Dövlətlər, Yüksək Dövlətlər tərəfindən hamılaşdırılır, Özgələşdirilir.

Hüquq Dövlət Müstəqilliyini elan edir, əslində Dövlət Qeyri-Müstəqilliyini qoruyur.

Haqq Müstəqilliyi İnsanilik səviyyəsində qoruyur: yəni Ağalığa, Nökərliyə, Hamılaşmaya, Özgələşməyə, Təbəqələşməyə qarşı çıxır, bu səbəbdən də *Fərdiyyət Müstəqilliyini qoruyur, Dövlət Müstəqilliyini qoruyur*.

Haqda Fərd üzərində Ağalığ rədd olunur, Təbəqəlik rədd olunur, Hamılaşma rədd olunur, Özgələşmə rədd olunur – Fərd özünə sahib olur, hakim olur.

Haqda Xalq üzərində Ağalığ rədd olunur, Təbəqəlik rədd olunur, Hamılaşma rədd olunur, Özgələşmə rədd olunur – Xalq özünə sahib olur, hakim olur.

Haqda bir Dövlətin başqa Dövlət üzərində Ağalığı, bir Dövlətin başqa Dövlətdən asılılığı rədd olunur.

Din Fərdi Müstəqillik tanımır – Dində Fərdiyyət yoxdur – Bəndə var; Din Xəlqi Müstəqillik tanımır – Dində Xalq əvəzinə Bəndələr cəmi var; Din Dövlət Müstəqilliyi tanımır – Dində Dövlət Allah İradəsinin təsdiqidir.

Dində Allahdan başqa Müstəqil olan yoxdur.

Haqq Dinə qarşıdır – çünki Müstəqil Fərd, Müstəqil Xalq, Müstəqil Dövlət qoruyucusudur; – Müstəqilliyi Cəmiyyətdən və Dindən qoruyandır. Haqq İnsaniliyi qoruyur; bu səbəbdən də Müstəqilliyi qoruyur.

Hüquq – Şərait səviyyəsində Müstəqillik tanıyır; Şərait səviyyəsində Müstəqillik olmur əslində, nisbi müstəqillik Müstəqillik deyil; ötəri, keçici, qeyri-kamil müstəqillik Müstəqillik deyil.

Hüquq – Şəraiti qoruyur, bu səbəbdən də Müstəqilliyi qorumur.

Fərdiyyət Şəraiti ötür; bu səbəbdən də Şərait səviyyəsində Fərdi Müstəqillik olmur, Fərdi Müstəqillik elanı olur.

Şərait səviyyəsində Fərdi Müstəqillik – Qeyri-Müstəqillikdir əslində.

Şərait – Müstəqillik həddidir, onu aşmaq gərək.

Şərait səviyyəsində Xəlqi Müstəqillik olmur, Xəlqi Müstəqillik elanı olur.

Şərait səviyyəsində Xəlqi Müstəqillik – Qeyri-Müstəqillikdir əslində.

Şərait səviyyəsində Dövlət Müstəqilliyi olmur, Dövlət Müstəqilliyi elanı olur.

Şərait səviyyəsində Dövlət Müstəqilliyi – Qeyri-Müstəqillikdir əslində.

Hüquq – Mühit səviyyəsində Müstəqillik tanıyır, bu səbəbdən də əslində Müstəqillik tanımır: çünki Nisbi Müstəqillik – Müstəqillik deyil.

Hüquq – Mühiti qoruyur, bu səbəbdən də Müstəqilliyi qorumur.

Fərdiyyət Mühiti ötür; bu səbəbdən də Mühit səviyyəsində Fərdi Müstəqillik olmur, Fərdi Müstəqillik elanı olur.

Mühit səviyyəsində Fərdi Müstəqillik – Qeyri-Müstəqillikdir əslində.

Mühit səviyyəsində Xəlqi Müstəqillik olmur, Xəlqi Müstəqillik elanı olur.

Mühit səviyyəsində Xəlqi Müstəqillik – Qeyri-Müstəqillikdir əslində.

Mühit səviyyəsində Dövlət Müstəqilliyi olmur, Dövlət Müstəqilliyi elanı olur.

Mühit səviyyəsində Dövlət Müstəqilliyi – Qeyri-Müstəqillikdir əslində.

Haqq – Şəraiti ötür, Mühiti ötür – Əzəliyə, Əbədiyə, Sonsuza, Kamilə çatır.

Hüquq Müstəqilsizliyi – Adamın Şəraitdən, Mühitdən Asılılığını qoruyur.

Haqq Müstəqilliyi – İnsanın Şəraitdən, Mühitdən Üstünlüyünü qoruyur.

6. MÜLKİYYƏT HAQQI

Hüquq səviyyəsində Mülkiyyət Haqqı – ***Ağalığ haqqıdır*** əslində – yəni Sahibkarın Əməkçi üzərində Ağalığının Haqqıdır; – ***Mülkiyyətə Əməkçi Sahib olmur; Sahibkarlıq – Əməkdən ayrılır;*** Mülkiyyətə Zəhmətkeş Əməyini mənimsəyən sahib olur – Kapitalist, Mülkədar, Dövlət; Hüquq Əməkçi Mülkiyyətsizliyini qoruyur əslində; ***Hüququn qoruduğu Sahibkarlıq – Əməkçi Mülkiyyətsizliyinə əsaslanır.***

Hüquq səviyyəsində Mülkiyyət haqqı – ***Təbəqə haqqıdır*** əslində; – Hüququn qoruduğu Mülkiyyət Yüksək Təbəqəyə xidmət eləyir: Əməkçi Aşağı Təbəqə sayılır, Əməyi mənimsəyən – Yuxarı Təbəqə; Əməkçi – Əməyindən tam bəhrələnmə bilmir; Sahibkar Özgə Əməyindən bəhrələnilir; ***eybəcər bir tarazlıq yaranır və hüquq həmin natarazlığı qoruyur.***

Hüquq səviyyəsində Mülkiyyət – Əməkçinin Mülkiyyətsizlik əsasında Hamılaşması, Özgələşməsidir.

Cəmiyyətdə Əməkçi adlanan Rəiyyət yaranır, Əmək özgələşir; Əməkçiyə yox, Sahibkara xidmət eləyir; Hüquq eybəcər Ədalətsizliyi qoruyur: Əməkçi Cəmiyyətin əlavəsinə çevrilir.

Haqda – Mülkiyyət Haqqı – Əmək Haqqıdır; Mülkiyyətə Əməkçi sahib olmalı, Əməkçi üzərində Ağalıq aradan qalxmalı, Əmək – Zəhmətkeşə xidmət etməli, Əməkçi Sahibkarlığı yaranmalı, Əməkçiyə Mülkiyyət arasında Yadlıq aradan qalxmalıdır.

Kapitalizmdə Mülkiyyət haqqı – **Var haqqıdır**; Kapitalist – Əməkçini Satın alır və satır əslində, Sahibkar Əməkçiyə əşya kimi baxır; mahiyyətə onu alır və satır; kapitalist – tacirdir əslində: – bir vaxt qul tacirləri olan kimi, indi Əməkçi tacirləri var: kapitalist – Əməkçi taciridir, əməyi mənimsəmək – mahiyyətə Əməkçini mənimsəməkdir; əməkdən qazanc götürmək – əslində Əməkçidən qazanc götürməkdir.

Hüquq – kapitalist mülkiyyətini qoruyur; kapitalistin Əməkçi ticarətini qoruyur.

Sosializmdə Mülkiyyət Haqqı – Zor haqqıdır; burada Mülkiyyət Sahibkardan alınır Zorla Dövlətə verilir; əslində burada Zorakı Dövlət Kapitalizmi yaranır, Dövlət özü kapitalist olur: Əmək, Əməkçi Dövlət tərəfindən mənimsənilir; **yenə də mülkiyyət əməkçidən ayrılır, əməkçi mülkiyyətsizliyi bərqərar olur. Hüquq sosialist Mülkiyyətini qoruyur – Dövlət Kapitalizmini qoruyur.**

Haqq – Var Haqqını və Zor Haqqını rədd eləyir; əmək Haqqını, Əməkçi Haqqını, Əməkçi Mülkiyyətini təsdiq eləyir.

Hüquq – Kapitalist Mülkiyyətini xüsusi mülkiyyət adı altında qoruyur; sosialist mülkiyyətini ictimai mülkiyyət adı altında qoruyur.

Haqq – Əməkçi Mülkiyyətini tanıyır – əməyin yaratdığı mülkiyyəti tanıyır; **Varın yaratdığı Mülkiyyəti yox, Zorun yaratdığı Mülkiyyəti yox.**

Din – mülkiyyətə münasibətdə Ağalıq haqqını qoruyur; Təbəqə haqqını qoruyur, Hamılaşmanı, Özgələşməni qoruyur: Yoxsullara Mərhəmətə çağırır, ancaq Yoxsulluğa qarşı döyüşmür; Halallığa çağırır, ancaq Pulçuluq, Varidatçılıq Haramlığına qarşı döyüşmür; əməyin, əməkçinin mənimsənilməsinə qarşı döyüşmür: insaniliyə çağırır, ancaq antiinsani münasibətlərə qarşı çıxmır; – **əməkçi mülkiyyətsizliyini qoruyur əslində.**

Kommunizm – ictimai mülkiyyət haqqını təsdiq edir, əslində isə ictimai mülkiyyət əməkçi mülkiyyətsizliyini aradan qaldırmır, başqa biçimdə bərqərar edir; hamıya məxsus olan mülkiyyət heç kəsə məxsus olmur; Mülkiyyətə Dövlət sahib olur – Əməyi, Əməkçini mənimsəyən; **Əməkçi üzərində təzə Ağalıq yaranır – Dövlət Ağalığı.**

Xüsusi Mülkiyyət adı altında Əməkçi üzərində Şəxsi Ağalığ
gizlənilir; İctimai Mülkiyyət adı altında Dövlət Ağalığı.

Kapitalist Hüququ – Kapitalizmin Mahiyyətini gizlədir; Sosialist Hüququ – Sosializmin Mahiyyətini.

Haqq – Kapitalizmə qarşıdır, Sosializmə qarşıdır.

Mülkiyyətə, Əməkçiyə münasibətdə Var ilə Zor arasında Fərq azalır: Kapitalist Mülkiyyətə Varla Sahib olur – *mahiyyətə burada Var elə Zor deməkdir; Mahiyyətə kapitalist Mülkiyyətə Zorla sahib olur – Var biçimində Zorla; Mülkiyyəti Varla almaq, yaxud Zorla almaq – bir şeydir mahiyyətə.*

Sosialist – Mülkiyyətə Zorla Sahib olur; əslində burada Zor elə Var deməkdir; Zor burada Var olur; Varın gördüyü işi görür; Zor biçimli Varla sahib olur Mülkiyyətə: Zorakı Var, Varlı Zor vasitəsilə.

Haqq Zorakı Vara qarşıdır, Varlı Zora qarşıdır; əməkçinin tərəfindədir; mülkiyyəti Var edənin tərəfindədir; hər cür Zora qarşıdır – o cümlədən Var Zoruna.

7. ŞƏXSİYYƏT HAQQI

Hüquq – Şəxsiyyəti Cəmiyyətə tapşırır – Cəmiyyət isə Şəxsiyyət üzərində Ağalığ deməkdir – Təbəqələşmə Şəxsiyyətə qarşıdır, Hamılaşma Şəxsiyyətə qarşıdır, Özgələşmə Şəxsiyyətə qarşıdır.

Cəmiyyətə Şəxsiyyət gərək deyil – rəiyyət gərəkdir.

Şəxsiyyət – İnam haqqı deməkdir; Cəmiyyət – Şəxsiyyət İnamı üzərində Ağalıqdır.

Şəxsiyyət – İdrak haqqı deməkdir; Cəmiyyət – Şəxsiyyət İdrakı üzərində Ağalıqdır.

Şəxsiyyət – Mənəviyyət haqqı deməkdir; Cəmiyyət – Şəxsiyyət Mənəviyyəti üzərində Ağalıqdır.

Şəxsiyyət – İradə haqqı deməkdir; Cəmiyyət – Şəxsiyyət İradəsi üzərində Ağalıqdır.

Cəmiyyət – Şəxsiyyətsizlik həddidir – onu aşmaq gərək.

Hüquq – Cəmiyyətin Şəxsiyyət üzərində Ağalığını qoruyur.

Haqq – Şəxsiyyəti İnsaniliyə tapşırır: Onu cəmiyyət Ağalığından, Təbəqələşməsindən, Hamılaşmasından, Özgələşməsindən qoruyur, onun Ruhani Ləyaqətini təsdiq edir.

Haqq – Cəmiyyətin Şəxsiyyət üzərində İnam Ağalığına, İdrak Ağalığına, Mənəviyyat Ağalığına, İradə Ağalığına qarşı durur.

Hüquqda Şəxsiyyət haqqı – əslində Cəmiyyət **haqqı olur**, – **Cəmiyyətin Şəxsiyyət üzərində Haqqı olur**.

Cəmiyyət Şəxsiyyəti qorumur, alətləşdirir; **Şəxsiyyət özünü Cəmiyyətdən qorumalı olur**.

Haqda Şəxsiyyət haqqı Şəxsiyyətin Cəmiyyətdən qorunmaq haqqı olur.

Ağalıq – Şəxsiyyət haqqının inkarıdır; Ağalıq olmayan yerdə – Cəmiyyət yoxdur; bu səbəbdən də Şəxsiyyət haqqı – Cəmiyyətə qarşıdır; **cəmiyyətçiliklə şəxsiyyətçilik bir-birinə ziddir**.

Nökərlik – Şəxsiyyət haqqının inkarıdır;

Nökərlik olmayan yerdə – Cəmiyyət yoxdur; bu səbəbdən də Şəxsiyyət haqqı – Cəmiyyətə qarşıdır; **cəmiyyətçiliklə şəxsiyyətçilik biri-birinə ziddir**.

Təbəqəlik – Şəxsiyyət haqqının inkarıdır;

Təbəqəlik olmayan yerdə – Cəmiyyət yoxdur; bu səbəbdən də Şəxsiyyət haqqı – Cəmiyyətə qarşıdır; **cəmiyyətçiliklə şəxsiyyətçilik bir-birinə ziddir**.

Kapitalist Pulçuluğu – Şəxsiyyət haqqının inkarıdır; Şəxsiyyəti nəzərə alan Pulçuluq, Gəlirçilik olmur; Kapitalizm Şəxsiyyət haqqını elan edir, əslində isə onu pulla satın alır; **Pulçu – Şəxsiyyəti görmür – gəliri görür**.

Kapitalizmdə Şəxsiyyət haqqı – gəlir haqqıdır – Şəxsiyyətə qarşı çevrilən.

Sosialist Zorçuluğu – Şəxsiyyət haqqının inkarıdır; Şəxsiyyətin Zora tapşırılmasıdır; Sosializmdə Cəmiyyət Ağalığı azalmır, artır; – **Təbəqələşmə** biçimini dəyişir, Mahiyyətini dəyişmir; **Hamılaşma** şiddətlənir, **Özgələşmə** bərqərar olur. **Sosializmdə Şəxsiyyət üzərində Zor hakimiyyəti təsdiq olunur**.

Haqq – Pulçuluğu, Zorçuluğu rədd edir, bu səbəbdən də Şəxsiyyəti qoruyur.

Din – Şəxsiyyəti Allah hakimiyyətinə pərçimləyir; Dində – Şəxsiyyət Özümlükdən məhrum olur: – Aqibət Özümlüyündən məhrum olur – onun Aqibətini Allah təyin edir; İdrak Özümlüyündən məhrum olur – onun həyatını Allahın İdrakı müəyyən edir; Mənəviyyat Özümlüyündən məhrum olur – onun Mənəviyyatını Allah müəyyən eləyir; İradə Özümlüyündən məhrum olur – onun ömrü Allah İradəsinə tabe olur: **Dində İnsan tam Şəxsiyyətsizləşir**.

Haqq – Şəxsiyyət üzərində Ağalıqların bütün çeşidlərini rədd edir; **Din** – Haqqa qarşıdır – Şəxsiyyət haqqına qarşıdır; **Dini Haqq** – **Haqsızlıqdır** əslində.

Şərait səviyyəsində Şəxsiyyət haqqı olmur; Şəxsiyyət haqqı – Şəraiti ötür.

Hüquq – Şəraitdən kənarında Şəxsiyyət haqqı tanımır; bu səbəbdən də – əslində Şəxsiyyət haqqı tanımır.

Mühit səviyyəsində Şəxsiyyət haqqı olmur; Şəxsiyyət haqqı – Mühiti ötür.

Hüquq – Mühitdən kənarında Şəxsiyyət haqqı tanımır; bu səbəbdən də əslində Şəxsiyyət haqqı tanımır.

Hüquq səviyyəsində – Haqq olmur; Haqq Hüquqdan Artıqdır, Böyükdür, Yüksəkdir, – Hüquq üzərində Yüksələndir.

8. VƏTƏNDAŞLIQ HAQQI

Hüquqda Vətəndaşlıq – **Cəmiyyətçilik** ifadə eləyir, Yurdçuluq, Xalqçılıq ifadə eləmir: Yurdçuluq, Xalqçılıq – Cəmiyyətçilik deyil: Cəmiyyətçilər – Nisbidirlər, Keçicidirlər; Xalq, Yurd – Mütləqdır, Əbədidir: Quldarlıq Cəmiyyəti olur – Quldarlıq Xalqı, Yurdu olmur; Feodalçılıq Cəmiyyəti olur – Feodallıq Xalqı, Yurdu olmur; Kapitalist Cəmiyyəti olur – Kapitalist Xalqı, Yurdu olmur; Sosialist Cəmiyyəti olur – Sosialist Xalqı, Yurdu olmur. Hüquqda Vətəndaşlıq – Cəmiyyətədaşlıq, Dövlətədaşlıq olur əslində və Mahiyyətə Xalqçılıqdan, Yurdçuluqdan ayrılır: Ağalıq – Xalqçılığa, Yurdçuluğa Ziddir; Nökərlik – Xalqçılığa, Yurdçuluğa Ziddir; Təbəqəlik – Xalqçılığa, Yurdçuluğa Ziddir; Hamılaşma – Xalqçılığa, Yurdçuluğa Ziddir; Özgələşmə – Xalqçılığa, Yurdçuluğa Ziddir.

Haqda – Vətəndaşlıq – Xalqçılıq, Yurdçuluq ifadə eləyir, bu səbəbdən də Ağalığa, Nökərliyə, Hamılaşmaya, Özgələşməyə qarşıdır.

Hüquq səviyyəsində Vətəndaşlıq haqqı – Nisbidir, **çünki Ağalıq Dairəsində Haqdır; Təbəqəlik, Hamılaşma, Özgələşmə Dairəsində Haqdır.**

Hüquq səviyyəsində **Söz haqqı** – Ağalıq Dairəsində, Təbəqəlik, Hamılaşma, Özgələşmə Dairəsində Söz Haqqıdır; **Mahiyyətə Söz Haqqının Yoxluğudur.**

Hüquq səviyyəsində **Fikir Haqqı** – Ağalığ Dairəsində, Təbəqələşmə, Hamılaşma, Özgələşmə Dairəsində Fikir Haqqıdır; **Mahiyətə Fikir Haqqının Yoxluğu**dur.

Hüquq səviyyəsində **Etihad Haqqı** – Ağalığ Dairəsində, Təbəqələşmə, Hamılaşma, Özgələşmə Dairəsində Etihad Haqqıdır; **Mahiyətə Etihad Haqqının Yoxluğu**dur.

Vətəndaşlıq Haqqı – Vətəndaşlıq Borcu tələb edir.

Hüquqda Vətəndaşlıq Borcu Ağalığ Dairəsində gerçəkləşir, bu səbəbdən də əslində Vətəndaşlıq haqqına qarşı olur: Cəmiyyət Nökərlik Borcu yaradır – **Haqqa Zidd**; Təbəqə Borcu yaradır, Hamılaşma, Özgələşmə Borcu yaradır – **Haqqa Zidd**.

Hüquqda Haqq ilə Borc arasında keçilməz sədd yaranır.

Haqq – Nökərlik borcunu, Təbəqələşmə, Hamılaşma, Özgələşmə Borcunu rədd edir; Xalqçılıq, Yurdçuluq Borcunu təsdiq edir; Haqq ilə Borc arasında Birlik yaranır; Haqq – Borc olur, Borc – Haqq.

Hüquq səviyyəsində Vətəndaşlıq – Cəmiyyətləşmək olur; Haqq səviyyəsində Özümləşən Xalq, Yurd – Xalqlaşan, Yurdlaşan Özümlük olur.

Cəmiyyətləşib Xalqa ziyan vermək olar; – əslində Xəlqi, Yurdçu cəmiyyət olmur, özümləşən Xalq, Yurd – Xalqlaşan, Yurdlaşan Özümlük – Cəmiyyət üzərində Yüksəlir.

Hüquqda **Vətəndaşlıq Haqqı** Şərait, Mühit, Zaman çərçivəsində həyata keçirilir; – Şərait çərçivəsində, Mühit çərçivəsində, Zaman çərçivəsində Haqq – Nisbi Haqdır, əslində Haqsızlıqdır: çünki Haqqın Varlığı onun Mütləqiliyindədir, Əbədiliyində, Kamilliyindədir; Nisbi Hüquq olur, ancaq Nisbi Haqq olmur; Keçici Hüquq olur, ancaq Keçici Haqq olmur; Qeyri-Kamil Hüquq olur, ancaq Qeyri-Kamil Haqq olmur; Dəyişkən Hüquq olur, ancaq Dəyişkən Haqq olmur.

Hüquq Şəraitə uyğunlaşır, Mühitə uyğunlaşır, Zamana uyğunlaşır; Haqq – Şəriti, Mühiti, Zamanı ötür.

Din – Vətəndaşlıq Haqqı tanımır – Allah Haqqı tanıyır – Bəndə Borcu tanıyır. Dində Allah – Haqlıdır, Bəndə – Borclu; Allah – Hökmdardır, Bəndə – Rəiyyət; Dində İlahi Həyat – Mahiyyətə İctimai Həyatdır: burada Vətəndaş Allah qarşısında Haqsızdır.

Hüquq – Vətəndaşlıq tanımır – Dövlətdaşlıq tanıyır; Din – Vətəndaşlıq tanımır – Allahdaşlıq tanıyır.

Haqq – Vətəndaşlıq tanıyır; yəni – Xalqçılıq, Yurdçuluq tanıyır.

9. HƏQİQƏT HAQQI

Hüquq – Həqiqət tanımır, çünki Gerçəklik səviyyəsində Həqiqət olmur – Cəmiyyət səviyyəsində Həqiqət olmur; Zaman səviyyəsində Həqiqət olmur; Şərait səviyyəsində Həqiqət olmur; Mühit səviyyəsində Həqiqət olmur; – Ötəri Həqiqət olmur, Keçici Həqiqət olmur, Nisbi Həqiqət olmur, Sonlu Həqiqət olmur, Qeyri-Kamil Həqiqət olmur; **Əzəli Həqiqət olur, Əbədi Həqiqət olur, Mütləq Həqiqət olur, Sonsuz Həqiqət olur, Kamil Həqiqət olur.**

Yalnız Mütləq olan Həqiqədir; **Həqiqət Haqqı** – əslində **Mütləqilik Haqqıdır** – Gerçəklikdən Üstün, Cəmiyyətdən Üstün, Zamandan Üstün, Şəraitdən Üstün, Mühitdən Üstün.

Hüquq – Gerçəklik səviyyəsində “Həqiqəti” qoruyur; – əslində Həqiqətsizliyi qoruyur; Zaman səviyyəsində “Həqiqəti” qoruyur, – əslində Həqiqətsizliyi qoruyur; Mühit səviyyəsində “Həqiqəti” qoruyur, – əslində Həqiqətsizliyi qoruyur; Şərait səviyyəsində “Həqiqəti” qoruyur, – əslində Həqiqətsizliyi qoruyur; Cəmiyyət səviyyəsində “Həqiqəti” qoruyur, – əslində Həqiqətsizliyi qoruyur.

Hüquq Ağalığ “Həqiqətini” qoruyur – Həqiqətsizliyi qoruyur; Nökərlik “Həqiqətini” qoruyur – Həqiqətsizliyi qoruyur; Təbəqə “Həqiqətini” qoruyur – Həqiqətsizliyi qoruyur; Hamılaşma “Həqiqətini” qoruyur – Həqiqətsizliyi qoruyur; Özgələşmə “Həqiqətini” qoruyur – Həqiqətsizliyi qoruyur.

Həqiqət Haqqı – Gerçəkliklə Ruhani Döyüş tələb edir; Hüquq – Gerçəkliyi qoruyur; – bu səbəbdən də Həqiqətə qarşı çıxır.

Həqiqət Haqqı – Cəmiyyətlə Ruhani Döyüş tələb edir; Hüquq – Cəmiyyəti qoruyur, bu səbəbdən də Həqiqətə qarşı çıxır.

Həqiqət Haqqı – Zamanla Ruhani Döyüş tələb edir; Hüquq – Zamanı qoruyur, bu səbəbdən də Həqiqətə qarşı çıxır.

Həqiqət Haqqı – Şəraitlə Ruhani Döyüş tələb edir; Hüquq – Şəraiti qoruyur, bu səbəbdən də Həqiqətə qarşı çıxır.

Həqiqət Haqqı – Mühitlə Ruhani Döyüş tələb edir; Hüquq – Mühiti qoruyur, bu səbəbdən də Həqiqətə qarşı çıxır.

Din Həqiqət Haqqı tanımır; Yalan Haqqı, Cəfəngiyyat Haqqı tanıyır; Cəfəngiyyata, Yalana İnam aşılayır – Həqiqətsiz İnamdır, Həqiqətsizliyə İnamdır.

Bu səbəbdən də Həqiqət Haqqı Dinə qarşıdır; Yalana qarşı, Cəfəngiyyata qarşı durmayan Həqiqət yoxdur.

Həqiqət Hüquq səviyyəsindəki Haqqa qarşıdır, yəni Haqsızlığa qarşıdır.

Həqiqət Haqqı – Mütləqilik Haqqıdır – Hüquqdan Üstün, Dinə Zidd.

Haqq özünü Həqiqətdə tapır; Hüquq Həqiqətə Yüksəlmiş, bu səbəbdən də Haqqa çatmır.

Həqiqət Mütləq İnam Tələb eləyir; Hüquq – Nisbi İnamı qoruyur; bu səbəbdən də Həqiqətə qarşı çıxır.

Nisbi İnamda Yalan var; İnam Mahiyyətə Yalana qarşıdır; bu səbəbdən də Nisbi İnam – İnamsızlıqdır əslində.

Həqiqət Mütləq İdrak Tələb eləyir; Hüquq – Nisbi İdrakı qoruyur; bu səbəbdən də Həqiqətə qarşı çıxır.

Nisbi İdrakda Yalan var; İdrak Mahiyyətə Yalana qarşıdır; bu səbəbdən də Nisbi İdrak – İdraksızlıqdır əslində.

Həqiqət Mütləq Mənəviyyət Tələb eləyir; Hüquq – Nisbi Mənəviyyəti qoruyur; bu səbəbdən də Həqiqətə qarşı çıxır.

Nisbi Mənəviyyətdə Yalan var; Mənəviyyət Mahiyyətə Yalana qarşıdır; bu səbəbdən də Nisbi Mənəviyyət – Mənəviyyətsizliqdır əslində.

Həqiqət Mütləq İradə Tələb eləyir; Hüquq – Nisbi İradəni qoruyur; bu səbəbdən də Həqiqətə qarşı çıxır.

Nisbi İradədə Yalan var; İradə Mahiyyətə Yalana qarşıdır; bu səbəbdən də Nisbi İradə – İradəsizlikdir əslində.

Bu səbəbdən də Həqiqət Haqqı – Barışmazlıq Haqqı olur; Həqiqətin Gerçəkliklə, Zamanla, Şəraitlə, Mühitlə Barışmazlığı Haqqı olur.

Həqiqət – Haqq Ölçüsüdür.

Həqiqət Haqqı – Mütləqilik Tələbidir.

10. ƏDALƏT HAQQI

Hüquq – Ədalət tanımır, çünki ***Gerçəklik*** səviyyəsində Ədalət olmur; ***Cəmiyyət*** səviyyəsində Ədalət olmur; ***Zaman, Şərait, Mühit*** səviyyəsində Ədalət olmur; – Nisbi Ədalət olmur; Keçici, Ötəri, Sonlu, Qeyri-Kamil Ədalət olmur; Ağalılıq-Nökərlik səviyyəsində, Təbəqələşmə, Hamılaşma, Özgələşmə səviyyəsində Ədalət olmur; Cəmiyyətçi Ədalət olmur; Şəraitçi, Zamançı, Mühitçi Ədalət olmur.

Zamanı, Şəraitı, Mühiti, Cəmiyyəti qoruyan Hüquq – əslində Ədalətsizdir.

Haqq – Ədaləti təsdiq edir – çünki Gerçəkliyi ötür – Mənaya çatır; Nisbini ötür – Mütləqə çatır; Ötərini ötür – Əzəliyə çatır; Keçicini ötür – Əbədiyə çatır; Sonlunu ötür – Sonsuza çatır; Qeyri-Kamili ötür – Kamilə çatır; Ağalığı-Nökərliyi, Təbəqələşməni, Hamılaşmanı, Özgələşməni rədd edir.

Ədalət – Haqq səviyyəsində Təsdiq olunur.

Hüquq Ədalət Haqqını elan edir; ancaq həyata keçirmir; əslində ona qarşı çıxır.

Ədalət – Mütləq Azadlıq deməkdir – Gerçəklikdə Mütləq Azadlıq yoxdur – Nisbi Azadlıq var; Nisbi Azadlıq – Əsarətdir – yəni ədalətsizlikdir əslində; bu səbəbdən də Ədalət Gerçəkliyi ötür – Gerçəkliyi qoruyan hüququ ötür.

Ədalət – Mütləq Bərabərlik deməkdir; Gerçəklikdə, Cəmiyyətdə, Zamanda, Şəraitdə, Mühitdə Mütləq Bərabərlik yoxdur – Nisbi Bərabərlik var; Nisbi Bərabərlik – Bərabərsizlikdir əslində; bu səbəbdən də Ədalət Gerçəkliyi ötür; Zamanı, Şəraitı, Mühiti, Cəmiyyəti ötür.

Ədalət – Mütləq Müstəqillik deməkdir; Gerçəklikdə, Cəmiyyətdə, Zamanda, Şəraitdə, Mühitdə Mütləq Müstəqillik yoxdur – Nisbi Müstəqillik var; Nisbi Müstəqillik – Asılılıqdır əslində; bu səbəbdən də Ədalət Gerçəkliyi ötür; Zamanı, Şəraitı, Mühiti, Cəmiyyəti ötür.

Ədalət – Mütləq Həqiqət deməkdir; Gerçəklikdə, Cəmiyyətdə, Zamanda, Şəraitdə, Mühitdə Mütləq Həqiqət yoxdur – Nisbi Həqiqət var; Nisbi Həqiqət – Həqiqətsizlikdir əslində; bu səbəbdən də Ədalət Gerçəkliyi ötür; Zamanı, Şəraitı, Mühiti, Cəmiyyəti ötür.

Ədalət – Mütləq Xeyir deməkdir; Gerçəklikdə, Cəmiyyətdə, Zamanda, Şəraitdə, Mühitdə Mütləq Xeyir olmur – Nisbi Xeyir olur; Nisbi Xeyir – Xeyirsizlikdir əslində; bu səbəbdən də Ədalət gerçəkliyi ötür; Zamanı, Şəraitı, Mühiti, Cəmiyyəti ötür.

Gerçəklik səviyyəsində – Zaman, Mühit, Şərait, Cəmiyyət səviyyəsində Haqq olmur – Hüquq olur; Haqq Hüququ ötür.

Ədalətli Cəmiyyət olmur; çünki Cəmiyyət Ədalətsizlik üzərində – Ağalığ, Nökərlik, Təbəqələşmə, Hamılaşma, Özgələşmə üzərində qurulub.

Ədalətli Hüquq olmur, çünki Hüquq – Cəmiyyəti qoruyur.

Ədalət – Mütləq İnam əsaslanır; bu səbəbdən Gerçəklik səviyyəsində İnam – Zaman, Şərait, Mühit, Cəmiyyət İnamına qarşıdır.

Hüquq – Gerçəkliyə, Cəmiyyətə, Zamana, Şəraitə, Mühitə uyğunlaşır; **Ədalət onları ötür; bu səbəbdən də Ədalətli Hüquq olmur – Ədalətli Haqq olur.**

Ədalət – Mütləq İdraka əsaslanır; bu səbəbdən də Gerçəklik səviyyəsində İdraka – Zaman, Şərait, Mühit, Cəmiyyət İdrakına qarşıdır.

Hüquq – Gerçəkliyə, Cəmiyyətə, Zamana, Şəraitə, Mühitə uyğunlaşır; Ədalət onları ötür.

Ədalət – Mütləq Mənəviyyətə əsaslanır; bu səbəbdən də Gerçəklik səviyyəsində Mənəviyyətə – Zaman, Şərait, Mühit, Cəmiyyət Mənəviyyətinə qarşıdır.

Hüquq – Gerçəkliyə, Cəmiyyətə, Zamana, Şəraitə, Mühitə uyğunlaşır; Ədalət onları ötür.

Ədalət – Mütləq İradəyə əsaslanır; bu səbəbdən də Gerçəklik səviyyəsində İradəyə – Zaman, Şərait, Mühit, Cəmiyyət İradəsinə qarşıdır.

Hüquq – Gerçəkliyə, Cəmiyyətə, Zamana, Şəraitə, Mühitə uyğunlaşır; Ədalət onları ötür.

Ədalət – Gerçəkliklə, Cəmiyyətlə, Zamanla, Mühitlə, Şəraitlə Ruhani Döyüş Tələb edir;

Hüquq – onları qoruyur, bu səbəbdən də Ədalət hüquqa qarşı olur.

Ədalətli Hüquq olmur – Ədalətli Haqq olur.

Hüquq – Haqq qədərki Ədalətdir, əslində Ədalətsizlikdir.

Hüquq – Ədaləti qorumur, Gerçəkliyi Ədalətdən qoruyur; Cəmiyyəti Ədalətdən qoruyur; Zamani, Şəraitini, Mühiti Ədalətdən qoruyur.

Din – Ədalət tanımır, çünki Qismətçilik adlı Ədalət yoxdur – Ədalətsizlik var; Cənnətçilik adlı Ədalət yoxdur – Ədalətsizlik var; Cəhənnəmçilik adlı Ədalət yoxdur – Ədalətsizlik var; Yalan adlı Ədalət yoxdur – Ədalətsizlik var; Cəfəngiyyət adlı Ədalət yoxdur – Ədalətsizlik var.

Din İnsanı Alçaldır – Ədalət İnsanı Ucaldır.

Haqq – Gerçəklik, Cəmiyyət, Zaman, Mühit, Şərait, Hüquq, Din üzərində Ucalır.

11. XEYİR HAQQI

Hüquq – Xeyir tanımır – **Fayda tanıyır, Qazanc tanıyır**; yəni Gerçəklik səviyyəsində Xeyir tanıyır; Cəmiyyət səviyyəsində Xeyir tanıyır; Ağalığ səviyyəsində, Nökərlik səviyyəsində, Təbəqəlik səviyyəsində, Özgələşmə səviyyəsində, Hamılaşma səviyyəsində, Zaman, Şərait, Mühit səviyyəsində Xeyir tanıyır; **Xeyirin qazancı – Xeyir özüdür**; Nisbi Xeyir olmur, Keçici Xeyir olmur, Ötəri Xeyir olmur, Sonlu Xeyir olmur, Qeyri-Kamil Xeyir olmur – **Mütləq Xeyir olur**; bu səbəbdən də Xeyir – Gerçəkliyi ötür, Cəmiyyəti ötür, Şəraitə, Zamana, Mühiti ötür; Hüquq – Gerçəkliyi qoruyur; Cəmiyyəti, Şəraitə, Zamana, Mühiti qoruyur; – **bu səbəbdən də Xeyirə qarşıdır Mahiyyətə**.

Haqq – Xeyiri qoruyur, yəni Xeyir Mütləqiliyini qoruyur, Xeyirin – Gerçəklikdən, Cəmiyyətdən, Şəraitdən Zamandan, Mühitdən Üstünlüyünü qoruyur; **Xeyir Haqqı** – Gerçəkliklə, Cəmiyyətlə, Şəraitlə, Mühitlə, Zamanla Ruhani Döyüş Haqqı olur.

Xeyir – İnsaniliyin Təsdiqi deməkdir – **Gerçəklikdə İnsanilik** Təsdiq olunmur – **Adamlıq** Təsdiq olunur; **Cəmiyyətdə İnsanilik** Təsdiq olunmur – **Cəmiyyətçilik** Təsdiq olunur – Ağalığ, Nökərlik, Təbəqələşmə, Özgələşmə Təsdiq olunur; **Şəraitdə – Xeyir** Təsdiq olunmur – **Şəraitçilik** Təsdiq olunur; Şəraitə uyğunlaşan Xeyir olmur – Qazanc olur, Fayda olur; **Zamanda – Xeyir** Təsdiq olunmur – **Zamançılıq** Təsdiq olunur; Zamana uyğunlaşan Xeyir olmur – Fayda olur, Qazanc olur; **Mühitdə – Xeyir** Təsdiq olunmur – **Mühitçilik** Təsdiq olunur; Mühitə uyğunlaşan Xeyir olmur – Fayda olur, Qazanc olur.

Hüquq Xeyiri qorumur – Gerçəkliyi qoruyur – Gerçəkliyi Xeyirdən qoruyur əslində – Zamana, Mühiti, Şəraitə Xeyirdən qoruyur.

Hüquq – Xeyir Haqqı tanımır; Ağalığ Xeyiri – əslində Şərdir; Nökərlik Xeyiri – əslində Şərdir; Təbəqələşmə, Hamılaşma, Özgələşmə Xeyiri – əslində Şərdir; Gerçəklik Xeyirdən qazanc götürür; Cəmiyyət Xeyirdən qazanc götürür; Şərait, Mühit, Zaman Xeyirdən qazanc götürür; **Xeyir – Mütləq İnam, Mütləq İdrak, Mütləq Mənəviyyət, Mütləq İradə Mütləq Həqiqət, Mütləq Ədalət Birliyidir**;

İnamın Qazancı – İnam Özüdür; İdrakın Qazancı – İdrak Özüdür; Mənəviyyətin Qazancı – Mənəviyyət Özüdür; İradənin Qazancı –

İradə Özüdür; Ədalətin Qazancı – Ədalət Özüdür; Həqiqətin Qazancı – Həqiqət Özüdür.

İnam adlı Qazanc olmur – Xeyir olur; İdrak adlı Qazanc olmur – Xeyir olur; Mənəviyyat adlı Qazanc olmur – Xeyir olur; İradə adlı Qazanc olmur – Xeyir olur; Ədalət adlı Qazanc olmur – Xeyir olur; Həqiqət adlı Qazanc olmur – Xeyir olur.

Din – Xeyir tanımır – İnsanı Qul sayan Xeyir olmur – Şər olur; Cəhənnəmçilik, Cənnətçilik, Qismətçilik adlı Xeyir olmur – Şər olur; Xurafat adlı Xeyir olmur – Şər olur; Yalan adlı Xeyir olmur – Şər olur; Cəfəngiyyat adlı Xeyir olmur – Şər olur.

Hüquq – Şəri lənətləyir – aradan qaldırmır, çünki Şərsiz Gerçəklik olmur – Adamlıq olmur.

Hüquq – Gerçəkliyi qoruyur – Şəri qoruyur – Nisbini, Keçicini, Ötərini, Sonlunu, Qeyri-Kamili qoruyur; Şərsiz Cəmiyyət olmur; Hüquq Cəmiyyəti qoruyur; Ağalığı, Nökərliyi, Təbəqələşməni, Hamılaşmanı, Özgələşməni qoruyur – Şəri qoruyur; Şərsiz Şərait olmur, Mühit olmur, Zaman olmur – Hüquq Şəraiti, Mühiti, Zamanı qoruyur – Şəri qoruyur; Gerçəklikdə Yalansız, Xurafatsız, Cəfəngiyatsız İnam olmur, İdrak olmur, Mənəviyyat olmur, İradə olmur – Hüquq Gerçəklik səviyyəsində İnamı qoruyur, İdrakı, Mənəviyyatı, İradəni qoruyur; Yalanı, Xurafatı, Cəfəngiyyatı qoruyur – Şəri qoruyur.

Haqq – Xeyiri Gerçəklikdən, Cəmiyyətdən, Şəraitdən, Mühitdən, Zamandan qoruyur.

Xeyir özü ən böyük Haqddır; Haqq – Xeyir vasitəsiylə özünü qoruyur əslində.

12. VİCDANÇILIQ

Haqq – İnamda yaşayır, İdrakda yaşayır, Mənəviyyatda yaşayır, İradədə yaşayır, Vıcdanda yaşayır; – ***Haqla İnsan Birləşir***; Haqq – İnsan demək olur; Haqsızlıq – Ölüm sayılır; İnsansızlıq – Həyatsızlıq – Haqsızlıq bilinir; İnsan Haqq səviyyəsində yaşayır: Ömrünü Haqq üstündə kökləyir, qurur; Haqq – İnsanın Suyu olur, Havası olur, Nəfəsi olur; Haqlaşan İnsan yararır; Haqq – Varlıq demək olur; Haqsızlıq – Yoxluq; Haqq – Özümlük olur; İnsan – Haqq Birliyində Özgə hakimiyyəti rədd olunur; İnsanın Zahiri Qadağalara, Cəzalara ehtiyacı olmur.

Həyat Haqqı – Vicdan Haqqı olur – yəni İnsanla Bir olur – İnsan elə Həyat haqqı demək olur.

Azadlıq Haqqı – Vicdan Haqqı olur – yəni İnsanla Bir olur – İnsan elə Azadlıq Haqqı demək olur.

Bərabərlik Haqqı – Vicdan Haqqı olur – yəni İnsanla Bir olur – İnsan elə Bərabərlik Haqqı demək olur.

Müstəqillik Haqqı – Vicdan Haqqı olur – yəni İnsanla Bir olur – İnsan elə Müstəqillik Haqqı demək olur.

Mülkiyyət Haqqı – Vicdan Haqqı olur – yəni İnsanla Bir olur – İnsan elə Mülkiyyət Haqqı demək olur.

Şəxsiyyət Haqqı – Vicdan Haqqı olur – yəni İnsanla Bir olur – İnsan elə Şəxsiyyət Haqqı demək olur.

Vətəndaşlıq Haqqı – Vicdan Haqqı olur – yəni İnsanla Bir olur – İnsan elə Vətəndaşlıq Haqqı demək olur.

Həqiqət Haqqı – Vicdan Haqqı olur – yəni İnsanla Bir olur – İnsan elə Həqiqət Haqqı demək olur.

Ədalət Haqqı – Vicdan Haqqı olur – yəni İnsanla Bir olur – İnsan elə Ədalət Haqqı demək olur.

Xeyir Haqqı – Vicdan Haqqı olur – yəni İnsanla Bir olur – İnsan elə Xeyir Haqqı demək olur.

Gerçəklikdə Təsdiq olunmayan Haqq – İnsanda Təsdiq olunur, çünki İnsan Gerçəklikdən Üstündür; özündə Mütləq gəzdirəndir; Cəmiyyətdə Təsdiq olunmayan Haqq – İnsanda Təsdiq olunur, çünki İnsan Gerçəklikdən Üstündür, özündə Mütləq gəzdirəndir; Vicdan – Ağalığı İnsanın Daxilindən silməyə qadirdir; Nökərliyi İnsanın Daxilindən silməyə qadirdir; Təbəqələşməni İnsanın Daxilindən silməyə qadirdir; Hamılaşmanı İnsanın Daxilindən silməyə qadirdir; Özgələşməni İnsanın Daxilindən silməyə qadirdir. Şəraitdə Təsdiq olunmayan Haqq İnsanda Təsdiq olunur, çünki İnsan Şəraitdən Üstündür; Zamanda Təsdiq olunmayan Haqq İnsanda Təsdiq olunur, çünki İnsan Zamandan Üstündür; Mühitdə Təsdiq olunmayan Haqq İnsanda Təsdiq olunur, çünki İnsan Mühitdən Üstündür.

Vicdanda Haqq Evi – İnsanın Daxili Dünyasıdır; İnsanı Daxili Dünya idarə edir; İnam, İdrak, Mənəviyyət, İradə Haqsızlığa qarşı Birləşir; – **yəni Haqq İnsanla Birləşir – Haqsızlığa qarşı.**

Vicdan – Dinə qarşıdır, çünki Qismətçiliyə qarşıdır; Qismətçilik – İnsandakı Mütləqiliyin inkarıdır; Din – İnamın inkarıdır; Yalan – Həqiqətin inkarıdır; Cəfəngiyyət – İdrakın inkarıdır; Cənnətçilik, Cəhənnəmçilik – Ləyaqətin inkarıdır.

Haqqın Məkanı – İnsanılıqdır; Dinin Məkanı – İnsansızlıq.
Haqla İnsan Birləşəndə – Vicdançılıq Yaranır.

13. MƏQSƏD

Hüququn Haqla əvəz olunması:
İnsanların Hüququ ötüb – Haqqa çatması.

*14 Dözüm günü, Od Ayı,
15-ci il. Bakı.
(İyul, 1993-cü il).*

İçərisi

Özgürlük – İnsan Haqqıdır	5
İnsanlaşmaq	9
İqtisadiyyat İnsansızlığı – İqtisadiyyat İnsaniliyi	11
Həqiqət Azadlığı – Cəfəngiyyat Əsarəti	23
Siyasətdən Üstün	33
Ölçü	49
Haqq – Haqsızlıq	59
Haqq	67

Mütləqim, Müqəddəsim, Ulu Peyğəmbərim
Asif Ataya (İnam Ataya) Ali Səcdəylə!

MÜTLƏQƏ İNAM RUHANİYYATI **(Qutsal Bəlgə)**

Türkün (ilk) Ruhaniyyat Ocağı – Asif Atanın (İnam Atanın) Mütləqə İnam Ocağı 30-ildə (Miladın 2008-2009-ili) Asif Ata İrsi'ndən özünün, ən uca ümumbəşəri ruhani dəyər kimi, tapındığı hissəni “On Qutsal Bitiq və üç Yan Bitiq (qısaca Onluq)” adı altında nəşrə hazırladı. “Onluq” Atamızın 45 Müqəddəs Kitabını və 7 Müqəddəs Kəlamını özündə birləşdirir.

Bitiqlərin təsnifatı və sistemləşdirilməsi içlərindəki Kitablارın Mütləqə İnam baxışında yerinə görə aparılmışdır; hər Bitiq Ata Təlimindəki məna ifadəsinə əsasən adlandırılmış, Ata Mətnlərinin bütövlüyü, ilkinliyi, məzmunu, dili, üslubu, cümlə quruluşu olduğu kimi saxlanılmışdır. Asif Ata İrsinə yönəlik bu prinsip həmişə və hər yerdə gözlənilməlidir. Bitiqlərin indi təqdim olunan quruluşu, biçimi, adları, sayı da toxunulmazdır.

Onluq (On Qutsal Bitiq) – hazırkı Mütləqə İnam Ocağı tərəfindən Mütləqə İnam Ruhaniyyatı – Ata Müqəddəsəti sayılır; Yan Bitiqlər (Əlavə Cildlər) – “Qutsal (Müqəddəs) İrs”ə daxil edilir, məzmunlarına görə Onluğa daxil edilmirlər, çünki Onluq Mütləqə İnam Dünya-baxışının Cövhrini və Meyarını birbaşa, Yan Bitiqlər isə onun ayrı-ayrı məqamlarını və dolayısı ilə ifadə edirlər. Bütövlükdə Ata Dilindən, Ata Qələmindən nə çıxıbsa, Mütləqə İnam Dünyabaxışının Qutsal İrsi sayılır, ancaq Onluğa daxil edilmir.

İrsin yiyəsi, qoruyucusu, sorumlusu Asif Atanın Mütləqə İnam Ocağıdır. İrslə bağlı bütün hüquqlar bu Ocağa məxsusdur.

Yükümüzdən Böyük Fərəhimiz yoxdur!
Atamız Var olsun!

Soylu Atalı
Mütləqə İnam Ocağının Yükümlüsü

8 Köçəri Ayı, 30-il. Atakənd.

Türkün (İlk) Ruhaniyyat Ocağı –
Asif Atanın (İnam Atanın)
Mütləqə İnam Ocağı

Asif ATA
(Əfəndiyev Asif Qasım oğlu)

On Qutsal Bitiq'in
Onuncu Bitiqi: Hüquqdan Haqqa

(Türk dilində)

Kitab Ocaq Evladlarının və Ocaqdostu İlqar Türkoğlunun yatırımı
ilə basılmışdır.

Bağlantı ünvanımız: www.asifataocagi.com
soyluatali@mail.ru
nurtekin_atali@mail.ru

Tel: (051) 585-56-97;
(050) 527-70-50;
(055) 565-36-97